கைக்கியப்ப அவர்கள்

திருவாரூர்ப் புராணம்

O23:38:211 P
M85

114650

19/875
11465c

19/85 19/1-1885

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவாளூர்ப்புராணம்.

திருக்கைலாசபரம்பரை நிகமாகமசித்தாந்த
சைவசமயாசாரியபீடமாய் விளங்காநின்ற
திருவாவடுதுறையாதீன
மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீ கச்சியப்பசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது
மேற்படியூர் செட்டிப்பத்த சனங்களின்
வேண்டுகோளின்படி
அவர்களுள் ஒருவராகிய
திரிசிரபுரம்
சி. தியாகராசசெட்டியாரால்

சென்னை:
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாரண ௵ மாசி ௴

114-650

ஆ75
294535

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

சாமிநாத ஐயரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

குலம்பூத்த குழக்கன்றை யிருந்தலமந் தலறுயி
ருந்தக்கோவின் யானும், அலம்பூத்த துயருறுவ தல
தியற்ற லென்னேயென் றமைச்சர்க்கோதி, நலம்பூ
த்த தனதுகுலக் கொழுந்தின்பசைச் சயந்தனத்
தை நடத்தி நல்லோர், புலம்பூத்த முறைநிறுவு ம
வேந்தன் புரந்தருளும் பொன்னிநாட்டில். (க)

ஊனமார்ந்த பசுவிரையை வசமாக்க வேய்ங்குழ
லை யிசைத்தே யான்முன், முனமார்ந்த வனமாலை
யணிமாயன் றினநாணின் முழுகி யேங்கக், கனமா
ர்ந்த வைம்புலமும் வேய்ங்குழலி னமைத்திசைத்
துக் கசியு மன்பர், மனமார்ந்த பசுபதியை வசமாக்கி
னோர்வருமங் கலத்தின் கீழ்சார். (உ)

வீற்றிருக்கு மேன்மையது தவத்துறையா நியத
லங்கண் மேவிப் பாங்கர், ஏற்றிருக்குந் தகையதெரு

பதுமுனிவர் சிவப்பேறெய் தியது திங்கட், கிற்றிரு
க்குஞ் சடையினன்குங் குமதனசுந் தரிபாகன் கிளா
ருமன்பர்,போற்றிருக்கு மஞ்செவியன் வீற்றிருக்கு
ம் பெருமையது பூவா ளூரால். (௪)

மணமலிபைந் துணர்பொதுளும் பொழில்சுலவ
ப் பூவாளூர் மான்மி யத்தைக், கணமலிபல் லணிகி
ரம்பு நிதியொன்று பெற்றனமாற் கவின் வென்றே,
யுணமலிவா னமுதகீ ரய கவிவலவ ரிறுமாப்ப வுரை
க்குந் தோறுங், குசமலியின் சுவைகுதிகொள் செ
ந்தமிழின் மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்திட்டானால்.

அனையபெருந் தமிழ்ப்புலவர் பெருமான்யா ரெனி
ற்றன்பா லடைந்தார்க்கெல்லாம், இனையல்புரி ப
சுத்தன்மை யகற்றுபுபே ரின்பநல மியைக்கு மாற்
றைத், தனையனைய விமையமட மயிறனக்குப் பசுத்
தன்மை தணட்டுக் கின்பந், துனையவியை தரப்புரி
ந்து விளக்குதிரு மாவடுதண் டுறைமூ தாரில். (௫)

பரிசுபெற வுட்புகுவோர் பரிசுபெற்று வெளிவ
ருவோர்ப் பார்த்து நீவிர், அரசரெந்த நாட்டினுக்
கென் றிடச்சிலரின் றிங்கரச ரானே மீங்கு, விரசு
றுன மேயரச ரிவர்முன்னம் யாமுமிடி வேந்த ரெ
ன்றே,யிரசமுற வெதிர்விடுக்கும் விதம்பெரிய கொ
டைச்செல்வ மியைந்த தாகி. (௬)

ஆங்கொருசார் சிலரிருந்து மாணாக்கர்க் கியற்ற
மிழை யன்பி னோத, ஆங்கொருசார் சிலரிருந்து
வடமொழிநூற் றிறவாத மாற்றி யோவ, ஆங்கொ

ருசார் சிலரிருந்து சிவபுரா ணக்கதைக ளமிழ்திற்
சொல்ல, ஆங்கொருசார் சிலரிருந்து முப்பொருளி
னியறேர வமைந்த தாகி. (௭)

[illegible]ண்ணியவா ரியமொழியுந் தமிழ்மொழியும் யா
ம்புரிமா தவப்பேறென்றே, கண்ணரியகங் களிதுளு
ம்புங் கவினுடைத்தா யருட்சைவா கமத்தை யாரா
ய்ந், தெண்ணியள வளவுபுதா மிருத்தலன்றி யொ
ருவீடு மிச்சியாத,மண்ணியமா மணியனைய முனிவ
ரர்க் கிடமாய மடாலயத்தில் (௮)

வதிந்தருள்பஞ் சாக்கரதே சிகன்கருணைக் கடன்
முழுகி வடசொல் லோடு, முதிர்ந்தசுவைத் தென்
சொல்லு மாயகடல் கடைந்ததனின் முதிர்ந்த சார
ம், பொதிந்தமைத்தி ராவிடபா டியமமிழ்த மளித்த
ன்பு பொருந்தே னுள்ளும், பதிந்திலகு சிவஞான
யோகியெனும் பாற்கடலிற் பருகு கொண்மூ. (௯)

அன்னசிவ ஞானயோ கிகளுமகிழ்ந் ததிசயிப்ப
வணிமுன் யாவு,மன்னவமை பலகவிக ளொருநொ
டியி லெளிதுரைக்கும் வாகை மேயோன், முன்ன
வமை முப்பொருளி னியல்பையடுத் தவர்க்கமுநா
மொழிதல் வல்லோன், பன்னவமை கச்சியப்ப மு
னிவர்பெரு மானென்னும் படிமை யோனே. (௧௦)

அந்தணர் மான்மியத்தை யழகியவச் சினிலமை
வித் தளிப்பா ரென்று, சுந்தரவத் தலத்தமல னடி
க்கன்பு பூண்டொழுகு தொண்டர் வேண்ட, நந்த
மது புண்ணியந்தா னிருந்தபடி யிதுவெனவுண்ண

ளியு வந்து,சிந்தலிலா தாய்ந்துகர லிகிதவழுக். கனை ந்தச்சிற் சேர்த்திந் தானால், (௧௧)

நலம்படைத்த சிதம்பரவே ளிதம்பெறப்பன் னு னியற்று நற்ற வத்தாந் குலம்படைத்த பேமென வே வந்துதித்த குணக்குன்றங் கோதி லாத, புலம் படைத்த பெருமையன்புண் ணியபுருட னியற்றமி ழும் புதியிற் றேய்ந்தே, பலம்படைத்த பொருணய மாம் பலமணிகொண் டுவந்துறையும் பான்மை மிக் கோன். (௧௨)

புவியரசர் புகழ்பெருமை மீனாட்சி சுந்தரப்பேர் பூண்ட நான்மைக், கவியரசி னிடைக்கற்ற கடிமல ர்க்கற் பகமெனது காம தேனு, சவியமையக் கல் லாப்புன் புலமைவனத் தினைத்தானே தடிந்து மே வும், நவியமடுத் தவர்களைத்தன் போலாக்குந் தன் மைமரீஇ நகுமா மேரு. (௧௩)

நத்தனைய னாதியர்கள் பணிந்தேத்தும் பூவாளூர் நடரா சற்கு, நித்தியமா திகளென்றுந் தணவாது ந டப்பவினை நிலங்கண் மேன்மை, பொத்தியபுண் ணி யவழிதா னீட்டுபொருள் கொடுவாங்கிப் பொருத்து நல்லோன், சத்தியநா வினனினிமைத் தியாகரா ச ப்பெயர்கொ டமிழ்வல் லோனே. (௧௪)

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

சருக்கவகராதி.

சருக்கம்.	பக்கம்.
அக்கினிசாபந்தீர்த்தசருக்கம்	127
இந்திரனருச்சனைச்சருக்கம்	55
இரதியருச்சனைச்சருக்கம்	87
கயப்பற்குனிச்சருக்கம்	153
கல்யாணச்சருக்கம்	196
சந்திரசூடன் வழிபடுசருக்கம் ...	168
சிவபூசைச்சருக்கம்	191
ஞானவுபதேசச்சருக்கம்	49
தலவிசேடச்சருக்கம்	15
தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்	21
நைமிசச்சருக்கம்	6
பாயிரம்	1
பிரமன்வரவுச்சருக்கம்	42
மகட்பேசுசருக்கம்	176
மஞ்சுளன் மகப்பெறுசருக்கம் ...	160
மன்மதன் வழிபடுசருக்கம்	112
மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்	26
வேள்விச்சருக்கம்	37

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவாளூர்ப் புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்.

திருமாலும் பிரமனுமற் றமரருந்தா மலர்வேதச்
சிரத்தெஞ் ஞான்று, மொருவாத பிரணவத்தி னுரி
யபொரு ளொருதானென் றுலகந் தேற, மருவாரு
மலர்க்கொன்றை மன்னவனப் பிரணவமால் களி
றுய்த் தந்த, பெருவாழ்வு தருங்களிற் றுக் கிடமாகு
மெனதுள்ளப் பிறங்கன் மாதோ.

பரசிவம்.

செம்பொன்னை வளர்தழலிற் செறித்துநவை நீர்
த்தெடுக்குஞ் செல்வர் போல, வம்பொன்செய் மணி
மவுலி யரிக்குமலர்த் தவிசிருக்கை யயற்கு மேனைப்,
பைம்பொன்செய் யுலகினர்க்கும் பாரினர்க்கும் பல
வுயிர்க்கும் பவங்க ளல்கித், தம்பொன்செய் பதமரு
ளுந் தனிமுதல்வ ரெவரவரைச் சார்ந்து வாழ்வாம்.

பராபரை.

மணியொளியு மலர்மணமும் வயங்கிரவிக் கதிரு
மதிக் கலையும் போலத், தணிவருளுஞ் சிவபெருமா
னுடன்பிரியாத் தனதியல்பைத் தொல்லையான்மா,
பிணியொருவ வெடுத்தருளுந் திருமேனி யிடத்து
மிரப் பிறங்கக் காட்டி யணிவிரவி வீற்றிருக்கும் ப
ராபரையை யென்று மகத்துள் ள வப்பாம்.()

திருமூலநாதர்.

பொன்பூத்த மணிமார்பன் வளியழலுங் கலைபா
கப் புவிதே ராக, மின்பூத்த விருசுடரு முருளாக
வெளிவழியா விரைந்து கங்கை,கொன்பூத்த சடை
த்துளும்பப் பகைகடந்தெண் வடிவுமொரு சோல
மெய்யின், றென்பூத்து வுழப்பாக்குந் திருமூல நா
தர்பதஞ் சேர்ந்து வாழ்வாம். (௩)

வேறு. குங்குமசவுந்தரி.

நங்கழ லடுத்தவர்க ணன்மையிது போலத்
தங்குவர்க ளென்றுழை தரித்தவரொ டொப்பப்
பைங்கிளியை யங்கைகொடு பண்ணுரை பயிற்றுங்
குங்கும சவுந்தரிதன் கோலமினை வாமால். (௪)

வெள்ளைவாரணப்பிள்ளையார்.

அள்ளிலைய ஞாங்கர்மழு வாதிக ளிருந்து
மொள்ளுகிர்க ளுதியி னுருப்பகை கடந்த

ந்தடியி லிருந்துணர்ந்த விழைந்து கேட்டோர்,
[illegible]கேகிலை யிதுவென்று தெரிந்ததுபோற் கரை
ந்துருகிச் சொரிந்து கண்ணீர், படருண்மெய்ம்
மொழிதொடுத்த மாணிக்க வாசகர்பொற் பாதம்
போற்றி. (௧௨)

வேறு. நமச்சிவாயதேசிகர்.

ஐந்தொழி னடத்த வெருதனை யுருக்கொண் டடு
த்திடு மதனையே யுருக்கொண், டிந்திய வழியி னிய
ங்குறு நடங்கு மிருவினை யொப்பினர்க் கருளைத், தங்
கிட வுலவாக் கிழிசவு ணியர்தந் தலைவனூர்க் கருளி
ய துறைசை, வந்தரு ணமச்சி வாயதே சிகன்றன்
மலரடி வணங்கினம் பெரிதே. (௧௩)

அவையடக்கம்.

பெருங்கடன் முகந்து முகிலின முமிழ்ந்த பெரு
குநீர் வாரியை யுலகி, னெருங்குதன் னகத்தி னிடு
வது முளதோ வோங்கிய வேரியா திகளு, மொரு
ங்குபைந் தருக்க ணிழன்மபூ வாளூர் நிமலனூர் புக
ழ்பெரி தேனுஞ், சுருங்கெழப் பனுவலோ லியன்ற
வா றெம்மாற் சொலப்படுந் தொகைபே ரவைமுன்.

கங்கையும் பனிகால் வெண்மதிக் கொழுந்துங்
கடுக்கையு மென்றிவற் றோடு, பொங்கிய விடமு
முரகமுந் தழலும் புலால்கம ழதளுமெய் தரித்தார்,

மங்கல மதுரச் செந்தொடைப் பாடன் மடுத்தரு
ள் செவிகளிற் சிறுமை, தங்கிய வெளிபோன் டா
று மடுப்பார் சலமில்சங் கரனெனு மாணைபால். ( )

புராண வரலாறு.

வ று.

திருத்த னல்கிய புராணமூ வாறினுட் சிறந்தரு
டருஞ்சைவத், துருத்தி ரப்பெயர் பூண்டசங் கிதை
தனி லோங்குகேத் திரகண்டத், தருத்த மல்கநன்
குரைத்தகூ ளிளவனத் தான்றமான் மியஞ்சாலப்,
பெருத்த வையகத் தனைவருந் தெரிதரப் பெயர்த்து
ரைக் குவன்யாதோ. (௧௬)

பாயிரமுற்றிற்று.

நைமிசச்சருக்கம்.

ஞால நல்கிய நான்முகக் கடவுள்பண் டொருநாட்
சில மல்கிய தேவர்கள் சூழ்ந்தன ரேத்த
வேல மல்லலந் தவிசிடை யிருந்துழி யவன்பால
வால இல்லிய ராதிமா தவர்பல ரடுத்தார். (௧)

வணங்கி நின்றனர் வழுத்தினர் மலரணைக் குரிசி,
லிணங்கு நின்சரண் சரணமென் றடுத்தன மெளி
யே, மணங்குசெய்கலி யுகத்திறு மஞ்சுத லின்றிக்,

கணங்கொளின் மாதவம் புரியிடங் காட்டுதி யென்
(௨)

அருந்த வத்தின ருரைத்தமை யம்புயன் கேளா
ப், பொருந்து ளத்திடைப் புராரியைப் போற்றின
ன் மெளிந்து, வருந்த லின்றி நீயிர்மா தவமினி
தாற்றத், திருந்தி ருந்தலந் தெரிக்குதுந் தெரிமினெ
(௩)
ன் றியம்பி.

விழும மல்குதன் மனத்திடை விமலனை யருளாற்,
பழுதில் சக்கர மொன்றுறப் படைத்தெதிர் நோக்
கிக், குழுமி வந்தமா தவத்தினீர் குயிற்றுமித் திகிரி,
தழுவி நின்றுழித் தவம்புரி தசவென விடுத்தான். ( )

விடுத்த சக்கரம் விண்ணிமிர் நெடியவ ளங்கைப்,
படுத்த சக்கர மெனவொளி பரப்பிவான் வழிபோ
ய்த், தொடுத்த தேத்தடைத் துணர்ப்பசுஞ் சாலை
யஞ் சோலை, யடுத்து மேதகு மொருவன மணவிரி
(௫)
ன் றதுவே.

மருக்க மழ்ந்தபங் கேருகத் தவிசின்வா ளவனை,
யுருக்கு மன்பொடு பணிந்தன ருடன்விடை கொ
ண்டார், பொருக்கெனப்பெயர் நேமியின் புறங்கொ
டர்ந் ததுபோ, யிருக்கு மவ்வன மெய்தினர் செய்த
(௬)
ருந் தவத்தோர்.

காவி நைத்தவண் டாமரைக் கண்ணியான் கரைந்த, பாவி நைத்தன மொழிப்படி பருதிகங் கிடத், தேவி நைத்தகான் றவஞ்செயச் சிறந்ததென் றெண்ணி, வாவி நைத்தமா தவத்தினர் மனமகிழ் சிறந்தார். (எ)

அங்கண் வைகின ரருந்தவ மாற்றினர் வதிந்தார், கொங்கு யிர்த்ததா மரையினோன் குயிற்றிய நேமி, தங்கு மக்கட நைமிச மெனப்பெயர் தரித்த, தெங்க ணுள்ளபன் முனிவரு மீண்டிநோற் றிருந்தார். ()

வேறு.

காற்றெறி முறஞ்செவிக் கயமு னிக்குழாம்
போற்றுவ குருளையிற் புகன்மை யானனந்
தோற்றுசி வள்ளுகிர் வேங்கை தொக்குழி
யேற்றினப் பகுநிரை யீன்று போதுவ. (கூ)

கீரிய பொதும்பினுட் செழுமி வாளரா
வாருவ கோம்பியோ டடுத்து மாமயி
லேருற மகிழ்வன வெவையு மின்னணஞ்
சீருற வயின்வயிற் செறிந்து வாழ்வன. (கய)

பகைநகை நொதுமலும் பாற வோரியற்
றகையுற யாவையுந் தவிர்ந்த நைமிச
முகையவிழ் கடுக்கையா ரருளின் மூன்றுறும்
வகையறு முத்தியின் வயக்க மாண்டதே. (கக)

இயல்பினு லுயிரிறந் திட்ட வீனுட
லெவ்வகல் லாலுயி ரளித்து மாணுடல்
செயிருறத் தின்பது சிந்தி யாவலட்
பயில்கிய மிருசமும் பறவைக் கூட்டமும். (கஉ)

கடுவளி யொற்றலிற் கதழ்ந்து பார்மிசைப்
படுமரக் குளகுவாய்ப் படுப்ப தல்லது
நெடுநிலை மரத்துறு குளகு நேர்கலா
முடுகுறும் மதம்பொழி முகத்த வேழமே. (கங)

சலம்படு பிறவிகால் சாய்க்குந் தேசொடு
சலம்படு தீர்த்தங்க டயங்கு மெண்ணில
விலம்படு சிறுமைக ளிரிக்கு மாமணி
யிலம்படு பொழிறொறு மிமைக்கு மெண்ணில. ()

கோட்டினம் பூத்தவுங் கொடிகள் பூத்தவுஞ்
சேட்டிரும் புனல்வளர் தீர்த்தம் பூத்தவும்
பாட்டளி மதுவுணப் பரிம ளத்தொடு
காட்டுவ பெருங்கவின் கான மெங்கணும். (கரு)

வேறு.

காம மல்கிய வித்தகு நைமிசக் காட்டின்மற் றொருகாலத், தேம மல்கிய சவுனக ராகிய திருந்துநோற் றழியன்றோர், சாம மல்கிய கண்டனார் திருவடி

த் தாமரை மனைத்துள்ளி, யோம மல்கிய நீடிய வே
ள்வியொன் றாற்றியின் றனர்மாதோ. (௧௬)

யாக மன்னிய வாயிடை யிருடிய ரீட்டமோ டடு
த்திட்டான், மாக வைப்பினு மண்ணினும் பாதல
மருங்கினு முறைகின்றோர், போக முற்றிநன் முத்
தியை யடைதரப் புகரறு வழியாக, வேக னல்கிய
மூவாறு புராணமு மினிதுணர்ந் துயர்சூதன். (௧௭)

புக்க சூதனை யிருந்தமா தவத்தினர் பொள்ளெ
ன வெதிர்கொண்டார், தக்க வாதன மெனப்படும்
பிரசியைத் தந்தன ருபசாரந், தொக்க வாய்மொழி
நிறைத்தன ரகங்களி துளும்பினர் வழிபட்டார், நக்
கன் மான்மியங் கேட்குமா தரவுட னவிறன்மே யி
னர்மன்றோ. (௧௮)

வேறு.

தீர்த்த மேன்மையுந் தலதல மேன்மையுஞ் சிற
ந்த, மூர்த்தி மேன்மையும் வருணமு நிலைகளு முறை
மை, யார்த்த வேலைய வழிகளு மனைத்துமா கிய
தேன், வார்த்த தாளின தானன வாரிச மேனாள். ()

சிறகர் வண்டெடன வனைத்தையுந் தேக்கினஞ் செ
ம்மாந், தறவ வையின மலர்த்திறுட் காவிரி நாட்டி
ற், புறவி னுக்குநல் லருள்புரிந் திருந்தபூ வாளூ
ரி றைவன் மான்மியந் தொகுப்புற வியம்பினை யன்
றே. (௨௦)

அனைய மான்மிய மனைத்தையும் விரிவினாற் கே
ட்க, நினைவி னூடிய விழைவினை நிரம்பிய செல்வங்,
கனைய வார்கட லுலகினிற் பெற்றவர் கலியா, னினை
யு மாந்தருக் கிவது தகுதியே யாதலால். (௨௧)

ஆத லாலற மாதிகள் வளரும்பூ வாளூர்க்
காதல் கேள்வியின் வறியரோங் கருத்தினி தடங்க
வோத னீயென் றுரைத்தன ருரைத்தமை கேட்ட
சூதமாதவ னகத்தொடு முகங்களி துளும்பி. (௨௨)

வேறு.

அருள்வளர் பூவா ளூரி னமலனைத் தியானஞ் செ
ய்து, குருவெனும் வியாதன் பாத மலரினைக் கும்பி
ட்டேத்தி, மருள்வளர் வினைகால் சீக்கு மாதவத்
தாக்கஞ் சான்ற, விருடியர் முகத்தி னோக்கி யமிழ்
தென விதனைச் சொன்னான். (௨௩)

சித்தச நகரின் மேய திருமூல நாதர் பாத, மெத்
துனை யளவை யாறு மியம்பிடப் படுமோ வல்லா,
துத்தம சரிதந் தானு மொருவரா லுரைக்க வொ
ண்ணா, தத்தகு பூவா ளூரி னமல னுரைக்கி னல்
லால். (௨௪)

உரைத்திடற் கரிய தேனு முபகுவென் றிருடி கேட்பத், திரைத்தெழு வாணி யாற்றுத் தீரத்துப் பொதியச் செம்மல், புரைதபக் கொய்து மசாமுறான் புகன்றதை யுபகு வென்போன், றரைத்தலை விளங்கச் சொற்றான் சயிமினி வணங்கிக் கேட்ப. (௨௫)

அன்னணம் யானு நுங்கட் கருள்வளர் தவத்தின் சீரு, மன்னிய தீர்த்தச் சீரும் வயங்கிய மூர்த்தி தன்பாற், றுன்னிய சிறப்பு நீத்தோர் தொக்கெழு பதின்ம ராங்கு, நன்னர்மெய்ஞ் ஞானம் வேட்டு நனகயழல் வளர்த்த வாறும். (௨௬)

வழுக்கறு முறையால் வேள்வி வளர்த்துழிப் பிரமனெய்தி, யொழுக்கமோ டிறைவர் பூசை யுஞற்றிய வாறு மந்த, விழுக்கறு முனிவர்க் குள்ள மிரங்கியெண் புயத்து நாதர், முழுக்கமெய்ஞ் ஞான வுண்மை முறையுளி தெரித்த வாறும். (௨௭)

அருந்தவன் றனக்கு நன்றி யாற்றுமச் சுவினித் தேவர்க், கிருந்தழல் வேள்விப் பாக மினிதுற நிலவுந் த காலைப், பொருந்துவ தன்றென் றேறிப் பொருக்கெனப் பெற்ற சாபந், திருந்திய பூசை யாற்றித் தேவர்கோ னொழிந்த வாறும். (௨௮)

சுந்தர னென்றோர் மன்னன் றெடுத்தொரு கலையை வீழ்த்துச், செந்தவ னொருவ னிட்ட சாபத்தா [illegible]பூ யாளிக், கந்தர்ப்ப னுனை [illegible]லைக் கண்ணுற்றா கழிய வீணை, யந்தண னருளாற் பூசை யிரதியா தரித்த வாறும். (௨௯)

மாரவே ளுருவம் பெற்று வ[illegible]ரிந்த வாறுஞ், சீரு வுமையாள் சாபஞ் செய்யவா டுழிப்போக் கீசன், வீரிய நுகர்ந்து சென்று கங்கையின் விடுத்துச் சாபஞ், சாரவப் புறவாந் தன்மை தழலவ னொழித்த வாறும். (௩௦)

மாதவ னொருவற் காக வடாதுசார் கயையின் மேன்மை, நீதறு பூவா ளூர்க்குச் செறியவ மாங்கோருந்தி, போதவு மருளி முக்கட் புண்ணியன் கருணை செய்யக், கோதறப் பிறிரர் வானங் குடிபுகுந் திருந்த வாறும். (௩௧)

நந்தன வனத்திற் சென்று நங்கைபார்ப் பதிமுன் வாங்குஞ், சந்திர வதியோர் தோன்று தண்மலர் கொய்யப் போந்து, வந்தெதிர் மணிகு டற்கு மனநிறை யழிந்து தீமை, சிந்துமஞ் சளற்குத் தேசு திகழ்மக ளான வாறும். (௩௨)

சந்திர வதியைக் கண்டு குமார்மணி சூடன் றானுஞ், சந்திர சூட னென்னச் சுரும்பமு மலையிற் றே

ன்றி, யந்தமில் பொருள்களீட்ட வடுத்தவன் பூவாளூரி, லெந்தையை வழிபா டாற்றி மீண்டவ னேகுமாறும். (௩௩)

சார்ந்தனன் வழிபா டாற்றுஞ் சந்திர சூடன் றானுங், கூர்ந்தநல் வரப்பிற் சான்ற குமுதையுந் தம்மு னோக்கித் தேவர் வருத்தங் கூறச் சிவபிரானிரங்கி நன்மை, யார்ந்தமஞ் சுளன்பாற் சித்த ராய்மகட் பேசு மாறும். (௩௪)

சித்தராய் வந்து நின்றார் திருமூல நாத ராகத், தொத்தலர்ப் புன்னை நீழற் றோன்றினர் மறைமகளோடு, மத்தமுற் றவர்போன் மாழ்கு மஞ்சுளன் குரவன் கூறப், பத்தியி னிலிங்க பூசை பண்ணின னுய்ந்த வாறும். (௩௫)

கூவிள வனத்து நாதர் கொழித்திடுங் கருணைப் பேற்றான், மேவிரு வோர்க்கு மன்றல் விதியுளி முடிந்த வாறுந், தாவறு நுங்கட் கிங்கே சாற்றுதுங் கேண்மி னென்ன, வோவற முறையே கூற லூக்கினன் சூத மேலோன். (௩௬)

நைமிசச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௨.

தலவிசேடச்சருக்கம்.

திருமகட்குந் திருமிக் களிப்பது
பொருமகட்கும் புயவலி நல்குறு
தருவ வாணிக்கு மொண்கலை யீவது
மருவி வாழும்பூ வாளூ ரெனும்பதி. (௧)

பொன்னு சும்பிய பூம்புனற் பண்ணைவாய்ப்
பொன்னி னன்னறுண் டாதுகும் பூங்குழா
மன்ன மன்னிநின் றூடிந் தடந்தொறு
மன்ன மன்னவ ருங்குடைந் தாடுவார். (௨)

தமக்கு வாசந் தருந்தரை யெங்கணு
மிமைக்குங் கண்க ளிமைப்பறப் பூந்துகட்
சுமைக்கண் மாமலர் தூர்த்துப் பெருங்கவி
னமைக்கு நந்த வனங்க ளனந்தமே. (௩)

குளிருங் கூர்சுனை யுங்கொடுத் துத்தமக்
களிசெய் தக்கதென் றேபுன லார்ந்தொளிர்
தனையு மாறுந் தடாகமும் யாவையுந்
துளிசெய் தேம்பொழில் சூழ்ந்தக லாதவே. (௪)

ஐயர் வைகிய வாடக மாளிகை
வெய்ய தாயினுஞ் சுட்டொன்று வித்தலாம்
செய்ய நீச்சிதை யாமை யகந்தழீஇ
வைய முய்ய மழைவளஞ் செய்யுமே. (௫)

மணியி னும்புரி மாளிகை தங்கள்பாற்
பிணியி லாவிய லூக்கஞ் செறித்தலா
லணியி லாவிய சாளரத் தால்வரும்
பிணியி லாவிளங் காலினைப் பேணுமே. (௬)

ஈட்டு மொண்பொரு ளெத்தனை கோடியு
நாட்டி வைக்க நனந்தலை நல்கலாற்
சேட்டு வான்முழு தாக்கிக ழாவண
நீட்டு வார்கொடி யாற்கவி னீட்டுமே. ([illegible])

கொடுக்குந் தோறுங் குறூஉமணங் கேணியி
னெடுக்குந் தோறு மிரும்புனல் போற்சுரந்
தடுக்குந் தொன்னிதி யாளர் மனைதொறு
மடுக்குஞ் செல்வ மகளர சாளுமே. (௮)

திறங்கொ ளந்தண ரான்மகஞ் சீர்ப்பன
மறங்கொண் மன்னவ ரான்வய மாறுவ
பிறங்கு நாய்கரி னானிதி பெட்பன
வறங்கள் யாவும்பின் னோரின்மிக் காவன. (௯)

ஒழுக்கம் யாவையு மாங்கே யொழுக்குவ
விழுக்கம் யாவையு மாங்கே யிழுக்குப
முழுக்க வின்பமு மாங்கே முழுப்பன
விழுப்ப மில்லவு மாங்கே விழுப்பன. (௧0)

வேறு.

கண்ணகன் மாட மேடை கதித்துவா னகடு தா
ர்ப்ப, விண்ணெழு பருதிச் செல்வ னிடைந்தமற்
றவற்றி னூடே, நண்ணுதும் பொருட்டே யன்றோ
நகைமணி யொற்றை யாழி, பண்ணினன் றேர்க்கு
ப் பூட்டும் பரியுமொன் றன்றி வையான். (௧௧)

நவமணித் திரளிற் செய்து நாகநா டளக்கு மா
முவவுவெண் டிங்க டன்மெய் புரிநுறத் தவழு
ந் தோற்றங், குவளையங் கண்ணி னல்லார் குளிர்மு
க[illegible] திங்கட் கொப்ப, வவமலி கறையைத் தேய்க்கு
மாள்வினை போன்ற தம்மா. (௧௨)

வாரண நிரைக ளார்க்கு மறுகுசூழ் மாட வீதித்,
தோரண நிரையி னூர்த்த சுடர்மணித் தாளங் கான்
ற, சிரணி யொளிமீப் போர்த்த சேயொளி மணிப்
பொன் மாட, மோரணி பூதி பூக மெரிநிறத் திறை
யே போன்ற. (௧௩)

மங்கல வினைக ளெங்கு மதுரவின் னியங்க ளெங்
கும், பங்கய வதனச் செவ்வாய்ப் பாக்கையர் நட
னமெங்குங், கொங்குயிர் முல்லை மாலைக் கொம்ப
னார் குரவை யெங்கும், பொங்கிய கலவி யின்பப் பு
ணரியிற் றோய்வ தெங்கும். (௧௪)

வேதமந் திரங்க ளெங்கும் வினைசெய்மந் திரங்க
ளெங்கு, மோதுசந் தனங்க ளெங்கு முரைத்தசந்
தனங்க ளெங்குங், காதல்செய் பாட லெங்குங் கரு
ங்கணம் பாட லெங்குஞ், சீதள வாசமெங்குந் தே
வர்கள் வாச மெங்கும். (௧௫)

இந்திர னிகந்த செல்வ மெனைத்தையு மளித்த ல
வ்வூ, ரந்தமில் வளத்தி னிற்ப ததிசயஞ் சொல்லோ
வந்தச், சுந்தர நகர ஞானந் துகளறுத் தருளு மா
ற்றான், முந்திய நாம ஞான கேத்திர மென்ப முன்
னோர். (௧௬)

தருக்களு ளென்போ லெந்தத் தலத்தினுஞ் சிற
ந்த திந்தத் திருக்கிளர் தலமென் றுண்மை தெரிப்
பது போல் நல்ல, மருக்கிளர் வில்வ கானம் வளர்த
லால் வினைக ளெல்லாங், கருக்குமத் தலந்தான் வில்
வ கானன மாய தன்றே. (௧௭)

மாரனுக் குருவ மீந்த வாய்மையாற் பூவ ளூரர்
மாரனை யிரதிக் கீந்து மங்கலஞ் சிறப்பச் செய்த
காரண மதனா லவ்வூர் கல்யாண புரமென் றாகுஞ்
சீரிய மன்றல் செய்த சிறப்பினு மப்பேர் பூணும். ( )

வேறு.

இராயித் துவனென் றொருமா முனிவன்
பரவக் கயையிற் பயனைப் பிதிரர்

விரவப் பெருமேன் மைவிளைத் தலினும்
சாவற் றகயா புவியா னதுவே. (௧௯)

வேறு.

திருவானைக் காவினுக்குச் சற்றீ சான திசையின்
யோசனையொன்றின் முனிவர் போற்று, முருவார்
ந்த தவத்துறைக்கு வடபாற் கவ்வி யூதி*யொன்றி
ற் காவிரிக்குத் தூரத்தி னென்று, மருவாநின் றொளி
ரும் பூவா ளூரை மாதவங்கள் பவந்தோறும் வ
ளர்த்தோர்க் கன்றிப், பெருகார்வத் தொடுமடைதல்
வணங்க லாதிப் பெருநலமெய் தாதுதவம் பேணார்க்
கெல்லாம். (௨௦)

வேறு.

பருதிதன் னுலகின் வாழ்வர் பனிமதி யுலகின் வா
ழ்வர், பொருவில்பொன் னுலகின் வாழ்வர் பூமக னு
லகின் வாழ்வர், திருமறு மார்பன் வைப்பிற் சிவனா
வர் சிவலோ கத்தின், மருவுவர் பூவா ளூரி னொரு
தினம் வதிக்கப் பெற்றோர். (௨௧)

கடல்வரு மமுதந் துய்த்துக் கடவுளர் கதியுள்
வேட்ட, மடமியர் பவளச் செவ்வாய் வருமமு தி
னிது மாந்திப், படவர வணிந்தார் ஞான வமுதமு

* கவ்வியூதி-இரண்டுகுரோசம்.

ம் பருகி வாழ்வ, ருடலுறு பயனி தென்றுங் குறை
வரை யூட்டு வோரே. (௨௨)

அந்தணர் பெரியோர் தம்மோ ரருட்பணி விடை
யி னுள்ளோ, ரிந்தநல் வினைஞர்க் காங்கோ ரில்லக
மியற்றி வைப்போர்க், குங்கொளி யமரர் தத்த முல
கினைக் கொடுக்க நேர்வர், சந்திரன் முடியில் வேய
ந்தார் தமதுல களிப்ப நேர்வர். (௨௩)

இனைத்தனைத் தவந்தா னங்கள் செய்யினு மந்த
வைப்பிற், பனைத்தனைப் பயனை நல்கும் பழுமர வித்
துப் போல, வினைத்துள பழிபா வங்க ளீண்டினு
மாங்குற் றோர்க்குக், கனைத்துகு மழைவாய்ப் பட்
ட வுப்பெனக் கரைந்து போமே. (௨௪)

பலவெடுத் துரைப்ப தென்னே பழிகருங் கொடி
யு மேருக், குலவரை யடுப்பிற் செம்பொன் வண்
ணமாங் கொள்கை போல, நிலவரை யாவ ரேனு
நின்மலன் பூவா ளூரி, னலமுற விருந்து வாழி ன
வையறு முத்த ராவார். (௨௫)

தலத்துறு மேன்மை யாது சாற்றினே னிற்க வி
ப்பா, னலத்துறு முனிவி ரும்பர் நாகர்யா வரும்வந்
தாடும், பலத்துறு தீர்த்த மேன்மை பகருதுஞ் சே

ண்மி னென்றுப், புலத்துறு பொறியை மாற்றும்
புண்ணியச் சூதன் சொல்லும். (௨௬)

தலவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௭௮.

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

இரயிங் குலமா தவன்பத்திக் கிரங்கிக் கயையிற்
பயனதிகந், தாவொப் பிகந்த பூவாளூர் தனக்குப்
பெருமை நிருமித்த, வாவச் சடிலப் பெருமானு ல
ந்தீ னெழுந்து பற்குனியென், னாவுப் புனற்றண்
ணதிக்கங்கை யொழுகும் புனித முலகுறவே. (௧)

ஈரந்து வளரும் பாவத்தைச் சொல்லும் பற்கு
வெனுங்கிளவி, நிரந்து நீயென் பதுபோக்க னிகழ்
த்து மதனும் பாவத்தைக், கரந்து போக வொழித்
தருளிக் கமழ்ந்த நறும்பூந் திரைசொரிந்துப், பரந்
த வந்த நதிக்குரைப்பர் பற்கு னியென் றொருநா
மம். (௨)

தேவர் பிதிர் முனிவர்கட னீராச் சிதட ரே
யெனினும், பாவ முழுதுஞ் செய்தொழுகும் பதித
ரெனினு மிழிகுலத்தோர்க், கியாவ ரெனினு மதின்
முழுகின் முழுகிக் கிடந்த விரும்பவமு, மோவில்

சமுசா ரமுமென்னு ழுந்தி யிடையின் றெழுந்த
கல்வார். (௩)

தென்பாம் கயையென் றிமையாருஞ் சிறப்ப வு
ரைக்கும் பூவாளூர், தன்பாற் றிகழும் பற்குனியா
ந் தடவுந் தியைத்தக் கிணைகங்கை, யென்பா ரறிந்
தோ ரந்நதியை யெய்திப் படிந்தோர்க் கேயன்றி, ய
ன்பாற் புறத்தே கொடுபோந்தங் காடு வார்க்கும்
பயனுறுமே. (௪)

வெற்ற பதியின் விதியாற்றான் விளைத்த விசேய
புண்ணியத்திற், பொற்ற தலத்தி னுதரவாற் புரிபு
ண் ணியமோர் பதின்மடங்கா, முற்ற தவஞ்செய்
புண்ணியத்தி னும்ப ரிறைஞ்சும் புட்கரத்துப், பற்
றி யிழைக்கும் புண்ணியந்தான் பகரி னூறு மட
ங்கதிகம். (௫)

தடவா னிறைஞ்சும் புட்கரத்துத் தழைபுண்
ணியத்திற் பிதிர்விழை, வடபாற் கயைச்செய் பு
ண்ணியந்தான் வகுக்கி னோரா யிரபடங்காம், வட
பாற் கயைச்செய் புண்ணியத்தின் வளர்பூ வாளூ
ரெனுந்தென்பா, லிடமார் கயைச்செய் புண்ணிய
ந்தா னெண்ணிற் பதினா யிரமடங்காம். (௬)

பூவா ளூரெ னுலகமெல்லாம் புகழுந் தலத்தி
லன்பொடுசெய், தோவா தெழுந்த புண்ணியத்து
க் குயர்வு மொப்பு மத்தலத்திற், றுவா தெழுந்த
புண்ணியங்க டாமே யலது பிறதலத்து, மேவா
நின்ற புண்ணியங்கண் மேவா வுயர்வு மொப்புமே.

அவ்வா றுயர்ந்த பூவாளூ ரகத்திற் புரியும் புண்
ணியத்தி, னவ்வான் பதிப்பற் குனிநதியி னாற்றி
யெழும்புண் ணியமதிக, மவ்வார் நதிச்செய் புண்
ணியத்தி னவ்வூர் சிறப்ப வீற்றிருக்கு, மவ்வார் ச
டையார் சன்னிதியி லாற்றி யிடும்புண் ணியமதி
கம். (௮)

பொன்னு மணியுங் கொழித்தொழுகும் பூந்த
ண் புனற்பற் குனியாற்றின், மன்னு மரபாற் படிந்
தெழுந்து மலிந்த பிதிர் தருப்பணஞ்செய், தன்
ன நதியின் கரையிருக்கு மாவின் மூலந் தனிற்பிண்
டந், தன்னை யிடுவோர் பிதிர்கடன் றணந்து சிவ
லோ கத்தடைவார். (௯)

கூறு மனைய புனனதியிற் குளித்துக் கடன்கள்
செயப்பெற்ற, மாறு தவிர்ந்த பிதிருந்தாம் வருந்
து நரக வேதனையும், வேறு விளைந்த பல்வினையும்

விழுந்து போக வெழுந்துபோய்ப், பேறு கதுவு
ம் வான்கதியிற் பெயராதின்பத் தழுந்துவார். (௧௦)

இயக்குங் காலம் பாத்திரமென் றிரண்டு மேனைத்
தலங்களினும், பயக்கும் புனற்றீர்த் தங்களினும்
பார்க்க வேண்டி னுற்போல, நயக்கும் பூவாளூரிட
த்து நறும்பற் குனிமா தீர்த்தத்து, முயக்கந் தவிர்
ப்போ ரவையிரண்டு மோர்ந்து பாரார் வினைமுடி
ப்பார். (௧௧)

யாவ னொருவ னேற்பலென விசைந்தா னிப்புந்
தோ னாயிடினு, மோவி லவனே பாத்திரமா முறு
ங்கா லங்க ளனைத்துமாம், பாவ மறுக்குந் தலந்தா
னம் பண்ணத் துணிந்தோ ரத்தலத்தி, னுவ வகங்
கைப் பொருள்கிடைத்த வன்றே புரிக தாழாமே.()

அயன மிரண்டு மதிபருதி யரவு தொடரும் பொ
ழுதிரண்டும், பயிலு முவாவோ ரிரண்டும்விதி பாத
மாதப் பிறப்பிவையு, முயர்வு புரியு மகாளயபக்க
முமற் றையவு முறுநாளி, னியலு மன்ன சிராத்த
மாங் கியற்றி னளவாப் பயனுறுமே. (௧௩.)

அன்ன மளிப்ப வுதவாதேற் பிண்ட மேனு மாங்
கிடுக, சொன்ன விதுவுங் கூடாதேற் றோய மேனு

ந் திலத்தோடு, நன்னர் மனுவா லிறைத்திடுக ந
வைதி ரிந்தத் தருப்பணமு, மன்ன சிராத்தம் வட
கையயி னுற்றும் பயனைத் தருமாதோ. (௧௪)

அனைய நதிபற் குனிதீரத் தன்ன மளிப்போ ரெவ
ரேனு, மினைய வரிய வளஞ்சிறந்த நிமல னுலகத்
தெளிதெய்தி, நனைவிண் டலர்ந்த வுய்யான நன்னி
யன்ன மோவ்வொன்றுக், கினைத லறவொவ் வொ
ருகற்ப மெதிரில் போகத் தழுந்துவார். (௧௫)

இநள்கால் சிக்குஞ் சோதிமணி யிழ மிறைமெ
ல்லியகலிங்கம், பொருளே னையவு மந்நதியிற் புனி
தர் தமக்குக் கொடுப்போர்கண், மருள்தீ லறுக்கு
றிவோடு மண்ணிற் பெருஞ்செல் வத்தினரா,யரு
ளா தரவாற் சிவபுரியி னமர்ந்தா னந்தக் கடல்படி
வார். (௧௬)

மிருகம் பறவை பருநீனும்வாழ் மீனு திகளு மப்
புனல்வாய், மரமுங் கொடியு மவைபயந்த கனிகா
ய் நுகர்ந்து வளருயிருந், திருகு வினையின் வலிமு
ருக்கித் தேவ ராகு மெனிலாங்கே,யுருவப் புனரூ
ய் மானிடர்க ளுயர்வா ரென்ப ததிசயமோ. (௧௭)

பாவ மறுக்கு நறுந்தீர்த்தப் பரிசு பகர்ந்தா மினி
முனிவீர், நாவ றழுவு மிப்புவியி னவைமுற் றறுக்

கும் பூவாளூர், மேவி யினிது வீற்றிருக்கும் விமல
மூர்த்தி மேன்மையினை, நீவி ருணர்மி னுரைத்து
மென திகழ்த்துஞ் சூத மாதவனே. (௧௮)

தீர்த்தவிசேட சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௬.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

மணிகிடந் திரட்டும் வெரிநெடும் புழைக்கை வா
ர்ந்தநான் மருப்பலை செவியி, னணிநடை யைரா
வதப்பெரும் பாக னருச்சனைக் கிரங்கிமுன் னெழுந்
த, கணிதமில் வளங்கூர் திருவளித் தலினுங் கல்
யாண புரத்தில்வீற் றிருக்குந், திணிதரு மென்
றோட் டலைவனார் தம்மைத் திருமூல நாதரென்
றுரைப்பார். (௧)

வரிச்சிறைத் தும்பி மதுநுகர்ந் துளரும் வனச
நாண் மலரணைக் கிழத்தி, விரித்தமெய் யன்பால் வ
ந்தனை புரிந்து விழுப்பொருள் வழங்குதற் குரிமை,
பரித்தமை யானுஞ் சீபல வில்வத் தடியினிற் பயி
லுத லானுந், தெரித்தவப் பெயராற் றிகழ்ந்தகல்
யாண் புரத்தமர் செல்வரைத் துதிப்பார். (௨)

செய்யதீக் கொழுந்தை நீட்டிய தென்னச் சிவந்
துவார்ந் தொளிர்செழுஞ் சடிலத், தையர்மா தவ

ர்க ளாற்றிய வேள்விக் கருண்மிகச் சிறந்துமெய்
ஞ் ஞான, மொய்யென வருளுங் காரண மதனாலு
யர்திரு மூலநா தருக்கு, வையக முழுது ஞானதா
னேச ரெனும்பெயர் வழங்கிடப் படுமால். (௩)

வேறு.

வில்வ வனத்தில் வதிந்தருளும் விழைவால் வில்
வ வனநாதர், செல்வ மிகுந்த மங்கலத்தைச் சேர்
ந்த விரதிக் குதவுதலாற், கல்வி மிகுந்தோர் கல்யா
ண நாத ரெனவுங் கரைந்திடுவார், பல்வந் தனைசெ
ய் திமையாரும் பயிலும் பூவா ளூரரையே. (௪)

அன்ப ரொருவர் தமக்கிரங்கி யாற்ற வறுமை
முடிப்பதற்குத், துன்ப மகற்றுஞ் சித்தரெனத் தோ
ன்றித் தூது நடத்தலினு, லின்ப மெவையுங் கொ
டுத்தருளு மினிய பூவா ளூரமர்ந்த, நன்பொன் ன
னையார் தமைச்சித்த நாத ரென்று நவிற்றுவரால்.()

உரைத்த பெயரு ளொன்றேனு முரைப்போர் த
மக்கு மப்பெயர்தான், புரைத்த பாவ மனைத்தினை
யும் புரட்டு மமரர்க் கெனவானி, னிரைத்த போக
மனைத்தினையு நிறுத்தும் போகம் வெறுத்தவர்க்குத்,
திரைத்த நறுநீர் முடிவைத்தார் செய்ய பாத நிழல்
சேர்க்கும். (௬)

மக்க டமக்கப் பெயரிட்டு வழங்கு வாருமண்ணு
லகிற், றொக்க பொருளின் வளத்தோடுஞ் சுற்றந்
துவன்றப் பிணிபாவ, மொக்க வொழித்து வான்க
திரியி னுயர்ந்த போக மிகநுகர்வார், மக்க ளவரு மவ்
வாறு வாழ்ந்து கதியை மருவுவார். (எ)

மறைகண் முழங்கும் பூவாளூர் வரதர் நாம மி
ட்டழைக்கும், பறவை பசுவா தியும்பண்டைப் பா
வ முழுதுங் கழீஇவளங்க, ணிறையுந் துறக்கத் தா
ம்பையர்பா னீடு போக நுகர்ந்தப்பாற், பிறைநீர்ம்
புனலு முடிக்கணிந்த பெருமான் பணிசெய் தருள்
பெறுமால். (அ)

தக்க முனிவர் பூசித்த தகைசால் வில்வ வனத்
தென்று, நக்க னுறையுந் திருக்கோயி னண்ணிப் ப
சும்புற் பசுவாதி, மிக்க பசிக்கு மேய்ந்திடினும் வி
ழுமப் பணிசெய் தனவென்றே, பொக்க மகற்றி
மேற்கதியிற் புகுவித் திடுமப் புண்ணியனே. (கூ)

வளங்கூர் வில்வ வனத்தமர்ந்த வரதர்க்கெனவே
விட்டபட்ட, விளம்பூ வைகள்பைங் கிளியூக மிரலை
தக்கோன் றிவையனைத்துங், களங்கூர் வினைகண் மு
ழுதிரியக் கயிலை மலையிற் பெருங்கணமாய்த், துள
ங்கா வறிவிற் சிவபெருமான் சுடர்பொற் கோயி லி
டைவதியும். (க0)

கடன்கொண் டேனுஞ் செய்யாத கருமம் பலவு
ம் புரிந்தேனு, மடன்மிக் குடையோர் மனைமைந்
தர் தம்மை வளர்க்கு மாறேபோ, லடல்வெள் வி
டையார்க் கெத்திறத்தும் பொருளார்த்துனரே மெ
ய்யன்ப, ருடையோ ராயும் பொருளுதவார் பொய்
யன் பினரே வழிபடினும். (கக)

மெய்யன் பினரே பொருளளித்து வேட்ட வேட்
டாங் கருள்பெறுவர், பொய்யன் பினர்கள் பொரு
ளளிப்பார் புகழ்ந்தா ரேனும் பூவாளூ, ரையனிடத்
து மெய்ப்பயனை யடையா ரந்தோ வீதென்னை, யுய்ய
வுறுவார் பொய்ப்பொருளை யுதவிப் பொருளாவை
ப்பர்களோ. (க௨)

வறியன் பசியைத் தணியாக மல்கும் பொருளா
ன் கொடுவிரையத், துறவ னனிற்பல் பொருளை
வையு முதவி வளர்க்கும் பூவாளூ, ரிறைவர் பலிபூ
சனையாதி யினிது சிறப்பி யாநீட்டி, நிறைவித் திடு
ம்பாக்கியத்தார்போய் நிரைய முறுதம்கையுறவோ.

செல்வ மிலரே னுழவாரஞ் செய்க கோயி லலகி
டுக, நல்ல பசுவின் மயநீரா னுறுந் தெளிக்க சிறு
தூறு, கல்வி யெறிக மலர்பறித்துக் காம ரலங்க லெ
டுத்தணிக, வல்ல லகற்றிப் பெரும்போக மனைய வே
ண்டுங் கருத்தினரே. (கங)

உடலிற் பிணியாற் பணிபுரிதற் கூக்க மிலரேற்
பனலாடிக், கடவுட் கோயில் வலம்வருக சாலந்
தோறுந் தரிசிக்க, விடமுண் டிருண்ட கண்டர்புக
ழ் விரிக்க தியானஞ்செய் திடுக, வடர்வல் வினையை
க் கெடுத்தின்ப வாழி படிய வேண்டுநரே. (௧௫)

கோயி லடுத்துத் தரிசிக்கக் கூடா வசத் ராயி
டினும், வாயி லடுத்துத் தரிசிக்க வாயி லடுக் மாட்
டாரும், பாய தமது கடைத்தலையிற் படர் து சிக
ரந் தரிசிக்க, மாய வினையின் வலிமுருக்கி வ ழ வே
ண்டுங் கருத்தினரே. (௧௬)

எழுந்து நடந்து கடைத்தலைமுன் செய்தமாட்
டா ராயிடினும், விழுந்து கிடந்த வாறுங்கே வில்
வ வனத்தில் வீற்றிருக்குங், கொழுந்து மதிய மிலை
த்தவர்தங் கோல நினைக்க பெயர்மொழிக, வழுந்து
படும்பல் பவக்கடலி னகல வேண்டு மறிவினரே. ()

பிறவிப் பகைக்கும் பிணிப்பகைக்கும் பெயராப்
பாவப் பெரும்பகைக்கு, மறமிக் குயிர்க்கும் படை
வில்வ வனத்தி லினிது வீற்றிருக்கு, மறவர் மகிழு
ந் திருப்பணியே யாகு மவற்றுண் மிகவுயர்ந்த, வி
றைவ ருறையுந் திருக்கோயி லியல்பி னெடுக்கும்
புண்ணியமே. (௧௮)

பொருண்மிக் குடையோ ரிட்டிகையாற் புனைநீர்
சிலையா லிழைத்திடுக, பொருண்மிக் குடைமை யி
ல்லாதார் பொற்ப மரத்தார் மண்ணினும், பிரண
மதனுற் செய்திடுக தேவ தவ னிருவோர்க்கும்,
பொருவில் பயனைச் சமமாகப் பொருக்கென் றளிப்
பன் விடையமவே. (௧௯)

வேறு.

வருந் திர ணத்தாம் கோயில் வகுத்தபுண் ணிய
த்தி ாடி, திருந்துமண் ணதனுற் செய்யிம் செ
ப்புமி யத்தி ரட்டி, பொருந்தும்வன் மரத்தாம்
செய்யிற் பொருத்துமிட் டிகை நாற்றி, தருந்த
த் சிலையி செய்யிற் சாருமெண் மட து பேறு. ()

புதிதுறப் பணிகள் வேறு புரிவதிற் பழைய தொ
ன்றை, விதியுளி புதுக்கு வோர்க்கு மிக்கபுண் ணிய
ந்தா னெய்து, மதிமுடிக் கணிந்த வில்வ வனத்தின
ர் கோயில் பேணு, மதிபயன் சிவனே யாவ தல்ல
து பிறிதொன் றன்றே. (௨௧)

வேறு.

பொருளவை தனக்கேற்ப வில்வவன நாதருக்
குப் பொற்பார் கோயிற், றிருமலிய விழைத்தவர்க
ள் செறிந்தபல பாவவினைச் சிமிழ்ப்பி னீங்கி, மரு
வுவட கயிலையிற்போய்க் கணநாத ராயிருப்பர் வகு

ந்தோர் சுற்றங், குருமலிபொன் னுலகிடையிற் றி
ரர்பதினால் வர்களளவுங் கூடிவாழ்வார். (௨௨)

எம்முடைய திருமூர்த்தி நாதராமர் திருக்கோயி லி
னிது செய்தோர், தம்முடைய பிதிரரெல்லாந் தணி
வாத பெருநிரையத் தடையி னீங்கி, விம்முபெருஞ்
சுகக்கதியின் மேவுவர்மற் றவர்குலமே தினியிற்
பானு, வொண்மதியென் றிவைவழக்க முள்ளளவு
நசியாம லுவப்பின் வைகும். (௨௩)

யாவனொரு பணிவிடையை யாலயத்தி லியற்றுகி
ன்றா னவனுக் கேந்தப், பாவவினை களைந்திடக்கும் பா
க்கியமெல் லாம்வற்கே பல்கும் விண்ணாட்டு, காவ லு
று மவனைக் கஞ்சுவன்மற் றவனினைத்த கரும
மெல்லாம், பூவுலகி னெளிதாக முற்றுமவன் பெரு
மையையார் புகல வல்லார். (௨௪)

வேறு.

நாத்திக னடுநிலை பிழைத்த நாவினன்
வேத்தவை கேட்கவெங் கோள்வி ரித்தவன்
பாத்திரத் திரும்பொருள் படுத்தி டாதவன்
மூத்தவர் தந்தைதாய் மொழியைக் கீழ்ந்தவன். ()

பிறருறக் கொடுத்ததைப் பிடுங்கிக் கொண்டவன்
பிறர்பொருள் கவர்ந்தவன் பிழை செய்தவன்

பிறர்மனை விழைந்தவன் பிள்ளை விற்றவன்
பிறர்வளங் கண்டுளம் பொறாத பெற்றியன். (௨௬)

அண்டர்நா யகர்தமக் கமுதங் கூட்டிடா
துண்டவன் மறைகளோ தாது விட்டவன்
மண்டபத் தில் வளர்த்திடான் மறையினோர்தெனக்
கொண்டவெச் சங்கணைக் குயிற்றி டாதவன். (௨௭)

வீரனைக் கொன்றவன் விரதந் தொன்றவன்
போரிடை வஞ்சனை புரிந்து வென்றவ
னரியர்க் கிரும்பழி நாட்டி யிட்டவ
னூரினைக் கெடுத்தவ னான்விற் றவன். (௨௮)

செய்ந்நன்றி கொன்றவன் சினகரத்திடை
யையபுன் னிடையின ராகந் தோய்ந்தவன்
பொய்புரை கிளந்தவன் பூசு ரக்கொலை
மையலி னிழைத்தவன் மாதைக் கொன்றவன். ()

சகுநிரை தடிந்தவன் றடாகந் தூர்த்தவ
னொருமுது குரவர்பா விடுக்கண் செய்தவன்
குருவினை யழித்தவன் கன்னி யைப்புணர்ந்
தொருவினன் முதலுப பாத கத்தரும். (௩௦)

குரவனைக் கொன்றவன் குரத்தி கொங்கைதோள்
விரவுறப் புணர்ந்தவன் வெங்க ளுண்டவ

னிரணியந் திருடினோ னிவரைக் கூடினோர்
பர்வெ ராதிமா பாத கத்தரும். (௩௧)

குழகனை நிந்தனை கூறி நின்றவன்
பழகுவே தாகமம் பழித்து நின்றவன்
விழவுபூ சனைவிம லர்க்கு நீக்கிய
வழிதகை முதலதி பாத கரும். (௩௨)

உய்ந்திடு நெறியெது வென்னி னூர்விடை
யந்தண னாலய மாக்கிப் போற்றலே
மைந்துடை யாலையம் வகுக்கு மாவினை
நந்தின ருய்யவு லக் கேண்மினோ. (௩௩)

உருத்திர கணிகைய ரோடை யானைமா
செருத்தலான் வயறிகழ் பாத்தி ராதியுட்
கருத்துற விருப்பினும் கையில் வாய்ந்தன
பொருத்திமிக் கிறைஞ்சிடிற் போமப் பாதகம்

கலற்றுவன் பாதகங் கழிக்கக் கூறிய
விவற்றினும் வல்லுரு ரெளிதி னுய்யவு
நவிற்றுதுங் கேண்மினோ நன்மை யெய்துவான்
றவற்றுல கிடும்பையிற் றணந்த வந்தனீர். (௩௫)

வேறு.

விளங்கு பஞ்சமி பூரணை பின்பக்க மேவிய பதி
னொன்கு, துளங்கு மட்டமி யாதிரை கும்பத்திற்

றோன்றிய மகமாடி, வளங்கொளுந்தலை புவாவொ
டு கூடிய மதித்தின மீனத்தி, னுளங்கொள் பூரணை
யம்மதி யிடைவரு மோங்குமுத்தரமென்று. (௩௬)

திங்கள் வாரத்திற் கூடிய தலையுவா செங்கதிர்
வாரத்திற், றங்கு சத்தமி யயனமுன்னுகமேற் சாற்
றிய வவ்வவையென்று, பு முற்றறு மனைவகை நாளி
னும் பு குளி நீராடிப், போங்கு மாமறை யந்தண
ர்க் கேள்றபல் பொருள்களுங் கொளவீசி. (௩௭)

ஆன நெய்பெய்ழிர் தரவிந்த நாளநூ லாக்கிய தி
ரியிட்டு, ஞான நாயகன் றிருமு ளார் விளக்குறீஇ
நறும்புகை கமழ்வித்து, வான நாயகன் றிருமுடி
க் காவின் ார்ன் மந்திரத் தினிதாட்டி, யீன நீங்கிய
சுகந்தரும் வில்வமு மெடுத்தெடுத் தருச்சித்து. ()

மூ றி ரட்டிய சுவையினு ளுண்டியு முதல்வனு
க் கி ிதூட்டி, யான்ற வந்தண ரருட்சிவ பத்தர்க
ளா வல ரிவர்க்கெல்லா, மேன்ற வாறுநா ளுண்டியு
ம ரித்தளித் திறைஞ்சிவந் தனைசெய்யின், மான்ற
ப தகச் சிமிழ் பினின் றெழுந்துபோய் வான்கதி
களிற்சேர்வார். (௩௯)

வேறு.

வீரமே வியபாவம் விளையாத வியல்பினர்கண்
மாரனார்க் குருவளித்த வள்ளலார் திருமுடியி

னிரகிர் சிறிதாட்டி னேழுலகு நடுநடுங்கக்
கோரமாயெழுங்கங்கைக் குலநதிதம் முடிக்கணிவ்ர

அலகில்புகழ்ப் பூவாளூ ரமலனூர் திருமுடியிற்,
மலரணிவார் மதியணிவார் வலம்வந்து விழுந்துஎ
ர, தலமுகிழ்ப்பார் சுரர்சூழ்ந்து தாழ்ந்திருக்க முடி
க்கூப்பி, நலவரங்கள் வேண்டிரப்ப நாயகராய் வீற்
றிருப்பார். (சக)

மல்லல்புனல் சூழ்வில்வ வனத்திலொரு மறைய
வருக், கில்லியற்றி நிட்மாதி யிங்ஙவரைத் தாபிக்கி
ற், பல்லமரர் தொழவிளங்கப் பதிட்டைபுரி பய
னெய்து, நல்சிவ பத்தர்களை நாட்டிளுமப் ப
னெய்தும். (சஉ)

திருமூல நாதரமர் திருக்கோயி லலங்கடப்ப், பெரு
கார்வத் தொடுமெழுகிப் பிரங்குசுதைக் கோலமிடி
ன், மருவாரு மலர்ச்செல்வி வதிந்தவர்மா மனையெ
ங்கு, மொருநாளு மொழியாமே யொண்பொருளா
லலங்கரிக்கும். (ச..)

திங்கள்விழா வருடவிழாத் திவசவிழா விவைபு
ந்து, வெங்கடுவா லலங்கரித்த மிடற்றுடைய விர்வ
வனத், தங்கனரை வழிபடுவோ ரகன்மனையி லா
ழியாமே, மங்கலநல் வினைத்தொழில்கள் வளக்கு
மவை கலும்வளரும். (சச)

எம்பெருமான் வில்வ வனத் திறையவன்மா தவ
மார், தம்பெருமான் ருவிழாத் தனிவிரதந் தரி
த்தோர்; கொம்பனைய ளொடுவிடைமேற் கொ
டுவரத் தரிசித்தோ லெம்புமலங் கெடச்சிவன்
முத், ர்களாய் வீற்றிருப்பார். (சரு)

செல்வமலி வில்வவ சிவலிங்கத் தருட்பெரு
மை, சொல்வகை ற்றுவதோ தூயமுனி வீர்
முனிவர், வல்வி ர்கள் வேள்வி வளர்த்தபடி
கேயனமிமென, ல்வினைய் ருதமுனி நயந்தெடு
த்து மொழியு ால். (சசு)

திவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

மூர்த் ஆகத்திருவிருத்தம்-கசஉ.

வேள்விச்சருக்கம்.

இ நமலியு மணிமாடஞ் செறிந்துபல வளந்துவ
ன் த் தெய்வ நாட்டைப், பொருமிறைவர் தவத்
றையிற் போந்துவினை முழுதிரியப் பூசித் தங்குப்,
ருகுவங்கி ரசுவசிட்டன் கசியபனத் திரிகுச்சன்
பெருமை சால, மருவுகவு தமுனிவர்க ளெழுவருமா
வம்புரிந்து வசிக்கு நாளில். (க)

தவரான் னவர்மைந்தர் யாழ்கலமோ யாங்கிரசர்
வளர்வா சிட்டர், காதல்செய்கா சிபராத்தி ரேயர்க

வுச் சர்கள்கவுத மீய ரென்று, வோதுமிவ ரெழு
நின்ம ருடங்கிருந்து தம்புனிது வுசாவினர்க,
நில்புரம் வனகநிகேத் தீர திசழ்வி மான்மைந்
ஞ் சிறந்த தானம். (௨)

நெடுங்காலந் தமதறிவி னெய்ந்தாய்ந்துந் தெரியா
து ஞெரேலென் றெகிக், கொடுங்கால னுயிர்குடித்
த கூடத்தயர்சே வடிக்குழைக்கு தழுகர் தம்பால், க
டுங்காத லன்புடைய தாங்கயர்தா ளிணைவணங்கிக்
கடாவி நின்று, ரொடுங்காத கருணையினு லெழுவ
ருமந் தெழுபதின்மர் குணர்த்தி னரால். (௩)

எத்தகைய ங்களினும் பூவாளூ ரெனும்புரமு
மிலங்கு சானி, னுத்தமமா கியவில்வ வனமுநதி க
ளின்மலர்க ளுந்தி யோடி, முத்தெறியும் பற்குனி
யுந் தலங்களிற்சீர் முதிர்ஞான தலமுந் தெய்வச்,
சித்திரமார் சிகரத்திற் கல்யாண சிகரமுமே சிறந்த
வாகும். (௪)

வே று.

அனையபுர முதலான வைந்துமப்பு மிகச்சிறந்த
தனைநிகரு மொருதானந் தக்கதிரு பங்கலமே,
ணைபுகழ்சே ரன்பிலென வகுத்தவிரு தலத்திடை
யே, சினையவிழ்மென் மலர்ச்சோலை செறிதவிற்
றிருக்குமால். (௫)

அத்தலத்திற் றிருமூல நாதரெனு மருட்பெயரி,
னுத்தமத்தி னுத்தமமா யொளிர்சுயம்புச் சிவலிங்
க, மெத்திசையி னுள்ளவர்க்கு மினிதருள வீற்றிரு
க்கு, மெத்தியவன் புடையிரும் வெட்டெனப்போ
ய்ப் பெறுகென்றார். (௬)

அகத்திடையே பெருமகிழ்ச்சி முகத்துவழி யா
லலராத், தகத்தவந்து தொழுக்கின்ற தாதையர்சொற்
றமைகேளா, மிகத்துதித்துப் பணிந்தெழுந்து விள
க்குமெழு பதின்மர்களு, மகத்திறுமின் றருள்கொ
ழிக்கு முயர்ஞான தலமடுத்தார். (௭)

வே று.

வார்சைபற் குனியிற் றோய்ந்து மாபுளி கடன்க
ண் முடியித், தேர்ந்தமெய் யன்பி னோடுந் திருமூல
நாத முன்பு, நேர்ந்தபைங் காந்த மீர்க்கு நெட்டி
ரும்பூசி போலச், சார்ந்தனர் தகிக ளார்த்தித் தா
ழ்ந்துமற் றிதனைச் சூழ்ந்தார். (௮)

ஈங்குவக் தடுத்த லோடு மென்னென மொழிகே
ம் பார, நீங்கிறார் போலச் சிந்தை நிறைந்த மம்ம
ரெலி னீங்கி, யோங்கிய காத லாலே யுயர்தவித்
தகைத்து நாமே, வீங்கிய போகம் வேட்டல் விழியு
மன் றுயர்வு மன்றே. (௯)

காலவெல் லைகளி னீங்குங் கடவுளர் போகமெ
ல்லாஞ், சாலவன் பிறப்பின் மீட்டுஞ் சார்ந்துயி
தளர்வ தன்றிச், சிலமெய்ஞ் ஞான னந்தந் திளை
குமந் நெறியோ காறு, மேலென முயன்றெ
லோரு மேவுறு கதிக டம்மில். (௰)

வித்தக யோக மாதி வினை ..இடு மழியா வின்ப,மு
த்தியு முகுந்த ஞதி மொய்த்து.. ம் கதியு மன்றக்,
கைத்தெழு நமது வே..கை கை.. கட வாம லின்
றே, யுத்தம மெய்ஞ்ஞ..னத்தை ..றுநெறி முயற
ல் வேண்டும். (௧௧)

மேதகு ஞான முக்கண் விமலரா லு..ணர்வ தன்
றி, யோதுயிர் வருக்கந் தன்று லுணர்வதெ..ன் றன்
றே யந்தச், சேதனப் பொருளா யுள்ளார் ..நவுள
மகிழும் வண்ணந், தீதறு வேள்வி யொன்று.. செய்
துமென் றதனைச் செய்வார். (௧௨)

இட்டிகை கொணர்ந்து வேதி யாதிக ளியல்பி..
க்கி, யட்டொளி மணியாற் பொன்னாற் பாத்திர ப
னைத்து மாக்கி, மட்டுமிழ் சோம மாதித் திரவிய
கைக ளெல்லாந், தட்டற வருவித் தன்னோர் ..னி
த்தனி தொடங்கி னார்கள். (௧௩)

வேறு.

இருந்து விக்கனு மீண்டிய மானரு மெல்லாங்,
கருந்து மிக்குறு காதலாற் றீக்கையைக் கலந்தார்,
திருந்தன் சன்னிதி தனிற்சிவ னாதமக் குரிய, பெ
ருந்தர் * வேள்வியைப் பெறுத றொடங்கிமற் றவர்
தாம். (௧௪)

இட்டி யேபிர வர்க்கி.. மக்கினிட் டோம, முட்டி
லாவிதை யாதியு..ஞ் சம..தைகள் முயன்ற, சட்ட
கான் மூன் றிறு..சவ னங்..ன்மூன் றினையுங், கட்
ட நீக்குமோர் ..ம்ப நூல் வ..ிப்படி கண்டார். (௧௫)

வேறு.

காசில் சாம வேதியர்கள் கான மினிது தொடங்
கின, ரே..லோதிர் கணத்தினர்க ளியற்றி னார்கள்
சமூசரீ..யை, யாசி லத்து வரிகணைத்த ராத்து வர
ம்பன் ..ணினர்நாட்டுந், தேசு மலியென் கோணமு
றச் செய்த நூப மலங்கரித்தார். (௧௬)

காறு விதசெய் வதப்பசுக்கள் பலவு நாறால் யா
த்திட்டா, ராறு மறையின் மந்திரத்தா லவற்றைப்
படுத்து வலபயெடுத்துக். காறார் தழலா குதிசெய்
தார் கரைந்த வேனை யங்கத்தி, னூறு குறியும் விதி
யாலினை யுறும்தி னார்கள் வழுவாமே. (௧௭)

* வேள்வி - சைவசத்திரயாகம்.

வெள்ளிச் சபையி னுள்ளாரை விறந்த வேணிய
ந்தணரை, யாள்வித் தகனென் றெகுறித்திட்டாற்
றப் பூசை யியற்றினார், கேள்வித் துறைமா தவர்த
ம்பாற் கிளந்த பாக மினிதேற்று, வான்விட் டெழி
க்கு மணிமவுலி வான நாடர் மகிழ்கூர்ந்தார். (௧௮)

அமலன் வில்வ வனநா[த]னமரர்க் கமரன் றனைக்
குறித்து, விமல வெள்ளி மாதவர்செய் விளக்க மு
ரைத்தா முனிவீர்காள் [illegible]மர மு[illegible]று மலர்க்க[illegible]வுள்
படர்ந்த படியுங் கேண்மினென, [த]மிழ்தன் சுவை
யி னமிழ்தமென வு[illegible]ர்க்குஞ் சூத [illegible]தவனே (௧௯)

வெள்ளிச்சருக்க முற்றிற்[று].

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௯௧.

பிரமன் வரவுச் சருக்கம்.

இன்னண மகந்தவ ரியற்றுழி யுலோக
நன்னர்வள நோக்கநறு மாமலரின் மேலான்
தன்னியல்பி னாற்றனது லோகமதி னீங்கி
யன்னமிசை யூர்ந்துவெளி யாற்றினியல் கின்றான்.

வில்வளரு மாடமலி வில்வவன நேரே
செல்வளரும் வானெறி யியங்கலுறு காலைக்

கல்வரை யெனக்கடவு மன்னமசை யாமே
நில்லினைய தாயதுதன் னெஞ்சமுனை வெய்த. (௨)

முன்பினிரு பக்கமிரு நாற்றிசையு முட்டி
வன்புகுறை யின்றமட வன்னமதை நோக்கா
வென்படுவ தீதென விலங்குமுடி வேத
னன்பினொடு பார்த்தன[ன]கன்றபுவி தன்னை. (௩)

பார்த்தளவில் வி[ல்]வவன நாதரெதிர் பண்ணுந்
தீர்த்தர்விழை ய[ா]குதிக டம்[ம]கை முகத்தி
னார்த்தவவர் வா[ய்]பின்மறை ய[ஞ்]செவி நிறைத்த
தோர்த்திது சி[ற]ந்ததல மாகுமென வுன்னா. (௪)

வேறு.

அச்ச[மு]மன்புந் தோன்ற வதிசய மனத்த னாகி,
வெச்ச[மெ]ன லோடு தன்னொண் டெழுந்தவோர் விள
ங்குமெய்ய, னுச்சியிற் குவித்த கைய னொலிமறை
துதிக்கு நாவ, னச்சிய வூர்தி விட்டு நண்ணினான்
பூவா னூரை. (௫)

பெருமறை வ[ா]தஞ் சில்லோர் பிரமவா தங்கள்
சில்லோர், கருமவா தங்கள் சில்லோர் காமவா ஞூ
னஞ் சில்லோர், மருவிய கணிதஞ் சில்லோர் வழ
ங்கிய நீதி சில்லோர், பொருவில்கம் பங்கள் சில்
லோர் [பு]ராணவா தங்கள் சில்லோர். (௬)

சிலர்களா கமத்தின் வாதஞ் சிலர்வியா கரண
வாதஞ், சிலர்மிகு நிகண்டின் வாதஞ் சிலர்கள்காப்
பியத்தின் வாதஞ், சிலர்களு டகத்தின் வாதஞ் சி
லரலங் கார வாதஞ், சிலர்தரு வேத வாதஞ் சில
ரேனைக் கலையின் வாதம். (எ)

இவ்வகை வாத மெல்லா மிருடியர் செய்யா நிற்ப
ச், செவ்விய தெய்வ வேள்வி சிறந்தெதிர் விளங்கி
த் தோன்ற, வவ்விய மகன்ற சிந்தை யயன்மிக மகி
ழ்ந்துவல்லே, கௌணயம் புனைந்தேற் றோய்ந்து கட
ன்கழித் தடுப்பச் சென்றான். (அ)

இனிதுற வேள்வி யாற்று மிருடியர் முதலோரெ
ல்லாங், கனியொடு கந்த மூலங் கையுறை யாக வே
ந்திப், புனிதமென் மலரி னேனைப் போந்தெதிர் க
ண்டா ரன்று, னனையவர் தம்மைக் கையா லமைத்
துயர் கோயில் புக்கான். (கூ)

மாதவர் மருங்கு சூழ மந்திரம் புகுந்த வேந்தன்,
தீதற வெதிரே தோன்றுந் திருமூல நாதர் செய்ய,
பாதபங் கயத்தின் வீழ்ந்து பணிந்தெழுந் தாடிப்
பாடிக், காதலின் வலம்வந் தென்னைக் காத்தியென்
றிரந்து பின்னும். (க0)

இத்தலப் பெருமை சற்று மெண்ணுறு தெளிய
னேற்குப், பத்திதந் தருள வேண்டிப் பயிற்சிறை

யன்னந் தன்னை, யுத்தம பெயரா வண்ண மும்பரிழ்
மடையச் செய்தாய், பொறுத்துமென் பிழையை யிங்
குப் பொறுத்தியென் றுரைத்து மீண்டான். (கக)

அந்தில்வந் தாற்றும் வேள்வி யந்தணர் முகத்தி
னோக்கி, யிந்தவைப் பகத்தி னுதரி னருட் குரிய
ரானீ, ரெந்தினி வேறப் பாற்போ யெய்திடுங் கரு
மமென்று, மந்திர வேள்விச் சாலை மலர்முகத்
தோடு புக்கான். (கஉ)

சாலையை யடுத்த லோடுந் தாபதர் தயங்குங் க
ஞ்ச, மாலைய மாக்கி னுணக் காதன மருக்கி யங்க
ண்ண, மாலையி னுதவித் தீங்காய் வன்கனி யாதி நல்
கி, வேலையி னமிழ்த மென்ன விழுத்துகி விளம்பி
ச் சொல்வார். (கங)

அன்னமிக் குயர்ந்தோ னீயிங் கடுத்தலா லமலர்
தம்மா, லென்னுமன் பில்லேஞ் செய்யு மெழின்மக
முற்றிற் றேயா, மன்னிய வில்வ மூல வரதர்க்கு ம
கிழ்ச்சி யேயாந், துன்னிய வலிகள் சாலச் சொரிந்
தாசெய் வேள்வி தன்னால். (கச)

நாங்களும் வில்வ மூல நாதனு ரருளால் வேள்
வி, போக்கிய பயனைச் சால வுற்றன மதுவு மன்றி,
நீங்கரும் பிரபஞ் சத்தி னிகளமு மின்றே நீத்தாம்

பாங்குறும் பரமா னந்தப் பரவையும் படிந்தா மெ
ன்றார். (௧௫)

செஞ்சொலா லினைய கூறித் திசைமுக னேடு ம
ங்க, லெஞ்சிய வேள்வி யாற்றி யினியமா புண்ணி
யங்கள், விஞ்சுற வளருஞ் சுத்தி யேகனி நினைத்தின்
மெய்யார், மஞ்சனக் குரிய நெய்தோய் வைபயழ
ன் மடுத்திட் டாரால். (௧௬)

வேறு.

சனகர்முத லோரிறைஞ்சுந் தமனியநா புரமலர்
த்தா, ளனகர்மகிழ் துமையோடு மடன்மழுவெள்
விடைமேலா, லினமலியும் பூதகணே மெம்மருங்கு
மிகநெருங்க, முனிவர்சொரி வபையவிதம் முகங்க
மழ வெதிர்கின்றார். (௧௭)

சயசயவென் றேத்தெடுத்துத் தனிநெடுமா னி
டைநெருங்கும், வயநெடுவே லமரர்சொரி மலர்மா
ரி நிலமறைப்ப, வியமுழுதும் பலரியம்ப வெதிர்கி
ன்றார் தமைநோக்கி, யயனெடுமா தவர்பலரு மஞ்
சலியோ டெழுந்திருந்தார். (௧௮)

ஆராத காதலினா லனைத்தெலும்பு நெக்குடைய,
வோரா டவுடன்முழுதும் விழித்துணைகள் பொழி
கின்ற, நீராகத் திடைதிமிர்ந்த நிறைநீற்றின் வண்

டவிடப், பாரார விழுந்தெழுந்து பன்முறைநூழ்ந்
தேத்துவரால். (௧௯)

வேறு.

புள்ளா கியநான் முகனீண் முடியும் போரே ன
மதா கியமால் பதமுந், தள்ளா வலியு மனமுந் தலை
மைச் சலமுந் தளரத் தருவிப் பணியு, நள்ளா
ரமுதச் சுவையே சரண நராயினுநன் மையினே
த் துனர்பால், விள்ளா தவிளங் கொளியே சரண
மெய்ஞ்ஞா னதலத் திறைவா சரணம். (௨0)

தண்ணார் மதிவேய்ந் தபிரான் சரணந் தழலா டி
யசங் கரனே சரணம், பண்ணார் தருவீ ணைதரா ச
ரணம் பனிமால் வரையின் மருகா சரணம், ணன்
ணார் தருவா ணுதலாய் சரணங் கடமா கரியீ ருரி
யாய் சரணம், விண்ணோ டர்விழுத் துணைவா சரண
மெய்ஞ்ஞா னதலத் திறைவா சரணம். (௨௧)

சங்கக் குழையாய் சரணஞ் சரணஞ் சங்கத் தலை
வா சரணஞ் சரணங், கங்கைச் சடையாய் சரணஞ்
சரணங் கங்கைத் தலைவா சரணஞ் சரணம், பங்கத்
துமைவாழ் பவனே சரணம் பங்கத் தெமைநீப் பவ
னே சரணம், வெங்கட் பணியா பரணா சரண மெய்
ஞ்ஞா னதலத் திறைவா சரணம். (௨௨)

மணமார் தருவில் வனத் தொளிரு மணியே
னினதா ளுறுமன் பினரே, துணிவார் சமுசா ரவலை
த் திரளைத் துணியா வடியே முகின்பத் தியினே, பி
ணியார் சமுசா ரநெடுந் திரைகள் பிறழும் பிறவிக்
கடலைக் கடவாத், தினியா ரருள்வான் கரைசேரும்
வகை செய்யாய் சிவசங் கரவென் றனரால். (௨௩)

வேறு.

இருடிய ரெழுபதின் மருமிருண் மலவலி யினை
நூறிப், பொருள்களி னுயரிய பொருளெனு மடிநி
ழல் புகுமாறே, யுருகினர் துதிசெய வவருள மறி
தரு முமைபாகர், தெருடரு மருளினை யருளிய திக
ழ்திரு வுளமானார். (௨௪)

அடர்சிறை யனம்வெளி வழிநடை தடையுணை
வயன்மேவி, யிடர்கெட வழிபட விருடிய ரவரொ
டெஞ் சியவேள்வி, நடவனு மிறையவர் வரவிது
வினியவர் நலஞான, முடையவ னிடைபெற வு
ணர்மினென் றுரைசெயு முயர்சூதன். (௨௫)

பிரமன்வரவுச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௮௬.

ஞானவுபதேசச்சருக்கம்.

மாதவ ரெழுபதின் மருக்கரும் வள்ளலார்
[illegible]ரு ஞானமங் கருள வேட்டமை
பா[illegible]பங் கயப்பணி யலது பற்றறுக்
கா[illegible]லசெய் நந்திதன் கருத்திற் றெள்ளினான். (௧)

புடையெலா மிடைதரும் பூத நாதரை
[illegible]டைதரு மமரரை யங்கண் வேறுற
மிடைதரு மௌனரையும் விலக்கி னானரோ
வுடையவன் றிருவுளக் கருத்தை யுன்னியே. (௨)

இருவினைச்சம முற்று மின்றிடு
மாதவ ரெழுபதின் மருக்கு நாதனார்
றிறம வருள்விழி சேர்த்திக் கைத்தலம்
பாதபங் கயமிவை பதித்திட் டார்சிரம். (௩)

திருவருள் கொடுத்தபின் றிகைப்பு நீங்குற
மருவிய சிவமென வந்த தன்னையு
மருளினல் லதையறி யாத வாவியு
மிருண்மல வியல்பையு மியம்பப் புக்கனர். (௪)

வேறு.

என்னனி [illegible]ாதன வண்டமற் றவையெலா மீண்ட,
நன்னுறு மாயையோ சடநவின் மலங்கண்மூன் று
றும், வண்ணம் வேறுற வைத்தையா தியின்வருந்
தான்மாப், பண்ணுவா னலனருளினாற் படைப்ப
வன் யானே. (௫)

சிவனு ருத்திரன் சச்சிதா னந்தன்றேவேசன், ப
வன்ப ராபா னிம்குண ஹீன்மலன் பழையோ, னு
வைய றுப்பவ னெனமறை நவில்பவ னெவ[..]
வவனெ னத்தவ முனிவிர்காளுண்மையறி மின்[..]றே.

அண்ட மோரணு வெனப்பெரி தாயணு வ[..]ட,
பிண்ட மேயெனச் சிறியதாய்ப் பெயர்தரா நிறை
வாய், விண்டி டாதமெய் யருளினு லலனுமே வர்
தாய்க், கொண்ட தாமெம தியல்பையா வருங்குறி
த் தறியார். (௭)

நும்ம ஞேர்புரி தவப்பய * னொண்டெளி தருள
ச், செம்மை யாதியி னவையவத் திருவுரு வெடுத்
தா, மெம்மை யோர்ந்தவ ரெமதிய லுருவமு மோ
ர்வார், மம்ம ராளரிவ் வவையவ வடிவுமாய்ந் தறி
யார். (௮)

விமல யோகமும் போகமும் வீடுமெய்ந் நூலு
மமர ராதியர்க் காற்றுமைந் தொழிலுமே னையவு
மெமது பாவனைத் திருவுரு வில்லையே லிலவா
மெமது பாவனைத் திருவுரு வுண்டெ[..]னி லுளவாம்.

இருண்ட வாணவ மகன்றவா றறிவெம தருவாந்
தெருண்டு பார்மினோ செய்தவ முனிவரீர் மலமாய்

* நொண்டு - முகந்து.

மருண்ட மாயையைக் கடந்தநா மாயையி னுருவம்
வெருண்ட வாருயி ரெனவொரு காலத்து மேவாம்.

[..]யை யாலியற் றிடப்படு முருவெலா நிலையா
ம[..] மாலெம தருவமெஞ் ஞான்றுமா யாதால்
ம[..] னோதியர் மாயையி னுருவெடுத் தெடுத்து
மரயு நீர்மைய ரவர்பதி யெனவர மாட்டார். (௧௧)

மாயன் மாமல ரயனிவர் மாதவப் பயத்தான்
மேயி னூர்திறி சிருட்டியென் றிவைவிளம் பிவர்க்கு
நாய தாகிய திதியொடு சிருட்டியுந் துடைக்கு [ந்
நாய னாகிய நமையன்றி நண்ணுவ தில்லையே. (௧௨)

அலகி லாதன வுயிரெனப் படுவன வவைதா
நிலவு மாணவத் தனபல நிறைந்தவா ணவத்தோ
டிலவி லாக்கரு மத்தன பலவுரைத் தவற்றோ
டிலகு மாயைய பலவென மூவகைப் படுமால் (௧௩)

அனாதி முத்தனா யிருப்பவ னரனென நாமே
யநாதி பந்தமா யிருப்பன வாருயி ரனைத்து
மனாதி முத்தனா கியவெம தருளினா லந்த
வனாதி பந்தங்க் குறவனு பந்தமு மடுக்கும். (௧௪)

உயிர்கள் சார்ந்ததன் வண்ணமா யிருப்பதுண்
மையினாற், செயிரி னீக்கநாஞ் செறித்திடு மாயை
யே கரும, மயரி லாவவை யிரண்டையு மளவளாய்

மும்மை, மயரு மார்ந்தவை போக்கொடு வரவெ
லா மருவும். (௧௫)

மறைக்கு மாணவத் தழுந்திய மாவுயிர் கல
நிறைக்கு ஞானமாய்க் கருமங்க ணிகழ்த்தியா ன
னதென், றறக்க மேவிழிப் பிரண்டுட லுடல்க வ்
வே றெடுத்துத், அறக்க நானில நரகமென் றிவ்வ
தொறுஞ் சுழலும். (௧௬)

மூல வாணவத் தாருயிர் முயங்குநாள் காறு, மா
லு மாயையுங் கருமமு மவ்வென மயக்கு, மேலு
மாயைதான் சுத்தமே யசுத்தமென் றிரண்டாய்ச்,
சால வேதனு வாதிநான் காகியுஞ் சாரும். (௧௭)

கரும மென்பதா காமியஞ் சஞ்சிதங் காழ்த்து,
மருவி டும்பிரா ரத்தமூன் றாய்வரன் முறையே,
பொருவி னல்வினை தீவினை புண்ணிய பாவ, மொரு
வி லின்பதுன் பங்களென் றென்றிரண் டாகும். ()

உருவத் தாற்கரு மம்பல வீட்டியு முருவங்
கருமத் தாற்பல வீட்டியுங் கலங்குவ தன்றித்
திருவத் தாமெம தருளினைச் சேர்ந்துபே ரின்ப
மருவத் தானறி யாதுழும் மலத்துறு முயிரே. (௧௯)

வேறு.

உழிதருமா ருயிர்க்கிரங்கி யனுதிசிருட் டியின்யா
மே யுலகத் தெங்குங், கழிசிறப்பிற் றலந்திர்த்த மூ

ர்த்தியென வுருக்கொண்டு களிசு தீர்த்து, வழியரு
ளுஞ் சிவதரும மபுத்தியினாற் புத்தியினான் மலிவி
த யா, லெழிவிலிரு சரியைமுத லெட்டானு மும்
மல மிறுத்து மன்றே. (௨௰)

கவலமே சகலமிவை கீழ்ப்படுத்துக் கிளர்ந்தெ
ழுந்த வுண்மை ஞான, மேவுதலுஞ் சிலரென்பா
லிரவிவிழி யெனவொன்றாய் விரவு வார்க, டாவில
ருள் வளர்சுத்த வைந்தவத்தை யினுமுறையே சா
ர்வர் சில்லோர், ரோவிலருந் தவத்திரென் றுரைத்தி
றைவர் திருமூல லிங்கத் தானூர். (௨௧)

ஆங்கடுத்த நான்முகனு மறைந்துதன துலகினி
ற்போ யமர்ந்து வாழ்ந்தான், றீங்குதலை மழலைமொ
ழித் தேவியொடுந் திருமூல நாதர் தோன்றி, யோ
ங்கியமெய்ஞ் ஞானமுணர்த் தியமுனிவ ரனைத்தி
னையு முணர்ந்து தெள்ளித், தேங்குபர மானந்தப்
பெருங்கடலி னொன்றாகித் திளைத்து வாழ்ந்தார். ()

அறங்கிளரு மவபிருத விட்டிமுடித் தலைதவழ்ப
ற் குனிநீரா டிறங்கிளர்வெண் பட்டுடுத்தார் நிகரி
ன்முனி வார்நிகளா புரியின் வாழும், பிறங்கொளி
வேற் சுதவர்ம வேந்தனுமாங் கெய்தியவ பிருத நா
னந், திறங்கிளரச் செய்துமுனி வார்மகிழ வந்தண
ர்க்குச் செய்தான் றானம். (௨௩)

அவபிருத நானமெந்தப் புனலிடைச்செய் யினு
மந்த வலங்கற் றெண்ணீர், சிவமலிவான் கங்கையி
னும் பயன்றருமென் றாற்சிறந்த பூவா ளூரி, வி
மையில்பற் குளிநதியி லவபிருத நானமுறச் செய்
தோர்க் கெல்லாந்,தவமலியும் பயனினைத்தென் றெ
டுத்துவரைந் தமருக்குஞ் சாற்ற லாமோ. (௨[illegible])

வேட்டமனு வங்கியொடு ;தத்தமிருக் கையைய
டைந்து விதியி னூற்று, வீட்டுமர ணியிற்கடைந்த
வங்கியினை யுடன்கூட்டி யினிமை கூர, நாட்டமு
று மாகுதிநித் தனுமோம்பித் திருமூல நாதர் பாத,
மூட்டுமுளத் தினராகி முனிவரெல்லாம் பரவெளி
யின் முயங்கா நின்றார். (௨௫)

சிலநாளிங் ஙனமகல வுறங்கினவர் கைப்பொரு
ள்பேற் செயல்க ணீங்க, விலகாத பேரின்ப மேவீ
ட்டின் செவ்வியது மேவ லோடுஞ், சுலவாத வறி
வினர்க ளங்கியினை யுளத்தொடுக்கித் துரியா தீத,
நிலையான சிவபோகத் தொன்றாகி யசைவற்று நெ
டிது வாழ்ந்தார். (௨௪)

முனிவரொரு பதின்மருக்குந் திருமூல நாதரு
ண் முதிர்மெய்ஞ் ஞான,மினிதுதெரித் தருளியவா
றிதுவாகு மினியறத்தி னியற்கை வல்லீர், பனிமல
ர்க்கற் பகப்பொதும்பர் நிழலிருந்து விண்ணவர்தம்

பதியாள் வேந்தன், கனிவுளத்தி னருச்சனைசெய்
தைகேண்மி னெனச்சூதன் கரைத லுற்றான். ( )

ஞானவுபதேசச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௧௯.

இந்திரனருச்சனைச் சருக்கம்.

அருந்தவப் பிருகுவி னௌர்வப் புத்திரன்
திருந்திய மாதவச் சிவன னென்பவன்
பொருந்திம வரைப்புறம் பொதிந்த கானகத்
திருந்தருந் தவத்தினை யிழைத்திட் டானரோ. (௧)

புண்ணிய வுடம்பெலாம் புற்று மூடிய
தொண்ணிறத் தளிர்மல ருறுசு வைக்கனி
யெண்ணில துவன்றிய விளைத்த தாருவுந்
திண்ணிய கொடிகளுஞ் சிறைசெய் திட்டவே. (௨)

அன்னணஞ் சிவனரங் கமரு நாளையிற்
றன்னிக ரிலாதசை யாதி யென்றொரு
மன்னவ னருந்தவ வரத்திற் றோன்றிய
அன்னிய டேரதிற் சுகன்னி யென்பவள். (௩)

பாங்கியர் பம்பலா யிரர்தற் சூழ்தர
வோங்கிய புறகக ருற்ற வவ்வனந்
தாங்கரு மகிழ்ச்சியிற் சார்ந்து தன்மணம்
வீங்கிய மலர்பல விரும்பிக் கொய்பவள். (௪)

முல்லையு மயிலையு முற்றுஞ் சூழ்தர
மல்லலம் புற்றது வயங்கக் கண்டனள்
சொல்லையங் கடுத்திடி னுளதி யாதெனா
வில்வியின் வழியினு ளினிது நோக்கினள். (௫)

நோக்கிய வில்வியி னுற்கு மாதவன்
றேக்கருள் விழியொளி திகழ்ந்து தோன்றலும்
பூக்குழற் சுகன்னிதான் பொன்வண் டெனத்
ஆக்கையிற் றுரும்பினுஞ் சுலாவிச் சூன்றனள், (௬)

விழியினைக் கண்டனு மேவும் யோகமுங்
கழிதர யார்கொலென் றறவ னோக்கினு
னெழின்மிகு மிரதிபு மிணைகொ லோவெனுங்
கழிவனப் பினுருக் கண்ணுற் றனனரோ. (௭)

சிறையழி புனலெனச் சிறந்த மாதவ
னிறையழி யுள்ளக னேரேலென் றீங்கதிர்ப்
பிறைநுதன் மடந்தையாற் பெட்பச் சென்றது
மிறைவளர் மாரனும் விசிகந் தாண்டினன். (௮)

நீதறு யோகத்திற் சிந்தை தீர்தர
வேதமங் கிழைத்ததை யாது மெண்ணலன்
மாதிடை யுளத்தினை மாட்டி னுனெனின்
மேதகு காமநோய் வெல்லற் பாலதோ. (௯)

வற்றிய வுடம்பினன் மறுத்த வுண்டியன்
பற்றிய யோகினன் படிவ மாதவ

னுற்றனன் காமநோ யென்னி லோவெவர்
முற்றிய காமத்தின் முழுகி டாதவர். (௧௦)

வேறு.

மார்வேள் சரங்கள் பாய மையல்கொள் சிவன
னென்பான், வீரமே லனைய வாட்கண் விளங்கிழை
யின்முன் கையை, வாரமா யெதன் னெஞ்சம் பி
ன்னிட மலர்க்கை நீட்டிப், பாரவான் புழுவின்
டு யார்விழப் பற்றி னுனல். (௧௧)

துலங்கிய சுகன்னி யஞ்சித் தொடிக்கரம் விதிர்த்
துத் தள்ளி, யலங்க லுங் குழலுஞ் சோர வெழிவேர்
துதவி ருட, விலங்கரை மணிக்காஞ் சிக்க விலைச்
சிலம் பிரங்கி யார்ப்பக், குலங்கெழு பாங்கி மார்தங்
குழுவிடை யோடி வீழ்ந்தாள். (௧௨)

நடுங்கிய வுடம்புங் காய்ந்த காவும்வா ன்மைகள்
கூம்பி, யொடுங்கிய விழியு மோவா தோங்கிநீ ருயி
ர்ப்பும் வீங்கிப், படுங்கலி னெஞ்சு நோக்கிப் பயந்
ந்தன ளிவளீ தென்று, கொடுங்குழைப் பாங்கி மா
ர்கள் கொம்மெனத் தெருட்டி னுரால். (௧௩)

மார்பிடை யெடுத்துப் புல்லி வருடிமேல் துகிலி
னுற்றிக, கார்பரந் தனைய கூந்தல் கைகளா லொது
க்கி யிட்டுச், சோர்பனி முகத்து மென்கால் சுழல

வார் விசிறி யூக்க, வோர்பவ ளாகி யெல்ல வோ
ரித் தடங்கண் விண்டாள். (௧௪)

வேறு.

கையாறு சிறிதகலச் சுகன்னியய ருயிர்த்திருக்கு
ங் காலந் தன்னில், சையாதி யெனுமிறையு மவி
யர்நா லாயிரவர் தன்னைச் சூழ, வய்யான மெனச்
சிறந்த வோங்குமந்த வனத்தினூறு விநோத மாக,
நையாத பெருங்களிப்புத் தலைசிறப்பக் கொய்யுளை
மா நடவிச் சென்றான். (௧௫)

கவனவாம் புரவியினின் றிழிந்துவனத் துள்ளூ
றப்போய்க் கலந்த காலைச், சிவனனீ டியபுற்றி னெ
திர்தோன்றத் திப்பியந்திப் பியமென் றோடி, யுவ
கையோ டடுத்திறைஞ்சி யெழுந்துமுனி வரனொ
ளிரு முருவ நோக்கி, யவலமார் விழிப்புனல்கண்
டார்செய்தா ரிவற்கிதுவென் றருகே பார்த்தான்.

கோற்றொடிக்கைப் பாங்கியருந் தன்மகளு மொ
ருங்கிருந்த குழுவை நோக்கி, யாற்றரிய விடரிவற்
கிங் காற்றினவ ரிவரேயென் றகத்துக்கொண்டு,காற்
றினும்பல் விரைந்தடுத்துத் தனித்தனிகூய் முனிக்
கிடுக்கண் கண்டார் யாரே, சாற்றுகவென் றான்றந்
தை பாங்கியர்யா னறியேன்யா னறியேனென்றார்.

எல்லாரு முனிக்கிடுக்கண் புரியாமை யுரைத்து
ரைத்தங் கேக வல்லே, வில்லாளுங் கொடும்புருவ
சுகன்னியடி பணிந்தெழுந்து விளம்புகின்றாள்,
செல்லாரு நெடும்புற்றி னில்லிவழி யேமுனிவன்
செங்கண் டோன்ற, வெல்லார்பொன் வண்டென
னரும்புகொடு சுலாவினே னெந்தாயெந்தாய்.

அறியாமை யாலடியேன் விழியினைவண் டெனக்
கெண்ட வறத்தின் மிக்கான், செறிவார்வெள் வளை
முன்கை தன்கரத்தாற் பிடித்தனன்யான் றிகைத்
துத் தள்ளி, வெறியார்ந்த மலர்க்கூந்தற் பாங்கியர்
பால் வல்விரைந்து மீண்டு சோர்ந்தேன், நெறியா
ரு மனுவேந்தே நிகழ்ந்தபடி யிதுவென்று நிகழ்த்
தித் தாழ்ந்தாள். (௧௯)

அந்தோவென் செய்தனையென் றுயினுமா குகவி
னிநீ யஞ்சே லென்னாக், கொந்தாரு மலர்க்கூந்தற்
குமரியையங் கிரிஇமுனியைக் குறுகி யேத்தி, யெந்
தாயென் மகள்பிழைத்த பிழைபொறுக்க வேண்டு
மென விரந்தா னாகச், சிந்தாத கவலையெல்லாஞ்
சிந்திமுனி வானிதனைச் செப்பினால். (௨௦)

வேறு.

மன்னர் மன்னநின் மாமகள் செய்பிழை
தன்னை யான்பொறுக் கத்தவ வேண்டினக்

கன்னி யைக்கடி செய்தெனக் கீமதி
நின்னை யுஞ்சபிப் பேனிது நீக்கிடின். (௨௧)

என்று கூறலு மேந்திழை வேலவ
னன்று நானுமுய்ந் தேனவில் செய்தியை
யின்று சால முடிப்பலெந் தாயென
வொன்று மன்பி னுவந்திது செய்தனன். (௨௨)

முனிவ ருக்கு முடிகெழு வேந்தர்க்கும்
புனித யோகர்க்கும் பொற்ப முடங்கலுய்த்
தினிதின் யாரையு மீண்டுவித் தங்கிமுன்
பனிம லர்க்குழற் பாவையை நல்கினன். (௨௩)

செய்த வத்துச் சிவனனென் பானமதன்
கைத வத்துக் கணைக்கதங் காற்றுவான்
பொய்தன் மன்னன் புதல்வியை வேட்டவ
னுய்தல் கொண்டுடன் வாழ்ந்திருந் தானரோ. ()

வேறு.

இவ்வாறு சிவனனெனு மிருடிமனை வாழ்க்கைக்
குச், செவ்வாய்மைத் துணையாகிச் செய்பணியிற்
றலைநின்று, அவ்வாத வமிழ்தனைய சுகன்னியொழு
கிடுநாளி, லவ்வார்தண் பொழிற்கானத் தசுவினிதே
வர்களடுத்தார். (௨௫)

ஆங்கொருசார் நின்றவணங் கினைநோக்கி யடும
தனன், பூங்கணையா லலைப்புண்டு புரைபட்ட வுளத்

தினராய்க் குயிலி னிசைமருட்டு மழலைமொழி
த் திலைமுலை, யீங்குபணைத் தோண்மங்கை விழி
யெதிர்நின் றுரைசெய்வார். (௨௬)

மாந்தளிரி னிறத்தணங்கே வரவருணை யீதான்
காந்துருவ மடமாதோ கவின்மிகுகின் னரமாதோ,
யேந்தெழி லரமகளிர் வனப்பின்மிகு வனப்பு
டைடை, யேந்திளமென் முலைக்கொடியே யிருநில
மாதோவல்லை. (௨௭)

மணிமுறுவற் சுந்தரியே மத்தகாசினிநீயா, ரணி
மிகுந்த வுன்னுடைய வருப்பிளமென் முலைநோக்
கிப், பிணியுழந்து தளர்ந்தனம்யாம் பிறங்குமசு
வினிதேவர், துணிவருநோ யமைத்தனைப்பத் தன்
னளிசெய் தருளென்றார். (௨௮)

உய்யாத பெருங்காமத் துரைக்கின்றார் முகம்பா
ரா்ள், பொய்யாத நெடுங்கற்பிற் புறவடிநோக்கின.
ள்புகல்வாள், சையாதி மகள்சிவனன் றன்மனைவி
சுகன்னியென்பே, ரெய்யாது விரைந்துமக் கெ
ளியேனல் லேனென்றாள். (௨௯)

வெறுத்தமொழி யான்மறுப்ப வெற்றவுடம் பின
ராகி, மறுத்தபுதே வர்கண்மொழிவார் வராரோக
மடமாதே, யறுத்தவிள மையும்வனப்பு மழியவெ

ம் பாலுளத்தை, நிறுத்துவிழுத் திடு..ரு நின்
பெண்மைக் குருபயனும். (௫0)

நரையெழுந்து திரைவிழுந்து நனிமூத்த தவ
த்து, லரையன்மக ளானவுனக் கார்வமிரம் பு..தா
மோ, வரையனைய மணிமுலையாய் வழாக்கழ்..னி
லைவழுவிப், புரைபடுமென் றுலதுவும் பே..ரா..
புசலக்கேள். (௫௧)

எடுத்தவுடற் கேயன்றி யின்னுயிர்க்கு முறையி
ல்லை, யடுத்தொளிரித் தடத்திடையுன் னன்பனுட
னிருவேமுங், தொடுத்தபெருங் காதலினுஞ் றேயங்
தெழுந்தான் மூவருக்கு, மடுத்தவெழி லுருவொப்
ப வயங்குமதர் நெடுங்கண்ணாய். (௫௨)

எங்களுரு மூன்றுள்ளு மெவ்வுருவி லுனக்கார்
வங், தங்குவதோ வவ்வுருவே தழீஇக்கொள்க வெ
னவுரைத்தார், இங்கனுதம் சுகன்னியொன்றுஞ்
செப்பாது மதித்தேகி, யங்கிகரி யாவரைந்த வன்ப
னுக்கெல் லாங்கிளந்தாள். (௫௩)

மாதவனம் மொழிகேளா வருத்தமிகு மிவ்வுட
ம்பி, னேதமுழங் திருக்கின்று மிதுநீங்க விளமை
யொடு, மேதகைய வெழிலுருவ மேவுமெனி னத
ற்கப்பாற், போதனைய விழிமடவாய் போந்தபடி
காண்பாமால். (௫௪)

ஒல்லை.. யதேவர்க் குடன்படுதி யெனப்பொ
று.. வல்லமா தவத்தோன்றன் மனைவிதனை மு
னவிடுத்து, மெல்லவே நடந்தாங்கு மேவுதற்கு
..ிக்கொண்டான், செல்லறி ரம்மாதுஞ் சென்று
வா..சாற் குடன்பட்டாள். (௫௫)

அ..வத்துறையின் வழியடைத்திட் டமத்துறையி
ன் வ..யொழுகுந், தவத்துறைமுற் றியசிவனன்
சார்ந்த..ப்ப வெதிர்நோக்கிப், பவத்துறையி னுயர்
தேவர் பண்பினொடு மளவளாய்ச், சிவத்துறையின்
வழியுய்க்குந் தீர்த்தமுடன் படிந்தனரால். (௫௬)

பூவமர்ந்து மணிதுறுமிப் பொன்வரிக்கு மிளிர்
கரையின், மூவருமங் குடனேறி மொய்த்தபெரு
வனப்பினொடு, தாவரிய விளமைவலி தழைத்தோ
ங்கித் தேவர்கடம், பாவனைக்கும் பகுப்பரிதாம் படி
யொப்ப விளங்கினார். (௫௭)

தூயபெருங் கற்புடைய சுகன்னியவர் தமைநோ
க்கி, யாயவெவர் தருங்கம்புக் கழிவின்றே லென்று
டைய, நாயகனே யெனக்கின்று நன்றாகவென்
றுளத்தெண்ணிப், போயனைய சிவனனையே பூங்கர
த்தாற் றழுவினாள். (௫௮)

றிப்பியமா கியவிளமை திகழ்வனப்பி னுருவாய்
ந்த, வப்பெரிய சிவனனுமிச் சழியமன் னவன்மக

ளுஞ், செப்பனைய மணிமுலையுந் திணி[illegible]தோள்
களுமெனுமுங்க, வொப்பரிய பேரின்ப முற[illegible]பொ
லாயினர். (௩௯)

தலையாய வழிவினர்க டரையவரே யாயிடினு, [illegible]
யாதும் பிழையாரே வினையாதும் பயன்பெ[illegible]வ,
ருலைவாயின் விசும்பினர்க்கு முள்ளியது முடி[illegible]ாது,
கலைவாய்ந்த முனிகளிப்பக் கடவுளர்கள் [illegible]மழ்ந்
தனரே. (௪௦)

நாணலைப்பத் தலைசாய்த்தார் நல்லவசு வினிதே
வர், பேணுமவர் முகத்தெழுந்த பிழைபினை யெதிர்
நோக்கிப், பூணலைக்கு முலைமாதைப் புடைநீக்கி மாத
வத்தோன், மாணுருவ மளித்திரை மறவெனென் றி
துவிளம்பும். (௪௧)

வேறு.

தேவர் நோயறத் தீர்த்திடுந் தேவர்கா ளுமக்கு,
மேவு வேள்வியிற் சோமபா னம்பெறு விதியைத்,
தாவில் வேள்வியொன் றியற்றியத் தக்கவேள் வி
யில்யா, மோவி லாமலே யுறும்வகை நாட்டுதுங்
கொண்மின். (௪௨)

என்று தேவர்கண் மகிழ்வுற முகமனோ டியம்பி,
வென்றி வேல்வல மேந்துசை யாதியை விளித்து,
கன்று வேள்வியொன் றுனக்கிரும் பயனுற நடா

த்த, வி[illegible]வட்டன மென்றன னவனெலா மிறு
த்தா[illegible] (௪௩)

[illegible]ரிய மாதவ முனிவர ரளவிலர் தொக்கார், பெ
ரிய[illegible]ாதவச் சிவனனென் றுரைத்திடும் பெரியோ
ன், [illegible]ரியு மாமறை விளம்பிய விதிப்படி யீசற், கு
ய வே[illegible]வியொன் றுவப்பினோ டெற்றன்மே யினை
ஞல். (௪௪)

இருவ ரா[illegible]ய வசுவினி தேவரென் பவர்க்கும்
பொருவில் பாகத்தை நியமித்தான் பூசுரர் பெருமா
மருவு காதலி னியமித்த மரபினைக் கேட்டா [ன்
னருவி பாய்மத முகத்தயி ராவதப் பாகன். (௪௫)

ஒளிறு வச்சிர மங்கையி லொய்யென வெடுத்துக்
களிறி வர்ந்துபொன் னுலகினைக் கழித்துநா னில
மேல், வெளிறில் கேள்வியோன் வளர்த்திடும் வேள்
வியின் சாலைக், குளிறு வார்முர சொலியொழக் குழு
வொடு மடுத்தான். (௪௬)

இமில நான்மறை முற்றிய சிவனை நோக்கி
யமரர் நாயக னங்கிகால் விழியொடு மறைவா
னிமல நாயக னுவப்புற நிகரிலா வேள்வி
விமல மாகநீ புரிவதை விலக்கிலேங் கண்டாய். ()

அண்ட வாணர்தம் மனைதொறு நித்தலு மலைந்
து, கொண்டெம் மேவலின் வயித்தியங் குறித்திடு

மமரர்க், குண்ட லாமவி யுதவலொட் ... னெனத்
தடுத்து, விண்டி டாத(ர)ா தவர்தமை நோக்க ...
விளம்பும். (சஅ)

ஆற்று வேள்வியி னந்தணீ ரசுவினி தேவர் சாற்
று வானவர் தம்வழி யொழுகுமவ் விழிவை ... யேற்
ற தேயலர விருவிலத் திறுஞ்சரித் தீங்குத் ... தேய்
று மானிடர்க் கொப்புமுந் துரிசினர் கண் ... ர்.(சகூ)

நீயி ரன்னவர் தம்க்கவி நியமித்துக் கொடுத்த,லா
யி னீர்மைக் கடாதுல கனைத்திறு மிறைமை, மேயி
னேற்கலால் வேள்வியில் விதிப்படி பாக, மீய லே
விலக் குதலென வியம்பதி காரம். (ரு0)

அவித்த வைம்பொறி யறவர்கா ளன்பெருரு கால
ங், குவித்து வைத்தன சொடுந்துயர் காந்துழந் த
ளம்யாங், கவைத்தெ ழுந்தொளி ரெழுமணி நாவு
டைக் கனலோன், சுவைத்த நன்மொழி அருவி
யெம் பாலெடுத் துரைத்தான். (ருக)

ஆதலாலவ ளுதவிசெய் தமைக்கருள் கூர்ந்திட்,
டோது வேள்வியி னமக்கரு கேயிருந் துண்ணக்,
காத லாலவிப் பாகநாங் கற்பித்துக் கொடுத்தாங்,
கிறி லாதவச் செய்தியுங் கேண்மினென் றுரைப்
பான். (ருஉ)

வேறு.

... த்திர னுயிர்க்கிறுதி யேவுதல் புரிந்து
... ருத்தபிரு வன்பழி மரீஇயொரு மடுக்கட்
டிருந் ... தகைய தாமரையின் செவ்விமலர் நாளத்
... ருத் ... க வொளித்திட ருழந்தன மிருந்தாம்.(ருங)

நாயக ... ழுந்தவிள நங்கையரை யொத்து
மாயுமறி ... பாளரை யடாக்கழக மொத்து
மேயபனி மாமலர் வீளிந்தகய மொத்து
மாயிரு விசும்புலக மாய்ந்தது வனப்பு. (ருச)

ஆய்ந்தமரர் கூடியகல் வானுலகம் வார்தோ
ளேந்துமொரு வேந்தனெ டிராமையெழி லென்றும்
வாய்ந்திடுவ தின்றுமுனம் வைகியர சாண்ட
வேந்தனிலை வேறரையன் வேண்டுமென நாடி. ()

வாம்புரவி வேள்விபல வாய்மையொடு செய்தான்
றேம்பயிறு மைந்தரு செழிந்தவுல கெல்லா
மோம்பியர சாளுரிமை யுற்றுள னிவற்கே
யாம்பரிச தென்றுநகு டற்கர சுறுத்தார். (ருசா)

அன்னவ னிருந்துவிசும் பாண்டுவரு நாளிற்
றன்னிகரி லாதசசி மாதுதனை வேட்டப் [ணி
பொன்னிழை சுமந்தொளிர் புலோமசையை நண்
இன்னலம் விழைந்தன னெடுங்கணரு ளென்றான்.

வேறு.

பொருவறு வனப்புச் சான்ற புலோமசை கேட்டு மன்னன், கருதிய திருவா லென்று கருத்திடைக் குய்யம் வைத்துப், பருவர லொழியின் செல்லாற் பசருவா ளரச ரேறே, யிருவிசும் பாள்கிறி யா ரவரெனக் கிறைவர் கண்டாய். (௫௮)

ஆயினு மரசு வாவென் றறையயி ராவ தத்து,மா யிருந் தவங்கள் சான்ற மாதவ ரெழுவர் காவப்,பா யிருள் பருகுஞ் சோதிப் பன்மணிச் சிவிகை மீதுஞ், சேயிலை வேலோ யென்பாற் சேருதன் முறைமை யாகும். (௫௯)

அல்லதூஉம் விரத மொன்றை யகத்துற நாடிக் கொண்டேன், வல்லவா றதனை யாற்றி வரையறை வைக லெல்லாஞ், செல்லவே வேண்டு மென்று சிலபக லிடைநீட் டிப்ப, நல்லவே மெல்ல வோதி நகுடனைப் போக்கிப் பின்னர். (௬0)

குரவனை யடுத்துத் தாழ்ந்து கும்பிட்டுச் செய்தி யெல்லாம், விரிவுற வுரைத்து நின்றாள் வியாழமங் கதனைக் கேட்டு, வெருவரேன் முனிவர் சாப வினை வினு னகுடன் வீழு, மரவக லல்குலாயென் றகற்றியா ரழலைக் கூவி. (௬௧)

இந்திர னிருக்குந் தேய மிலைப்புரை கிளைத்துக் கொண்டு, வந்திடு கென்றங் கேவ வயங்கழ லமரா றூடி; நந்தமை யரிதிற் கண்டு நகுடனங் கூக்கு மாறு, யந்தணர் பெருமான் சொன்ன வார்வமு மனைத்தும் விண்டான். (௬௨)

அம்மொழி கேட்டுத் துன்பத் தாழ்ந்தநா ழுவகை வெள்ளம், விம்முற வெளிக்கொள் காலை வேந்தனு நகுடனையர், தம்மடி வணங்கிப் போற்றித் தன்குறை யுரைப்பத் தென்சொற், செம்மன்முன் னனவையர் சிவிகையைச் சாவிச் சென்றார். (௬௩)

புற்புதப் போகம் வேட்டுப் புங்கவர் தம்மை யேவு, மற்ப வுள்ளத்தா னன்றோர் செயலினை யருளென் றெண்ணான், சற்பவென் றிருகாற் சொன்னான் றழலெழ விழித்துச் சாபம், வெற்பொடு கடலை வென்றோன் விளைத்தன னகுடன் வீழ்ந்தான். (௬௪)

குறுமுனி வெகுளித் தீயாற் கொற்றவே னகுடன் வீழ்ந்து, மறுகிய செய்தி கண்டோர் வழியிடை யுரைப்பக் கேட்டு, ஈறுவிரைக் கற்ப நாட்டை நண்ணிநஞ் செங்கோ லோச்சி, யுறுமழ றனக்கும் பாக முதவின மாத லாலே. (௬௫)

அவ்விய கவ்வி யங்க ளனைத்திற்கு முதல்வன் யாமே, செவ்விய முனிவர் காணந் திருக்கவர் நகுட-

னையர், வெவ்விய வெகுளித் தீயால் வீழ்ந்தன ரெ
மக்கு மாறு, யிவ்விடைப் பாக மீயி னிடருழப் பீர்
க ளென்றான். (௬௬)

வேறு.

தருக்கி னாலிது சாற்றலு மிந்திரன்
வெருக்கொள் சிந்தைய ராயினர் மெய்த்தவர்
பொருக்கெ னச்சிவ னப்பெயர் பூண்டவு
திருக்கொள் சிந்தையி னானிது செப்புமால். (௬௭)

புகழ்செ யந்தணர் பொங்கிய வெப்பினா
னகுடன் வீழ்ந்தன னென்று நவிற்றினை
புகரி லிம்மொழி பொள்ளென விங்ஙனே
யிகவ தாக வியம்பினை புத்திலை. (௬௮)

எங்க ளுக்கதி காரங்க ளில்லெனப்
பொங்கிப் பொங்கிப் புகன்றனை வேதியர்
துங்க வாக்கிற் றுயர்நகு டற்குநீ
தங்கு நற்றுணை யாவது சத்தியம். (௬௯)

இரவி தன்கிர ணத்தெரிக் குந்தழல்
விரிசு வாலையி னால்விளிக் கும்மர
சுரிய தண்டத் துலைக்குநல் லந்தணர்
சாத வாக்கிற் றகிப்பர்கள் காண்டியால். (௭0)

காள கூடங் கலந்த வுயிர்கொ லும்
வானு நேர்ந்த வொருத்தன் வலிகெடு

யாறு மாமறை யந்தணர் கோபத்தீ
யூனின் யாவு மொருங்கு மழிக்குமே. (௭௧)

தரும மூலத்த தாகித் தழைக்குமாற்
பெருமை வையகம் பேறுமத் தன்மமும்
பொருவில் வேதம் புகன்றது வேதமு
மிருமை யந்தணர் தம்வயத் தென்பவே. (௭௨)

அனைய தன்மைய ராதலின் வச்சிரா
யினையின் விண்டு விளங்கிய வந்தணர்
வினையு ளெஞ்சினு நித்தலு மியாவரும்
புனையு நன்மைகொள் பொற்புறு தேவரே. (௭௩)

தேவர் காவல செல்வச் செருக்கினான்
மேவு மற்று மதித்து விளம்பிலை
யாவ தென்னைநின் னாற்றலி னாழிவட்
பாவி நீபின் படுவது காண்டியால். (௭௪)

ஆற்று நன்றி யருவினி தேவர்க்குஞ்
சாற்றி னுந்தழல் வேள்வியிற் பாகநீ
யேற்று வைகுதி யென்றிதை யார்கொலோ
மாற்ற வல்லவர் வழங்குத திண்ணமே. (௭௫)

காம மாதி கடந்தவ னின்னணஞ்
சேம வான்மொழி செப்பி யிருவர்க்குஞ்
சோம பானந் துலங்க விரீஇயினு
னேம நேர்முகத் திந்திரன் காணவே. (௭௬)

வே

பாழி நற்றவ வல்ல வம்பகர் பாச மன்ற நிருத் தனும், மூழி யங்கி யெனக்கி ளர்ந்துரு மேறு யர்த்த வன் வேள்வியைப், பூழி செய்திய ரூவி யுண்டுபின் போவ நன்றி விடேனெனச், சூழி வெண்களி றுந் தி வச்சிரஞ் சுற்றி யோச்சின னார்த்தரோ. (எஎ)

கண்டு மாதவ ரஞ்சி யாசி கரைந்த னர்சிவ னந் கழன், மண்டு வேள்வியின் முன்னி ருந்திடு மாற்ற லர்க்குரு மேறனோன், மிண்டி மேல்விழும் வச்சி ரத் தினை வெய்து நோக்கின னப்படை, அண்ட நின்ற து கற்பி னார்விழிக் கஞ்சு கார்முகர் நெஞ்சென. ()

புவனம் யாவு நடுங்குழ் வென்றி புணர்ந்த வச்சி ரம் வீண்படச், கவன மால்களி றார்ந்து டன்றவி ண் காவன் மன்னவ னேக்கியுள், ளுவகை யாண் மைநல் வீர மாகி யொருங்க விந்தம நாணினான், சிவன னுனவன் றீவி ழித்தவன் றீமை நோக்கியு ரைப்பனால். (எகூ)

மாகர் சூழ்தர விண்ணின் மேலிறை மாட்சி பூ ண்டமர் வண்மையும், போக மார நுகர்ந்தி டப்பு ணர் செல்வ மும்புகல் பேதைநீ, யேக வாணரி னீசர் பாத மிறைஞ்சு வேற்றிகல் செய்தனை, வேக

மாக வவற்றி[illegible] வி[illegible]டு கென்று சாபம் விளைத் தனன். [illegible] று. (அ0)

திருவும் வ[illegible]யு மொரு[illegible]கிழந்து திவள்பே ரணி யும் பொன்[illegible]டையு, முருவி னொளியு மிகக்கருகி யுளொந்தா னி[illegible]வா[illegible]லகனைத்துங், குருவெண் கு டையி னிழல்[illegible]பரப்பும் கோமா னிழிய மெனிலே னோர், பொ[illegible]ரும் வலியு மழியாத பெற்றி யுளவோ புகலுங்கால். (அக)

அந்தோ கொடுப்ப தமுக்கருப்பா னனைத்து மொ ழிய விலம்பாட்டாம், சிந்தா குலமுற் றழிகின்ற செய்தி சிலநாள் கழிந்தன்றே, கொந்தா ரழன்மூன் னாகுவினிக்குக் கொடுப்ப தமுக்கற் றிந்திரனார், நந் தா வலியும் பெருந்திருவு மன்றே கமுவ நலிந்த மையால். (அஉ)

வீடாச் சாபத் தொடக்குண்ட விண்ணோர்க் க ரையன் விரைந்தேகி, வாடாச் சிர்த்திக் குரவனிரு மலர்த்தாள் வணங்கி யெழும்வலியு, நாடாப் போ கப் பெருந்திருவு நமுவ வுருவும் வேல்றுகில், கூடார் க் காண்மை பெருக்கினேனா குழையா தென்னைக் காவென்றான். (அங)

விளைந்த சாபத் தொடக்கினையும் வேந்த னுரைத் த மொழியினையு, மளந்து குரவன் மொழிகுவா

னமரர்க் கரசே சாபத்தா, லுழந்து பெரிதுந் தள
ராதி யுளுற்று கருமப் பயன்வந்து, வளைந்து விடி
ன்மற் றதுநுகர்ந்தே மாற்றல் வேண்டும் வைய
கத்தே. (அச)

மூண்ட வினைய பெருந்துயர்க்கு முன்பே வினைநீ
முடித்திட்டாய், வேண்டி யெவர்க ளெச்சருமம் வி
ளைத்தா ரவர்க்கே யதுபயனா, யீண்டு மதன்பின்
னிரங்குதலா லென்வந் ததவு முன்னரிந்த, மாண்
ட வினையு மிதுதீரும் வழியுங் கேளென் றுரைசெ
ய்வான். (அரு)

வேறு.

இதங்க ளேபுரிந் தின்புறு கின்றவன்
மதங்க ளேபுரி வான்பொறி வென்றவன்
கதங்க ளாதி கடந்த கருத்தின
னுதங்க னென்னொரு மாமுனி யுத்தமன். (அசு)

பரந்த நீழற் பனச வனங்குலாய்
வரந்த ழைத்தொளிர் வான்றலத் தாடுபுக்
கரந்தை தீர்க்கு மமிழ்தம் பெறக்குறித்
தாரந்த வாத வருந்தவ மூக்கினான். (அஎ)

அரிய மாதவ வங்கி யெழுந்துலாய்
விரியு மாகத்தும் வெய்து கனற்றலாற்

பெரிது மாற்றவர் ன்னொடும் பேதுறீஇ
யுரிய தேவர் கயிலை டுற்றனர். (அஅ)

ஆல முண்டருள் செய்த வமுதனே
கால காலவே… தகனனே
வோல மோ… மொ…முனி மாதவச்
சீல வங்கி தெறுவதற் காற்றிலேம். (அகூ)

என்று கூறி யிறைஞ்சின ரெம்பிரா
னன்று நோக்கி நடுங்கலிர் நும்பதி
சென்று சேர்மினென் றனவர் சென்றபி
னன்று பின்னை யருட்கணி னோக்கினான். (கூ0)

மாத…த்தின் வழிந்த முனிக்குநீ
சாத…த்தவிர்க் குந்தனி வான்மருந்
தீதல் செய்ம்மதி யென்றருள் செய்துனைப்
போத விட்டனன் புங்கவர் வேந்தனே. (கூக)

போந்த பின்னருள் போற்றியவ் வாறுநீ
ஈந்தி டாய்மிகந் தொரு வஞ்சனை
வாய்ந்த நெஞ்சின் மதித்த தனிற்பொதிந்
தேந்தி வானமிழ் தேகினை நீசனாய். (கூஉ)

தூர நின்று துலங்கிய மாதவ
வீர நின்றவின் னோர்க்குங் கிடைத்திடா

வார நின்றதன் வாலமிழ் தம்[illegible]தோச்
சார நின்றனை தாங்கினன்[illegible]ன்னொன்றாய். (௯௩)

வெள்ளை நீற்று விரதிய னிங்கிவன்
கள்ளை யுண்ட களிப்பின் மொழிந்[illegible]ன்
றள்ளு நீசன் மனக்கமிழ் தெந்[illegible]னோ
நன்று மென்றது நாடி யுணர்ந்திலன். (௯௪)

செஞ்சொல் விண்டிவன் செவியிடை நீ[illegible]கெனக்
கஞ்ச மென்கரங் காட்டி முடுக்கினள்
வஞ்ச முற்றிய தென்று மதித்துநீ
யஞ்ச நெஞ்சினை போன்மகன் றேடினாய். (௯௫)

வேதம் யாவும் விளங்க வுணர்ந்தவ
ளோதி யாலுணர்ந் தானுறு கைதவம்
பேதை பேதைநம் பின்னுக னானையி
னீதி நின்றில னீள்வினைக் கோட்பட்டான். (௯௬)

அந்த விந்திர னந்தணர் சாபத்தால்
வெந்து வெந்து விழுத்தகு செல்வமு
மைந்து நீங்குக வச்சிர மும்வலி
சிந்து கென்று செயிர்த்துரைத் தானரோ. (௯௭)

உருத்து ரைத்த வுதங்கநன் மாதவன்
பெருத்த சாபம்பின் சென்று பிடித்தலு
மருத்த மாதி யனைத்தையு நீங்கிநீ
வருத்த முற்றனை வானவர் வேந்தனே. (௯௮)

[illegible]வறில் வேதியர் தமமை யுவமதித்
துவகை நீக்கி யொழுகு[illegible]ன் றனெவ
[illegible]வனை யப்பொழு தேயருங் கேடெலாந்
து[illegible]ர வந்துறச் சா[illegible]றிடு மென்பவே. (௯௯)

மறைவல் லாளன் மநாலி வெகுளினு
நிறைய வையினு நீடுறத் தாக்கினு
மிழுதி செய்[illegible]னு மேங்கச் சபிக்கினு
மழிவி னார்வழு பட்டே யகலுவார். (௧௦௦)

மலங்கச் சீறினும் வைதலுந் தாக்கலுங்
கலங்கச் சாபங் கரைதலுங் கோறலு
மிலங்கும் வேதிய ரென்று மொருவராம்
புலங்க[illegible]வெய்துறத் தப்படு வாரவர். (௧௦௧)

வேறு.

ஆத லான்மறை யாய்ந்த வந்தண
ரோது வாய்மொழி யொன்றி னுவிதோ
வேத மெ[illegible]னை யோத நீங்குமா
றோது சேமது வுலந்து செய்ம்மதி. (௧௦௨)

அஞ்ச லிக்குவா னமிழ்தந் தொல்லைநாள்
விஞ்சக் கொண்டவன் மேவி வைகினார்
எஞ்ச மேவிய கடவு ளானை
னஞ்சம் பன்றியா யன்று தேடினார். (௧௦௩)

அனைய காரண மதனை யுன்னிய
யினிய வானமிழ் தெய்த வெம்மன
நினது வஞ்சனை நிகழ்ந்த பின்னரு
முனிவ னவ்வழி மொய்ம்பின் வைகினான். (௧0௪)

நீரி னான்மிக நிகழ்ந்த செம்றினை
நீரி னல்லது கழுவ னேருமோ
வோரும் வேதியர் சாப மொன்றினாற்
றீரு மோவவர் தீர்க்கி னல்லதே. (௧0௫)

உதங்க னென்னுமவ் வுறுவ ரன்றனக்
கிதங்கொள் வானமிழ் தேந்திச் சென்றுநீ
கதங்கொ ளாவகை கனிந்த மென்மொழி
விதங்க ளான்மகிழ் வித்து நல்குதி. (௧0௬)

வேறு.

மலர்ந்தகம லத்தவிசின் மங்கையங்கண் வீற்றிரு
ந்த, வலர்ந்தகடுக் கைத்தொடையா ரடிமலர்ப்பூ
சனைபுரிந்து, நலந்திகழ்மா யவன்மார்ப நண்ணின
ளா தலினந்தத், தலந்தனையா வருபெ[illegible]ழிவர்தகு
ந்திருமங் கலமென்றே. (௧0௭)

மங்கலேச் சுரமுதேச் சுரரென்ன வளர்நாமத்
தங்கணே வீற்றிருந்தா ரவர்தம்மை யினிமேலே
தங்குசீர்த் துவாபரத்தி னந்தத்திற் சைமினிசீர்
பொங்குமா தரவோடும் பூசித்து வரம்பெற்று. ()

வேறு.

ஏக மாக விருந்திசைக்கு மினிய சாம வேதத்
தைச், சாகை யோரா யிரமாக்கித் தக்க கரும காண்
டமுதன், னாக மீமாங் கிசத்தாலிச் சயிக்கப் பட்ட
தாப்பண்ணிப், போகம் வீடு வேட்டவர்தம் பொரு
ட்டு விளக்கு வானதனால். (௧0௯)

தக்க பனசவனத்தார்க்குச் சாம வேதீச் சுரனெ
னவுந், தக்க திருமங் கலந்தனக்குச் சாம வேத புர
மெனவும், பொக்க மகன்றோ ரெடுத்துரைப்ப புல
வர்க் கரசே யத்தலத்து; மூக்க னொருவர் பூசனைய
ம் முனிவ னருளாற் புரிந்தேகி. (௧௧0)

இருப்பங் கலத்தின் கிழக்கெல்லை சிறந்த வில்வ
வனஞ்சால, மருவி விளங்கும் பூவாளூர் வரைப்பிற்
றலங்க வெழுந்தொளிரு, முருவின் விளங்குங் கல்
யாண சிகரத் திடையே யுறைந்தருளும், பொரு
வில் கருணைத் திருமூல நாதர் தமையும் பூசித்து. ()

ஒருக்கும் பெரிய சாபத்தி னொழிந்து வலியும் பெ
ருக்கிருவுஞ், சிறக்க வினிய திருமூல நாத ரருளாற்
சேர்ந்தல்லல், கறுக்கு மனைய நகர்மேல்பாற் கவ்வி
யூதி யிரண்டென்ன, வறுக்கும் வரைப்பி னருச்சுன
நல் வனத்தி னடைந்திட் டனகையர்கோன். ()

மாறு வெறுக்கைக் கிறைமையினை மருவ மதி
லுச் சிவலிங்கத், தாறு டியசெஞ் சடைப்பெருமா
னடித்தா மரைகள் வழிபட்டான், கூறு நின்ற வத்
தலத்துங் குறுகி வழிபா டினிதாற்றி, வீறூர் துறக்க
நாடெய்தி விசும்பாண் டிருந்தி யெனவிடுத்தான்.

அருளி னுரைத்த குரவன்மொழி யனைத்துங் கே
ட்டுப் புருகூதன், பெருகு முழுவ லுளந்தேக்கிப்
பெயர்ந்து சுதையுங் கரத்தேந்தி, யொருவு வினைகண்
முழுதிரித்து விளங்குந் திருமங் கலஞ்சார்ந்து,
பொருவின் முனிவன் மகிழ்கொள்ளப் புகழ்சேர்
முகம னொடுங்கொடுத்தான். (௧௧௪)

வேறு.

அடுத்திடு மமரர் வேந்தம் கருக்கிய மாதி நல்கி,
கொடுத்திடு மமுதம் வாங்கிக் கொண்டபின் னுதங்
கன் சொல்வான், கடுத்தவழ் குலிச வேலோய் கம
லனு தியர்கள் பூசை, தொடுத்திடுஞ் சாம வேதிச்
சுரரிதோ விளங்கா நின்றார். (௧௧௫)

இத்தகு சிவலிங் கத்தி னிறைவரைப் பூசித் தே
கி, யுத்தம வில்வ கானத் தொழுகுபற் குனிதீ ரத்
தில், பொத்தொளி மணிப்பொற் கோயிற் புட்பலி
ங் கரைப்பே ரன்பு, மெத்திய வுளத்தாற் பூசை வி
தியுளி யாற்றிப் போற்றி. (௧௧௬)

அண்ணலா ரருளிச் செய்த வருளினைக் குய்யக்
ன்று, வெண்ணாறு நிகந்த பாவம் யானிடுஞ் சாப
ந் தீமை, பண்ணாருச் சிவனன், சாபம் யாவையு ந
மூல நீக்கி, வண்ணவான் செல்வ மெய்தி முன்பு
போல் வாழி யென்றார். (௧௧௭)

மெய்த்தவ வுதங்க னுள்ள விருப்பொடு மகிழ்ந்து
கூறப், பொய்த்தலை யின்று வஞ்சம் புணர்த்திறோ
ருவகை பொங்கிக், கைத்தலக் கனிபோ லாங்குக்
காட்சிதந் தருளா நின்ற, பைத்தலை யாரம் பூண்ட
பரமனைப் பூசை செய்தான். (௧௧௮)

ஆங்கருள் பெற்று நீங்கி யழகிய பூவா ளூரைத்,
தீங்கெளர மகலச் சார்ந்து தெளிந்தயம் குனிதீ ரா
டி, யோங்குகல் யாண நாத ருவந்தருள் சிகரந் தா
ழ்ந்து, பாங்குற கோயில் புக்குப் படிமிசை வீழ்ந்
தெழுந்தான். (௧௧௯)

உழுவலன் பீர்ப்ப வுள்புக் கொளிர்திரு மூல நா
தர், செழுமலர்ப் பாதஞ் சாலத் தெரிசித்துச் சிறி
யே னுங்கு, முழுவதும் பிழைத்தே னிங்கு முழுவ
தும் பிழைக்கும் வண்ணம், விழுமிய கடைக்க ண
ல்க வேண்டுமென் றிரந்து போற்றி. (௧௨௦)

திரவிய மனைத்துங் கொண்டு திகழ்மறை விதியி
னூற்றால், வரமலி புட்ப லிங்க வள்ளலை யருச்சித்

தேத்திப், பிரணவத் தோடுங் கூட்டிப் பிழையறுந்
சாந்தம் யாந்தம், விரவுமந் திரத்தை வேண்டு ம
ளவுங்கண் மணியா லெண்ணி. (௧௨௧)

கோடிசெங் கதிர்க ளொன்றாக் குழுமினின் றனை
ய தேசுங், கோடிவெண் கதிர்க ளொன்றாக் குழுமு
சீ தளமு மொன்றாக்; கூடிநின் றொளிருங் கோல
மேனியும் வாம பாகங், கூடிய வுமையுங் காளங் கு
டிகொள்கண் டமுமுக் கண்ணும். (௧௨௨)

தத்துவ வலியை வென்ற சனகா தியர்கள் சூழ்
ந்து, கைத்தலங் கூப்பி யேத்துங் காட்சியு மாக
வெண்டோ, ளத்தனை வில்வ மூலத் தமலனை யாது
ந் தோயா, முத்தனை யனைத்து மாகு முதல்வனைத்
தியானஞ் செய்தான். (௧௨௩)

இந்திர னிவ்வா றுற்றி யிருந்திடு நாளி லோர்நா
ட், சந்திரன் முடியில் வேய்ந்த சங்கர னெதிரே
தோன்றி, யந்தரத் தரசே சாப மகன்றது திருவுந்
தேசுந், தந்தனங் கொண்டு முன்போற் றமனிய வு
லகா ளென்றார். (௧௨௪)

உய்ந்தன னுய்ந்தே னென் றருமுயர் கொடி
யோன் பல்கால், வந்தனை புரிந்து சால வலம்வந்து
கூத்து மாடிச், சிந்தையி னுவகை பொங்கத் தென்

பு[illegible]ன லுறைப்பக் கண்கள், [illegible]ந்தவல் வினைவிட் டோ
[illegible]ப் பரமனை நோக்கிச் சொல்வான். (௧௨௫)

கங்கையைச் சடையில் வைத்த கடவுளே சரண
ந் தெய்வக், கொங்குயிர் கடுக்கை மாலைக் குழகனே
சரணம் பச்சை, மங்கையோர் பாகம் வைத்த வள்
ளலே சரண நாயே, னிங்குனைச் சரணஞ் சார்ந்தே
னென்பிழை பொறுத்தல் வேண்டும். (௧௨௬)

பண்டெலா முடியே னாலும் பங்கயக் கடவு ளாலு
ம், விண்டுவி னாலு மேனை விண்ணவ ராலுங் காண்டு,
கொண்டிடப் படாத சீலக் கோலநேர் காட்டி நில,
கண்டற்குத் தமியேன் செய்யுங் கைம்மாறு காணி
லேனால், (௧௨௭)

வளங்கெழு ஞானத் தாலும் வரமலி யோகத் தா
லும், விளங்கிய கருமத் தாலு மெய்த்தவ ராதி யோ
ர்க, ளுளங்கொடு வழிபா டாற்று மொருபெருங் க
டவு ளின்பாற், றுளங்கலில் லாத வன்புந் துயத்து
தல் வேண்டு மென்றான். (௧௨௮)

இரந்தபல் வரமு நல்கி யெம்பிரான் மறையு மெ
ல்லை, வரந்தரு மருளா லாங்கே வானிடை யிருந்து
நன்மை, சுரந்திடும் வியாழப் புத்தேள் சுரர்குடை
கவரி வேழ, மரம்பைய ராதி சார வமரர்கோ னனை
த்துங் கண்டான். (௧௨௯)

கண்டவன் மகிழ்ந்து தெய்வக் களிற்றினை நோக்
கிச் சொல்வான், றண்டிரை சுருட்டுந் தீம்பாற் சி
ந்துவிற் பிறந்த யானை, யண்டநாஞ் சார்ந்து வைகு
மத்தரு சபைக்குச் சேர்மை, கொண்டிடா தழகு வா
ய்ந்த வுருப்பசி குறுகா ளாயின். (௧௱௰)

வேறு.

உரைசேர் மறைதெள் ளியனுவி னொருமா திருக்க
விடங் கொடுத்தோன், புரைதீர் சபையி னடமாடும்
பொழுது புரூர வசுவென்னுந், தலையா ளொருமா
னிடவேந்தன் மன்னை விழைந்த காரணத்தால், வி
ரையார் கமலத் தொடைமார்பன் விளைத்தான் சா
பமதனாலே. (௧௱௧)

தெண்ணீர் வழக்க மொருநாளுந் தீராப் பொன்
னித் தென்கரையிற், பண்ணீர் மையின்வண் டிசை
முரலும் பாரி சாத வனத்தெய்தி, யுண்ணீர் மையி
னலரியநவ முனூற்று நின்ற வுருப்பசியை, நண்ணீ
ர் மையினு லழைத்திங்கு நணுகா யென்று விடை
கொடுத்தான். (௧௱௨)

அயிரா வதமங் கெழுந்துபோ யரிய தவத்தின் ம
னம்வைத்துப், பெயரா திருந்த வுருப்பசியைப் பெ
யர்ப்பக் கருதி விளித்தார்த்திட், டயிரா வுடன்மேல்
வளிபரப்பி யொழுகித் திரண்டு துளைவாய்ந்து, மயி

ரா காத்தால் வளைத்தலைத்து மலைத்துப் பிடித்தி
ர்த் ததையன்றே. (௧௱௩)

அசைவற் றிருப்ப வருந்தவத்தி னூற்ற மிகுவெ
ன் றறியாது, விசையுற் றிழுத்து வழியிடைநூறாச் செ
ன்று விழுந்து மூர்ச்சித்த, திசையுந் தொளிரு மணி
யதன்மே லிருந்த திடையே கழிந்துலகப், பசையற்
றவர்க ளொம்பொழிபோற் பாரில் விழுந்து சிதர்ந்த
தே. (௧௱௪)

தகர்ந்து விழுந்த மணியாங்கே சகல வுருவுந் தன்
னுருவாய்த், திகழ்ந்த விறைவன் சிவலிங்க வுருவா
யத் திவள்கின் றதுமுழுமே, முகந்த வொருத்த லு
ருப்பசியோ டுறுமென் றிருந்த புருகூத, னிகழ்ந்த
தறியா னீட்டித்த தென்னே யென்று நினைந்தெழுந்
தான். (௧௱௫)

பனிவான் விசும்பு முழுதளக்கும் பாரி சாத வன
த்தேகி, நளிவீழ்ந் தயர்ந்த வெண்களிற்றி னலிவு
நோக்கி யாங்கிருந்த, துளிதீர் கருணைப் பெருமானை
துணைத்தாண் மலர்ப்பூ சனையாற்றி, யினிதா மயிரா
வதேச்சுரனென் றிட்டா னவர்க்குத் திருநாமம். ()

கந்தங் கமழு மவ்வனத்துக் கலந்த பாரி சாதேச
ர், முந்து மருளால் வெண்களிற்றின் மூர்ச்சை தீர்
த்து மிகவெழுப்பி, வந்த பிரம சாபத்தை மாற்றித்

தவஞ்செய் யுருப்பசியுந், சிந்தை மகிழ வுடன் கொண்டு திகழ்ந்த மணிலிங் கமும்வணங்கி. (௧௩௭)

மீட்டு மருளுக் காகரமாய் விளங்கா நின்ற பூவாளூர், கோட்ட மகன்ற பேரன்பிற் குறுகிப் பூசை புரிந்துநாத, னாட்டந் திகழ்ந்த திருமூல நாத ரருளாம் பரிசனத்தி, னீட்ட முடன்கொண் டெழுந்து போ யெழிலார் மருத வனஞ்சார்ந்தான். (௧௩௮)

அளகை நகரின் வீற்றிருக்கு மன்னன் பூசைக் கருள்புரிந்த, வள்மிக் குயர்ந்த கயிலாய நாதர் தமையும் வந்தனைசெய், துளமிக் கெழுந்த பெருங்களிப் போ டொளிர்பொன் னுலகம் புகுந்தின்பப், புளக மரும்பு முலைச்சசியைப் புணர்ந்தங் கிறைமை புரிந்திருந்தான். (௧௩௯)

மகவான் பூசை புரிந்தபடி வழுத்தி னமற் றினி யிரதி, தகவே ளெரிந்து விழுந்தவுருத் தன்னைப் பெறுமா வழிபட்ட, திகவா வண்ண மெடுத்துரைப் பா மென்று சூத மாதவத்தோன், முகவா ரிசமென் மலரால முனிவர் தமக்கோ துவன்மாதோ. (௧௪௦)

இந்திர னருச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௫௩.

இரதியருச்சனைச்சருக்கம்.

முக்கணா யகர்தமை முனிந்து செய்திடுந்
தக்கனார் வேள்வியிற் சார்ந்த வானவர்
மிக்கபா தகந்தனை வீரன் சாடினான்
பக்கிடா திருந்தது பாவ வெச்சமே. (௧)

ஆனவப் பாவமு மகற்ற வெம்பிரா
னானமில் கருணையா னுலப்பி லாற்றலிற்
றானவர் குலமெலாந் தழைப்பத் தாரகன்
வானவர் பகைவனாய் வந்து தோன்றினான். (௨)

மறந்தலை நின்றெதிர் மாய னாதியோர்
பறந்தலை முதுகிடப் படையின் வென்றபின்
சிறந்தவா னவர்தமைச் சேரக் கொண்டுபோ
யறந்தகா தெனவிழி தொழில ராக்கினான். (௩)

ஆணையைக் கடந்திடு மாற்ற லின்மையி
னானுறு தொழிலையு நாளு மாற்றினா
ரேணழிந் தினியிருந் தாற்றி லேமெனக்
காணுத லுருவகை கரந்தி ரிந்தனர். (௪)

இரிந்தவர் திசைமுகத் திறையை யெய்தினார்
சொரிந்தனர் மலர்பதந் தொழுது தாழ்ந்தனர்
பிரிந்திட லரியவெம் பிழை நீக்கென
விரிந்திடும் புகழ்பல விளம்பி நின்றனர். (௫)

அந்தரர் தம்மொடு மடுத்துப் போற்றிய
விந்திரன் மொழிகுவா னிறைவ னேமிகு
மைந்துறு தாரகன் வயத்த ராயெழுஞ்
சிந்தின மேவலை செய்தி னோத்தனம். (௬)

வன்னியந் தேவனே மடைய னாயினா
னன்னர்நீ ரெடுப்பவ னானை வேந்தனே
துன்னிடும் வளியினன் றுகளை முன்றில்வாய்
வென்னெனும் புனிதர விலக்கன் மேயினான். (௭)

சந்திரன் மணிதொறுந் தயங்கு தீபங்க
ளுந்தியேத் திடுந்தொழி லொன்மை சான்றனன்
பந்தம்விட் டகலப்பஞ் சாங்க மோதிடு
மந்தண னாயினா னமர ரேங்குரு. (௮)

நாவறந் துளந்தடு மாற நாகநா
டாவகை புரந்தநா னவுணர் கோனவன்
மேவுழி மேவுழிப் பின்னர் மேவியே
சேவகஞ் சேனையோ டாற்றுஞ் சேவகன். (௯)

வேறு.

எல்லார் தமக்கு மிடுந்தொழிலை யெடுத்துக் கூறி விழிநீர்விட், டெல்லா நமக்குங் கொடுங்கன்ம மீண்டி நலிவ தென்செய்கே, மெல்லா நமையு முயப் நெறியி னியக்கா யென்ன நான்முகத்தோ, னெல்

லார் தமக்கு மாதரவு மிகப்பப் போக்கி யிதுசெய்தான். (௰)

மாற னுடனே புவனகத்தை மருவிப் பிரமன் மொழிகுவா, னீரம் வறந்த சருகருந்தி யினிய யோகத் திடையமரு, மீர மிருந்த முனிவரர்தம் விழுமவுளத் துத் தவமேயின், நீர மகற்றி மடவாரிற் சேர்க்கு மாண்மை யுடையோய்கேள். (௧௧)

ஆற்றன் மிகுந்த தாரகனை யழிக்கு மாற்ற லுடையவர்க, டோற்றி யொழிந்தோர் தொகையுள்ளுந் தோற்றி யிருக்கின் றருள்ளுந், தோற்றி வருவார் குழுவினுமில்லைச் சடைவெண் டிங்கண் முடி, யேற்றி யிருந்த தலைவனரு ளெறிவே லிளவ லையல்லால். (௧௨)

குமரக் கடவு ளவதரிக்குங் கொள்கைக் கேதுவிலை தொடையிற், பமர முரலுங் குழலுமையாள் பனிமால் வரையின் வளர்கின்றாள், சமர மழுவேந் தியகரத்துத் தலைவர் யோகத் திருக்கின்றா, ரமரர் வெருவின் வாய்க்கிளிபோன் றவுண ரலையா லழிகின்றார். (௧௩)

தேவ ரிடுக்கண் டீர்த்தருளுஞ் செவ்வேண் முருக னெய்வேலை, மூவர் தலைவ னுமையாளை முயங்கி

யருளு மவர்முயக்கம், யாவர் நிகழ்வித் திடவல்லா
ர் நீயே வல்லை யிழைவிணைச்சுப், பூவர் கணையால் யா
வர்க்கும் புணர்த்து மிறைபூண் டனையதனால். (௧௪)

ஆர்த்துப் பெருகிக் கரைகிழிய வலைத்துப் பட்டு
ம் பெருகுநதி, யீர்த்துச் செருத்தம் புளிற்றுவை
யிளங்கன் றலற வேகுங்காற், பார்த்துக் கரையினி
ருந்தவர்கள் பலர்க்கும் பாவ முறுதனிற், றீர்த்துக்
கரையின் விடவல்லான் செய்யா திருப்பி னவங்
குறுமே. (௧௫)

பனைத்துத் திரண்டு புடைபரந்து பனிவெண் ட
ரள வடந்தாங்கி, யினைத்துக் குவிந்த முலையாரு
மெழுவிற் றிரடோ ளாடவரு, மனைத்துப் புரியுங்
கலவியினா தானை வழிய தாதலினாற், கனைந்தின்க
ருப்புச் சிலைக்காத் தோய் கரிசு நினக்காம் புரியாயே
ல். (௧௬)

பண்ணைப் பனைத்த பெருந்தவந்தான் படிவமெ
டுத்த பயனறிவார்க், கெண்ணற் றொருவ ரழிதுயர
மெறியு முதவி யேயன்றே, விண்ணத் தமரர்க் கோ
ருதவி விளைத்த லவர்க்குக் கிடைக்குமோளி, வண்
ணக் கலைவெண் மதிகவித்த மாரா நினக்குக் கிடை
த்ததே. (௧௭)

விரைய வெழுந்த னங்கமெல்லா மேவக் கொடி
யோ யுமைமாதை, வரைய வரிய தவத்திருந்த வர
த குருவினைக் கணையு, முறைசெய் கருப்புச் சிலைகோ
ட்டி யுகைத்து வருதி யெனவிடுப்பத், திசைசெய்க
டல்லார் முரசார்ப்பச் சென்றான் றென்றற் றேரி
னான். (௧௮)

வேறு.

எம்பிரான் யோகிடை யிருந்த குழலை
யம்பரார் மகிழ்கொள வூக்கத் தெய்திய
சம்பரா ரியினொரு டாங்கு முன்றுற
வம்பரு வசந்தமென் பருவம் வாய்ந்ததே. (௧௯)

கருவொடு கொடியொரு சுருகு வீழ்ந்தினம்
பருவமென் றளிர்பல பரப்பிப் பல்வகை
யுருவளர் முகைமுகைத் தருணைபங் தேன்மலர்
மருவெழ மலர்ந்தன மருங்க ரெங்கணும். (௨௦)

மந்தமா ருதந்தகை மலிந்த நீர்படிந்
தாந்துசி தனந்தரா மூழ்ந்த பன்மலர்
சிந்துபூந் தாதளாய்ச் சிறந்து மெய்ம்மெல
வந்திவா னிறைந்திரு ளருகு சார்ந்ததே. (௨௧)

மலர்தொறும் வண்டுதேன் மாந்திப் பேட்டொடுங்
கலவிசெய் திசைமுரல் காட்சி மிக்கன

விலைமலி ஞொம்பிடை யிருந்து கோகிலக்
குலமிசை படமிகக் கூவி யார்த்தன. (௨௨)

வேறு.

படையெனப் பட்ட மாதர் பலர்தொடிக் கரத்தி
லேந்துந்,தொடையமை வீணை நல்யாழ் தொடங்கி
ய விசையுங் கண்டத், தடையுறு மிசையு மொன்
றே யாமெனப் பாடி னார்க,ளிடைமிகத் துளங்கப் ப
ல்லோ ரிங்கிதத் தாடி னார்கள். (௨௩)

மலர்க்கணை யைந்தும் வாங்கி வாய்த்தது வென்
றி யென்றுக், கலக்கமில் லறிவா னந்தக் கண்ணுத
ம் சாமி மெய்யே,யிலக்கமாய்ச் சிருங்கா ரத்தின் று
றையெலா மினிது தோற்றி, விலக்கரு மதுகை மா
ரன் வில்லிடைத் தொடுத்து விட்டான். (௨௪)

மதுவுமிழ் துளப மாலை மலரயன் முதலா னோரை
ச், கதுமெனக் கவற்றி வாட்டுங் கடுங்கொழிற் கா
ம வாளி, விதுவணி சடில மோலி வித்தகன் மேற்
செல் காலைப், பதுமமுன் னுன வேணைப் பனிமல
ராயே நின்ற. (௨௫)

விகாரமொன் றுறும் வாளி விளைத்திடா தழிவ
தேனு, மகாரமே யென்ன வெங்கு மமர்ந்தரு ளம
லர் தம்மைத், தகாமனச் செருக்கால் வெல்லச் சார்

தலா னெற்றிக் கண்ணுன், மகாரமே குறுகி நின்ற
வார்கொடி யானைப் பார்த்தார். (௨௬)

அண்டகோ டிகளை யெல்லா மரைக்கணத் தளவி
லீற்றி, லுண்டுதேக் கிடும்பா லத்தி னொளிவிழிப்
பார்வைக் காற்றல், கொண்டுநேர் நிற்பார் யாரே
கொழுந்தெழு மங்கி தன்மேன், மிண்டிவீழ் துய
யே யென்ன வெந்தனன் காமவேந்தன். (௨௭)

பெண்ணொனைப் புணர்ந்தா னென்றும் பிள்ளையை
யுயிர்த்தா னென்றுந், தண்ணிய கங்கை மாதைச்
சடையிரிட்டக் காந்தா னென்று, மென்னுரு திகந்
தோர்க்கெல்லா மிருமபொடி வாயி லட்டி, யண்ண
லாங் காமன் வெந்த தறிந்தனர் சேனை மாதர். ()

114650

குழலொடு வீணை சோரக் கொம்மென விரிந்தார்
சில்லோ ரழகிய நுதல்வே ராட வையவோ வென்
றார் சில்லோர், மழலை மென் கிளவி சோர மண்ணி
டை விழுந்தார் சில்லோர், தழல்விழி வேங்கை கண்
ட தகரென வயர்ந்தார் சில்லோர். (௨௯)

அடர்மல மூல மாய வடுத்திடுங் கரும மாதித்,
தொடர்பெலாஞ் செயலி னீங்கித் துன்னென விரி
ந்தா லென்ன, வுடல்சினச் சிலைக்கை மார னுடன்

முழு தவிழ்த லோடும், படர்தரும் வசந்த மாதி பாதி
னு செயலி னீங்கி. (௩0)

சித்தச னொருவ னேயோ சிவபிரா னுதற்கட் டீ
யா, லுத்தம வுடலம் வெந்தா னும்பரார் தாமு மெ
ல்லா, மத்தகு மதவேள் வெந்த தறிந்தவப் பொழு
தே சாலப், புத்தியு முயிரும் வெந்தார் புகலினி யெ
ன்கொ லென்றார். (௩௧)

இரதியங் கறிந்தா ளந்தோ வென்றுயிர்த் தலை
வா வோவென், றரதன மணிப்பூ ணார் மருப்பிள
முலையி னீங்க, விரவிய மலர்ப்பூந் தொங்கன் மென்
குழ லோடுஞ் சோரக், காதலந் தொடிகள் சிந்தக்
கவிழிணர்க் கொம்பின் வீழ்ந்தாள். (௩௨)

எறிந்தனள் கடகச் செங்கை யிருநிலங் குழியப்
பல்கான், மறிந்தனள் புரண்டு வாய்விட் டலறின
ளரிவீழ் வெய்ம்போற், செறிந்தரு கண்ணீர் மார்பிற்
செறிதனகம் கழுவா நிற்பப், பறிந்தநெ டுயிர்ப்
பு வீங்கப் பதைத்துள மொடுங்கிச் சோர்ந்தாள். ()

எற்றினள் முலைக்கண் சேப்ப வெறிந்தனள் வயி
று வீங்கப், பற்றினள் பிசைந்து செங்கை பன்மு
றை நெரித்து வைகிக், கற்றைமென் குழலுங் கை
யுங் கண்ணிழி புனலு மண்ணின், முற்றுறத் துழா
வி நிற்ப முகம்புலர்ந் தவலித் தாளால். (௩௪)

வேறு.

என்னு ருயிரே யென்கண் மணியே யெனக்கோ
ரருந்துணையே, நின்னு தரவா லுயிர்வாழ் வன்றி
நிலையொன் றறியேனே, யொன்றெனவே கைவிட்
டாவா வுருவங் காட்டாதே, யன்று வன்று யாங்
குப்போந் தாய வலத்தெனை விட்டே. (௩௫)

ஓரா யிரங்கண் மகவா னுறுமா றுடனும் பெரு
வலியு, நீரார் கமலத் தயனார் மகளா ளிறைசேர்
தரச்செய்யு, பேராண் மையுமால் சுடுகாட் டலை
யப் பித்தே றியதிறமும், வாரார் முலையங் கிளரு
க் கருப்பேர் மாயம் புரிதியோ. (௩௬)

பஞ்சார் தருமெல் லணையிற் கலவி பயிலும் வி
ளையாட்டி, னெஞ்சார் மகிழ்வா ளிறைபூஞ் சென்
டா ளிறத்தி லெறியேனே, யஞ்சா தனிமொ[illegible]ரு
டைகொண் டோச்சு மதுவும் புரியே[illegible], யெஞ்
சா தரைநாண் வாங்கிக்கரங்கள் யாத்து ம[illegible]யேனே.

ஊடற் கனலா லுளம்வெந் தழிவுற் [illegible]னையும்
பருவத்தும், வீடற் கரிய வினதின் மொழி[illegible]ன்
மேவுற் றிடுதாதும், வாடிக் கழியச் சினவிக் கொடு
ஞ்சொல் வழங்கி யறியேனே, நீடற் கரிய விழிசே
ந் தடுத்த நினையும் பாரேனே. (௩௮)

உள்ளக் குறிப்பங் கிலதேற் கலவி புளூற்றுங் கா
லத்துங், கிள்ளிக் கடித்துப் புடைத்திட் டிறுக்குருங்
கிளர்நல் விளையாட்டுங், கொள்ளப் புரியேன் கு
றையுண் டெனினும் பொறுத்துக் கொள்ளாமே,
தள்ளிக் காந்து தளர்வேற் கிரங்காய் தகுமோ விது
தகுமோ. (௩௯)

கலவித் தொழிலிற் கலைநல் லணியுங் கையா ன
ளிதிருத்திக், குலவிக் கணமும் பிரிதற் கிசையாக்
கோமாற் கிதுபொழுது, சுலவித் தரையிற் குழன்
மா சடையச் சுடர்மெய் யணியழிய, கலவித் துயரா
த் தழிவேற் கருளா நிலைவந் தமையென் னே.(௪0)

வேறு.

மெலிந்துயிர் முழுதுஞ் சாம்பி மேதகு மிராதி
மெய்ச்சீர், நலிந்தழிந் திரங்கு மெல்லை நாரத முனி
வன் றான், பொலிந்தவல் விடும்பைச் சேற்
றுட் புனையுண்டு கிடந்த நெஞ்சம், வழிந்துகொ
ண் டெழுந்து மெல்ல வணங்கினண் மாரன் றேவி.

பெருகிய அன்பத் தாழ்ந்து பெண்கொடி யாற்
றலொடு, முருகிநீ ராகி யோட வுற்றன மாங்க
ளெல்லாங், குருகினங் கண்ணீர் வாரக் குலைந்தன
கறித்த பைம்புன், மருவிய வாய வாகி மாலினை மய
ங்கி நின்ற. (௪௨)

நெட்டுயிர்ப் புலைவா யிட்ட நெடுங்குரு குயிர்க்
குங் காற்றின், விட்டனள் கண்டம் விம்ம விம்மி
னள் கொழுகொம் பில்லா, மட்டிளங் கொடியி னெ
ல்கி மருங்கொரு மதலை பற்றி, மொட்டின முலையி
ற் கண்ணீர் முகிலெனப் பொழிந்து நின்றாள். ()

நின்றவண் முகத்தை நோக்கி நிரம்பிய கருணை
கூர, நன்றிசை யெழுப்பும் வீணை நாரத முனிவ
ன் வேய்ந்தோன், மன்றலங் கூந்தற் செவ்வாய்
வனமுலை யிரதி துன்பத், தொன்றுதல் வேண்டா
வென்று தேற்றின னுரைக்க லுற்றான். (௪௪)

செய்வினை நுகர்த லன்றித் தீர்வகை யில்லை க
ண்டாய, நைவினை யதனும் பின்னு நவிலவே யன்றி
வேறிங், குய்வினை யுறுவ துண்டோ வுய்வகை யு
ரைப்பக் கேளாய், கைவினைச் சிலையின் வல்ல காம
ற்குப் பிறவி மூன்று.

தளவுறழ் நகையாள் பாகஞ் சார்ந்தவ
லொன்று, துளவமா லிகையான் பாங்கர்
றிய பிறவி யொன்று, வளரிளங் கொம்ப
மாலிடைப் பிறந்த யாக்கை, யளவிடற் கரிய
மா ளாழித்தவிவ் வுருவ மாகும். (௪

ஏதமில் லாத வேனைப் பிறவியு மியம்பக் கேளா,
யாதவர் குலத்திற் கண்ண னெனவரு மாயன் புல்

கி, யோதுருக் குமணி தன்பா லுயிர்த்திடப் பட்டு
ன் கேள்வன், பேதமில் குணங்கள் சான்ற பிரத்தி
யு மன்னென் றல்கும். (சஎ)

சங்கணி கரத்தாய் நீயுஞ் சம்பரன் மனையிற் றெ
ய்வப், பங்கயன் சாபந் தாங்கிப் பயில்வுற வதனை
கண்டா, யங்கிரு வீர்க்குங் கூட்ட மாகுமிவ் வாறு
தோற்றம், வெங்கணை மாரம் செய்தும் வினையை
யும் விரிப்பக் கேளாய். (சஅ)

வேறு.

பண்டுவரு கம்பத்திற் பாந்துபல ம[illegible]வான்றி,
மண்டியெழு காவிரிக்கு வடகரையி னி[illegible]மகத்து,
கொண்டல்படி வராகவரைக் குலவியசா ரவினக
ரான், றுண்டதனைக் கேமபுர மெனவுரைப்ப ருல
கோர். (சகூ)

[illegible]விருந்துலக மாள்கின்ற முடிவேந்த,
பெருவலியா னேங்கியபே ரழகினு, னெ
ரு மிரவலருக் கில்லையென்று தேகொடுக்
ப்புறுவள் ளன்மையினன் சுந்தரனென் றிய
[illegible]பரான். (ருo)

ஆங்கவன்றன் பேரழகுக் கமைந்த பெரு வனப்
பினளாய், நீங்கரிய பெருங்காத னிறைந்தவுளத்

தினளாகி, யோங்கியநன் மனைவாழ்க்கைக் குகந்த
பெருங் கற்புடையா, ளீங்கவற்கே மனையான விரதி
யெனு நீயானாய். (ருக)

இருதலைசே ரொருபுள்ளி னேகவுயி ராய்நீவிர்,
மருவியிட றியாமே வாழுநா ளிளவேனிற், பருவ
மெடுத் தலுங்கலவி பண்பினொடு புரிவதற்கு, முரு
குயிர்க்குங் கருங்குழலாய் முன்னினனின் றெடும்
பொழிலின். (ருஉ)

காவிரிய[illegible]ன் மணல்பரந்து கவின்மிகுமுன் னிட
மெல்ல[illegible], பூவிருந்த மதுத்துளியும் பூந்தாது மிள
ந்தளிர்[illegible] மாவிரவு மிதழ்க்குலமு மலிந்துமது கரத்
திசையும், பூவிரதக் குயிற்குரலுங் குலாயபொழி லா
[illegible]டயர்ந்தான். (ருஙு)

விரைந்துவருங் காவிரியின் மென்[illegible]சேர் க
ரையூடே, வரைந்தகொடுங் கணையி[illegible]டு வார்சி
லைசெங் கரத்தேந்திக், கரைந்துருகு பேரன்புளத்துக்
காதலியி னுடன்செல்வா, னிரைந்திரியும் விலங்
கினமு மெதிர்கண்ட தினிதெய்தான். (ருச)

வேறு.

கண்டு வென்றொரு மாதவன் காதலி னல்வள
ரண்ட ரும்வியத் தக்க வழகுடை மான்களுந்

தண்டலைக்குளிர் நீழலின் மேய்ந்தன தம்மைநேர்
கண்டனன்சரம் வாங்கி விடுத்தனன் காவலன். ()

கலைவி ழுந்தது பெண்ணது கண்டு கலங்கிநெஞ்
சலைய வோடி யுறுதவன் றுளி லுறப்பணிந்
தலையு நீள்விழி வார்புனல் சோர வழுதுமெய்
குலைய நீங்கரி தான பெருந்துயர் கொண்டதே. ()

இணையி லாத பெருந்தவ னின்ன லுழக்குறும், பிணையை நோக்கிப் பெருந்துயர் தானு முழந்தன ன், றுணைநெ டுஞ்செவி மூடிக்கண் ணீ[illegible]த் துடை த்துயிர்ப், பணைய மெல்ல வுடலந்தை [illegible]ந்தளை கிற்பனுல். (௫௭)

பின்னை சே[illegible]லப் பெருகிய காதலி னல்வளர், து [illegible]ன்[illegible]விரண்டினு மொன்றைத் தொ[illegible]லைத்தி வ, னன்னரி[illegible]யொன்று நடுங்கவிவ் வாறு[illegible]வைபுரி, தொள்ளை நெஞ்சினன் றுண்ணென நீருய்த் தொ லைகவே. (௫௮)

அன்ன வன்மனை வாழ்க்கைக் கருந்துணை யான வ, ளின்ன மான்பிணை யெய்திய வெல்லையில் லாத் துயர், தன்னை யெய்தித் தளர்கவெ னச்சபித் தான து,பன்ன மன்னவன் கேட்டுப் பருவர லுற்றனன்

வேறு.

அடுத்தனன் விரைந்தருந் தவனைப் பத்திமை
தொடுத்தநெஞ் சொடுமடி தொழுது போற்றினன்
கெடுத்தவைம் பொறியினேய் கெழுவு மான்கலை
படுத்தன னெனதெனப் பகுத்த மிங்கிலேன். (௬௦)

மடமையாற் சிறியனேன் புரிந்த வன்பிழைக்
கடலையா கெனவெனை யழன்று ரைத்தனை
யடியனே னுனைச்சர ணடைந்த னேனினிக்
கடிதரா தருள்வதுன் கடமை யென்றனன். (௬௧)

பத்திசெய் மன்னவன் பரிவு நோக்கிய
வுத்தம முனிவர னுவந்து கூறுவான்
சைத்தவெஞ் சாபமுங் கழிதராதல்
ளித்தனு விடத்துறு மிருப்பக் காத்[illegible]மல். (௬௨)

திருமகள் வயிற்றினிற் செங்கண் மாயனுக்
குருகெழு காமனு யுதிப்பை யீங்குடன்
மருவிய மனைவியும் வயங்கி ரதியா
யிருதிறத் திருமின் பியற்றி வாழ்தகாள். (௬௩)

பங்கயன் சூழ்ச்சியாம் பரம னார்பிசைக்
கொங்குயி ராய்சனை குறித்து விட்டுநீ
யங்கவர் விழியினு லழிந்து நீறலை
பொய்கெழி லிரதியும் புலம்பி னழ்ந்தபின். (௬௪)

ஒழுகிய பற்குனி யுந்தி சேர்ந்துநீர்
முழுகியங் குயர்திரு மூல நாதர்தம்
விழுமிய பூசனை விளைத்து மீட்டுனைத்
தழுவுவள் போகெனச் சாற்றி விட்டனன். (௬௫)

மாதவ னிவ்வகை வகுத்தன் றேதவி
னீதுய ருழந்தனை நீறு பட்டநின்
றுதனைப் பெறுவது நாடி னெம்பிரான்
றீதறு பூசனை செய்தல் வேண்டுமால். (௬௬)

மாதர்நல் லாய்வழி பாடு கொண்டுநின்
னேதமிக் கொழிதர வின்ப நல்குவார்
மூதறி வருடிரு மூல நாதரே
யோதிய வுலகில்வே றொருவ ரில்லையே. (௬௭)

எத்தலத் தவர்மகிழ்ந் திருக்கின் றூரெளிற்
றைபத்தெழு திரைப்புனல் பரக்கும் பற்குனி
யுத்தம நதிக்கரை யுலகெ லாந்தொழு
மெத்திய விரைகமழ் வில்வ கானனம். (௬௮)

வேறு.

வரமல்கு பற்குனிக்கரையின் வயங்குந் திரும
ங் கலதலமும், பிரம னமர்ந்து மகமாற்றிப் பிணங்
கி யிருந்த கலைமாது, பரவு புனலாய் வரமகிழ்ந்து
படிந்த காயத் திரிநதிப்பால், விரவு முன்பி லெனுந்
தலமும் வில்வ வனமு மிகச்சிறந்த. (௬௯)

திருமங் கலத்திற் றிருமாது சேர்ந்து திருமா
லினையடுத்தாள், அருண்மிக் குடையார் மகிழுன்பி
லாலந் துறையில் வாணிதுனி, யொருவி மலரோ
ன் றனையன்பி னுமற் றெரியு மவற்றிடையே, மருவி
வளர்கூ விளநகரின் மதனை யடைதற் கையமிலை. ()

கொன்றை நறுங்கூ விளமிலிங்கங் குருவே சிவ
யோ கியரிவர்பால், மன்ற விளங்கிச் சிவபெருமா
ன் வதியு மெனுமா மறையந்த, நன்றி வளர்வில் வ
மூஞ்சிவயோ கியரு நாத னருட்குறியு, மொன்றி
விளங்குங் கல்யாண புரத்தின் பெருமை யுரைப்ப
ரிதால். (௭௧)

கயிலை நெடுமந் தாமுதற்றென் கடலி றுனவி
டைநாலம், பயிலுஞ் சுயம்புச் சிவலிங்கம் பலவும்
பூசை புரிந்தபயன், செயிரி லெழுங்கூ விளவனத்து
றிகழு முளைத்த சுயம்புலிங்கத், தெயில்கள் பொடித்
தார் தமைப்பூசை யியற்றி னோர்க்கு வருமன்றே. ()

அதிபா தகமா பாதகமே யனைய முபபா தகமென
ன்னுங், கதிதீர் விளைக்கும் வெவ்வேறு கழுவாய்
புரிய வேண்டாதண், ணதிசேர் முடியார் திருமூல
நாதர் பூசை யாற்றியவர், துதிசேர் பணியு ளொரு
பணியைத் துலங்கப் புரித லேயமையும். (௭௩)

வேத முழங்கும் பூவாளூர் விளங்க விளங்குந்
திருமூல, நாதர் பெருமை மறையாறு நவிற்றுஞ் சீர்த்
தா மிதமந்த, வாதி பகல னருளெளிதி லடைதற்
குரிய செந்நெறியா, யோது நிலைமைத் தொருமனு
வுண் டதன்சீ ருரைப்பக் கேளணங்கே. (௭௪)

பாவ மகற்றும் பிணியறுக்கும் படர்பேய் தூரக்
கு மிராக்கதரும், நீவு மாட்டம் புரிதெய்வ நிலைமை
யனைத்து மிகக்கெடுக்கு, மோவில் வெறுக்கை யனை
த்தினையு முதவுந் தேவர் சதிவழங்கு, மேவு மரு
ளிற் படிவிக்கும் வீடும் புகுத்து மனுவதுவே. ()

மறையின் முடிவா முபநிடத வகுப்பின் வடித்த
சாரமாய், நிறையப் பிறவி தொலைத்தவங்க ணிரப்பி
னோர்க்கே யுபதேச, முறையி னருளப் படுவதாய்
[illegible]ய்த்த சித்தி யனைத்தினையு, முறுவித் திடுவ தா
ய்விளங்கு முரைத்த வந்த மந்திரமே. (௭௬)

வேறு.

அந்தர ரெவர்க்கு மேலா மமரநாயகரே போல,
மந்திர மெவைக்கு மேலாய் வகுத்திடு மந்திரந்தா,
னைந்தெழுத் தவற்றின் முன்னே பிரணவங் கூட்டி
யாறு, மந்தண மாகக் கொள்வர் மறையவ ராதி
மூவர். (௭௭)

ருத்திரர் மழலைத் தீஞ்சொற் றோகைய ரிருவ
ர்மோட்டு, மேத்துமஞ் செழுத்தே யாகு மித்தகு
மந்திரத்தைச், சாற்றுதுந் தூயை யாகிச் சார்மதி
யென்றான் கேட்ட, சொற்றொடி யிரதி வல்லே கு
விர்புன லாடிப் போந்தாள். (௭௮)

புண்ணியம் வளர்க்கு நீறும் புனிதகண் டிகையு
நல்கி, புண்ணெகிழ் கருணை வீணை யுழவரன் தீக்
கை யாற்றி, யெண்ணுமஞ் செழுத்துங் காதி னியம்
பியவ் வெழுத்தோ ரைந்து, நண்ணுறும் பேத மெ
ல்லா நவையறத் தெருட்டி னானே. (௭௯)

தெருட்டிய மனுவா லோகை சிறந்தவன் முனி
வன் செய்த, வருட்டிற நோக்கி யெந்நே யருந்து
னை யிருந்து சால, வெருட்டிறத் தருந்தி னேனை
மேதக வடுத்திட் டாய்நின், பொருட்டியான் செ
ய்வகம் மாறு புனைத்திடு னெனமுன் றுழந்தாள்.

வணங்கிய விரதி தன்னை மாதவ னோக்கி மாதே,
பிணங்கிய வசந்த னோடு மெய்துக பூவா ளூரை,
யணங்கினோ டாங்கு வைகு மமலனூர் பூசை செய்
து, குணங்கெழு கணவன் றன்னைக் கூடுக வென்று
திர்ந்தான். (௮௧)

இரதியு மாங்கு நீங்கி யிம்மென வாறு றுக, விரவிய வன்பி னோடு மேவினன் பூவா ளூரைப், பரவுபற் குனிநீர் தோய்ந்தான் பானிறத் தாசு சூழ்ந்தான், கரவில்கண் டிகையு நீறுங் காதலிற் றரித்துக் கொண்டான். (அஉ)

துதிப்பரும் பூவா ளூரிற் சுந்தர னெழுத்தோ ரைந்தும், விதிப்படி செய்ய நாவின் விரவுறத் தூய நெஞ்சின், மதிப்பருங் குழக னார்த மலரடி மதித்துப் பைய்ய, கதிப்பெருங் கரையி னீங்கி நண்ணி னான் கோயில் சார. (அங)

பிறைதொட மணியிற் செய்த பிறங்குகோ புரமுன் றாழ்ந்து, நிறைதரு வளத்திற் சான்ற நிகரிலா லயத்துட் புக்கு, முறையுளி வலமாய்ப் போந்து முச்சகம் பழிச்சா நிற்கு, மிறைவனைக் கண்கள் பெற்ற விரும்பய னெய்தக் கண்டான். (அச)

கசிந்துள முருக முத்தங் கண்ணிணை யுறைப்ப நின்று, பசந்தமெய்ப் பாதி யாரைப் பரிந்துபோற் றிசைத்த பின்னர், வசந்தனைப் பொருளு மீட்ட மாபுனி பூசை யாற்றி, யசைந்தன டியானத் தோடு மஞ்செழுத் தெண்ணி யோர்சார். (அரு)

கங்குலை நிகர்த்த கூந்தல் கருவிளை நிகர்த்த வாட்கண், டிங்களை நிகர்த்த கோலத் திருமுகங் கடகச் செங்கை, குங்குமங் குலவு கொங்கை கொடியிடை தளிர்மென் பாதந், தங்கிய விமையப் பாவை தன்னையும் பூசை செய்தாள். (அசு)

நித்தலும் பூசை யாற்றி நின்மல வெழுத்தை யெண்ணிக், கொத்தழ லிடையே வெப்பங் கூர்தரு பருவத் தானும், பைத்ததண் புனலி னேனைப் பருவத்தும் பரிந்து நோற்றிட், டுத்தம குணத்திற் சிறந்த வொழுக்கத்தி னொழுகா நின்றாள். (அஎ)

மேக்குற வுயர்த்திக் கையை நிராலம்ப மாக மேவி, நீக்கிய வினையி னாளாய் நிகரிலாத் தமது பாதத், தாக்கிய மனத்தி னோடு மணங்கினை மாரன் வேவ, நோக்கிய பாலச் செந்தீ நோக்கினோர் குளிர்ப்ப நோக்கி. (அஅ)

திருவுளக் கருணை பொங்கத் தேவர்கள் பொழிபூ மாரி, யிருநில மறையப் போர்ப்ப விமையமா தொருபா லாகப், பொருவிடை மீது தோன்றிப் பூதமெத் திசையுஞ் சூழக், கருதிய வுருவத் தோடு காட்சிதந் தருளி னானால். (அகூ)

வேறு.

பவளச் சடையுஞ் செஞ்சடிலப் பவளக் கொடிக்குப் பாய்த்தியதோர், தவழ்தன் புனலு மப்புனலைத் தாவிக் குடித்து நாதற்செந்தீத், துவள வளர்க்கும் பெருந்தாகந் தாக்க விளைந்த வுளைக்கனலுந், இவளு நாதற்றீக் கொழுந்தொழுக்கிற் றிகழ்மை யனைய திலகமும். (கூ௧

கந்தங் கமழுங் கத்தூரி கதிர்ப்ப வணிந்தா லெனவாழி, வந்தங் குடம்றவும் பெருநஞ்சம் வயங்குமிடறும் விடந்தரித்தார், நந்தங் கிளையே யாவரெனா நாடி யடுத்து வாழ்வனபோ, லுந்துங் கவைநாப் பொறிமணிப்பை யுரகஞ் செறிந்த மணிமார்பும். ()

விண்ணோர்க் கழகும் பெருஞ்சிறப்பும் வெறுக்கைத் திரளுந் திருமேனி, கண்ணும் காணிற் பெரிதருளுங் கருணை யுடைய ராபொருபாற், பெண்ணொடிருந்தா ராயிடினும் பெரிதே வேட மெனத்தெரிப்பார், நண்ணு நின்ற சடைநீற்றி னலத்தோ டியைந்த தோலுடையும். (கூ௨)

பல்வே றான தேவரையும் பல்வே றான நல்வினையுஞ், சொல்வோ மெனினு மவையெல்லாஞ் சூழுந் திரத்த வலவுய்வோர். கொல்வே லியினஞ் சயின்

றார்தங் குரைபூங் கழற்பொற் சேவடியோ, நல்வீட்டைமைப்போற் சூழ்கவென நண்ணி யாற்று மறைச்சிலம்பும். (கூ௩)

இவ்வா றான வெம்பெருமா னெழிலார் வனப்புத் தோன்றுதலுஞ், செவ்வா யிரதி விரைந்தெழுந்து சிந்தை மகிழ்ந்து கரங்கூப்பி, மைவாள் விழியிணை கலந்து, தெவ்வுறைசிந்த மண்மேல் வணங்கி வலம்வந்து, தெவ்வ னவத்தின் வலியிரியத் தெளிந்த வுணர்வாற் போற்றினாள். (கூ௪)

கருமம் யாகம் யோகமே கரிசின் ஞான மெனுமிவற்றான், மருவி வழிபா டாற்றுநர்க்கு வயங்கு மவற்றின் பயனருளு, மொருவ சரணம் வளாகிலவுலக முதல்வ சரணமருட், டிருவ சரணஞ் சரணமெனச் சிந்தை மகிழ வேத்துதலும். (கூ௫)

நீலக் கருங்கண் ணுமைமாது நேரே நோக்கி யெழிலிரதி, சாலக் கனிந்த பேரன்பிற் சாற்றுந் துதிக்கு மிகவிரங்கிப், பாலக் கனற்க ணிறைவாவிப் பாவை தனக்கு வல்விரைந்து, சீலக் கடைக்கண் ணருள்வழங்கிச் செறிக்க வேண்டும் வரமென்றாள். ()

மாறாய் நின்ற புரமூன்றும் வாழ்க்கை யவுணர் குழாத்தோடு, நீறா யவியப் புன்மூர லிகழ்த்தும் பெ

ருமா னெதிரில்லாப், பேறு தரிக்குங் குளிர்மூரல்
வெட்ப வயக்கி யருள்வழங்கி, யீறு தரிக்குங் கொடி
மருங்கு லிரதிக் கிதனை விளம்புமால். (கூஎ)

கொண்டன் மறுத்த பருவத்துக் குழைந்த கல
வ மயிலனையாய், தொண்டு புரியு மன்பினுக்குந்
தூய வெழுத்தைந் தாலெம்மைக், ஈண்டு வணங்கு
ந் திறத்தினுக்குங் காட்சி வெளியே கொடுத்திட்
டா, மண்டு வரமுங் கோடியென வாசக் கமல வாய்
மலர்ந்தார். (கூஅ)

இறைவர் மொழிந்த வருள்கேட்ட விரதி வணங்
கி மொழிகுவான், பிறையு மரவும் வான்கங்கைப்
பெருக்கு மணிந்த பெருமானே, மறைக ளனைத்து
மறியாவின் மலர்த்தாள் வணங்கப் பெற்றேற்குச்,
குறையு முளதோ வின்றேனுங் குழகா விளம்ப
வொன்றுளதால். (கூகூ)

வேறு.

தந்தியில் லாத வீணை சக்கர மில்லாப் பொற்
றேர், வெந்தழற் கதிரோ னில்லா வேரியங் கமலம்
போல, மைந்துறு கணவ ரில்லா மாதரார்க் கின்ப
மென்னே, யந்தண வடியேன் வேட்கை யறிதரா
யல்லை நீயே. (க00)

அடியவ ரிழைத்த குற்ற மனைத்தையும் பொறுத்
தாட் காக்கும், படியிலாக் கருணைத் தேவே பண்
டெனை மணந்த கேள்வன், கடிமலர்ப் பகழி நான்
டுங் கடும்பிழை பொறுத்தன் றன்மெய், வடிவினை
யெழுப்பல் வேண்டும் வரமிது தருக வென்றாள். ()

கருணையங் கடலா யுள்ள கண்ணுதற் பெருமா
னக்கி, மருமலர்க் குழலாய் வேட்ட வரத்தினைத்
தந்தோ மென்றார், பெருகிய மகிழ்ச்சி பொங்கப்
பேரருட் டிறத்தை நோக்கி, யுருகின விரதி மீட்டு
மொண்கழ லிறைஞ்சி நின்றாள். (க0உ)

தேமொழி யிரதி பூசை செய்தமை யுரைத்தா மிப்
பாற், காமனை யெழுப்பி யன்னான் காமுறு வரங்க
ணல்கி, யேமுறு மிரதிக் கிந்த வியல்பையுஞ் சொன்
மி னொன்று, தோமறு முனிவர்க் கோதுஞ் சூத
னொன் றுரைக்கு மேலோன். (ககங)

இரதியருச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-சருசா.

மன்மதன்வழிபடுசருக்கம்.

காரணிந்த நறுங்கூந்த லிரதிதனைக் கிமிலேற்றிற்
சாட்சி தந்த, வாரணிந்த முலையுமையாண் மருளா
ருள்பொழிகடைக்கண் வழங்க லோடு, மேரணிந்து
வளர்மேலைக் கோபுரவாய் தலிற்களங்க மிரியல்
போகச், சீரணிந்த வகளங்க னைம்மதவேள் பெரு
வனப்புத் திகழத் தோன்றி. (க)

திருக்கோயில் வலமாகச் செல்கின்றா னல்வெல்
லைச் சிவபி ரான்மற், றிருக்கோது மணிவாயா லிர
திமுகம் பார்த்திதனை யியம்பல் செய்தான், முருக்
கோடு பொருவாயாய் நினக்குருவாய் மூதுலகுக்
கங்க ளுக, மருக்கோலத் துடையானை வரப்பணி
த்தா மவனெழுந்து மதில்சூழ் கின்றான். (உ)

ஆங்கவனைக் கீழ்த்திசையி னணிமணிக்கோ புர
வாய்த லாறுச் சென்று, பாங்குபெறக் காணுதியெ
ன் றருள்புரிய வருடலைமேற் பரித்துத் தாழ்ந்து,
நீங்கிவிரைந் தவ்வாறு சென்றேகி வலமாக நேரே
போந்து, தேங்கமழு மலர்க்கணையான் றிகழ்தருபு
த் தெழிலுருவந் திளைப்பக் கண்டாள். (ங)

வேறு.

கதிர்மணி முடியுந் திலகவா ணுதலுங் கமலநேர்
விழியும்வார் மூக்கு, மதிநிகர் முகமும் பவளநேர்

வாயு மகரகுண் டலந்திகழ் காதும், பொறியவிழ்
மலர்த்திண் கணைநெடுங் கழைவிற் பொலிந்தகைத்
துணையுஞ்சே வடியு, முதிரமு தெறிப்பக் கண்டவ
ளோடி முயங்கினள் புன்னைமென் னிழலின். (ச)

கணவனைத் தணந்த காரணந் தானுங் கடுந்தவ
முழந்தமை யானும், வணர்நெடுங் கூந்தற் குணங்
கிய வுடல மலிந்தது வீங்கின முலைக, ணிணர்தரு
மணைஞா ணிற்றது மார னிறமெலா நெடுங்கணீர்
கழுவிற், றணவுநெட் டுயிர்ப்பு நீடிய தின்பத் தவ
சமாய் நின்றதா குயிரே. (ரு)

விழுமிய வுருவம் விமலனா ரருளான் மேவிய
வைங்கணை மதனுந், தழுவிய மனையாண் முலைமுக
ஞெமுங்கத் தடநெடு மார்பினான் முயங்கிக், கெழு
விய கேண்மை யன்புமீக் கூரக் கிளர்ந்தபே ரின்ப
வெள் ளத்துண், முழுகியொன் றான விருவருந்
தம்முளொத் தனர் முடிவிலாக் குணத்தால். (சா)

நெடிதுபோ திவ்வா றிருவரும் புன்னை நீழலின்
முயங்கிய பின்னர்க், கொடிகளா னிரைந்த மணி
நெடும் புரிசைக் கோயிலுட் புகுந்திமி லேற்றி, னா
டிகள்வார் கழலிற் பணிந்தன ரிரதி யன்புட னொரு
புடை நின்றாள், கடிவிரா வியவைங் கணையினு னா
மையாக் காதலிற் பழிச்சன்மே யின (எ)

வேறு.

மடவர்க ளேனுந் தன்னைக் காணினென் வடிவி
ன் மாட்டு, நடநவில் கின்ற·கின்ன லத்தரு மியல்
பைத் தேற்று, மிடவிய பூவா ளூரி னிருந்தருளிலி
ங்கத் தென்றுங், கடவுளர் போற்ற வைகுங் கடவு
ளே போற்றி போற்றி. (அ)

சகலதத் துவத்தின் மாட்டுஞ் சார்ந்தவைக் கின்
றுன் யாவன், சகலதத் துவத்தி னுனுஞ் சகலமும்
படைப்பான் யாவன், சகலதத் துவத்தி னுனுஞ்
சார்தராத் தலைவன் யாவன், சகலமும் யாவ னந்தத்
தானுமின் சரணம் போற்றி. (௯)

மறைமுடி தனக்கு மெட்டா வாய்மையை யாத
லானின், னிறையரு ளியல்பை யாரு நினைத்துரை
வல்லா ரேனுங், குறைவிலன் புடையார்க் காகக்
கொண்டனை யுருவ மற்று, மிறைவநின் பாதம் யா
னு மேத்துதற் குரிய னானேன். (க0)

திருமறு மார்ப னோடு திசைமுகத் தமர னோடவ்,
விருவருங் காண வொண்ணு வெம்பிரா னிரங்கி யி
ங்குப், பொருவருங் காட்சி தந்தா யாதலிற் புன்மை
யேனு, மருமலர்ப் பாதம் போற்றி வரங்கொளாம்
ளாமே னென் (கக)

கொடிமரந் திரண மாதி குழைதர வலைக்கு மென்
கா,ஞெடியபொன் வரையைமுட்டி மறித்திட நேர்
ந்த தேபோற், கடவுளர் முனிவர் நெஞ்சங் கலக்கு
மென் வலிமை காட்டி, யடிகள்பாற் பிழைத்த குற்
ற மனைத்தையும் பொறுக்கல் வேண்டும். (க௨)

வேறு.

மணமாரு நறுங்கடுக்கை வானவநா யேற்றுனதா
ண் மலரிற் பத்தி, தணவாமை வேண்டுமுருத் தமி
யேனுக் களித்தவிறைற் றலத்திற் றக்கோர், கணநா
னுந் தொழுமிந்தக் கடிநகர்க்குப் புட்பதன்வ புரம
தென்றுங், குணமோரெட் டுடையாய்க்குப் புட்பத
ங்வேச் சுரனென்றுங் கூறல் வேண்டும். (க௩)

கலியாண மெமக்களித்த காரணத்தாற் கலியாண
கலியாண மெமக்களித்த காரணத்தாற் கலியாண
புரமென் றூர்க்குங், கலியாண சிகரமெனக் காமர்சி
கரத்தினுக்குங் கடவு ளேறே, கலியாண நாதனெ
ன நினக்குமிரும் பெயருறுக கண்டோ ரெல்லாங்,
கலியாணந் தனைப்பெறுக வெனத்துதித்து வரமிர
ந்து களிந்து நின்றுன். (க௪)

காமவே ளிரந்தவரங் கண்ணுதலார் கொடுத்தரு
ளிக் கரந்தா ராக, வாமமே கலைபிரதி மறுவனுந்த
ன் கணவனொடு மறைக ளெட்டாச், சோமசேகரர்
பூசை தாயசிவ லிங்கத்திற் றுலங்க வாற்றி, யேமமா

ர் தமதிருக்கைக் கேடியள வளாயின்ப மெய்தி வாழ்ந்தார். (கரு)

சளங்கமுமு வனுமகலக் காமவேட் ககளங்கங் கலந்த குழல், விளங்குலவு மங்களங்க புரமாகு மதுதிரு மங் கலத்தின் வாழு, மிளங்கதிர்வெண் மதிமிலைத் தார் சன்னிதியின் வீற்றிருக்கு மியல்பி னுனுனுந், துளங்கலிலா வரம்பலவுங் கொடுக்குமதன் பெருமையெவர் சொல்ல வல்லார். (க௬)

நன்னாக மணிந்தவர்தந் திருவருளாற் சென்றிரதி நறும்பூ வாளி, மன்னாக மணிமுலைகள் கலந்தமுக்கத் தழுவியுள மகிழ்ந்து நின்ற, புன்னாக மரச்சூழ றனையெவரும் புன்னாக புரமென் பார்க, டன்னாம முரைத்தவரு மிடாகல மங்கலங்க டமைக்க நிற்பார்.

இவ்வாறு சூதமுனி மதன்வழிபாட் டினைப்புகல வியல்பி னோதுக், செவ்வாய்மை முனிவரர்கள் கேட்டொன்று வினவுவார் சிவபி ரான்மு, னவ்வா வி னிருந்துதவ மாற்றுதற்குக் காரணமு மறைக வென்றார்க், கொவ்வாரு மில்லாத சூதமுனி வரான் முறையே யுரைக்க லுற்றான். (க௭)

வேறு.

முதிர்தவ முறைமுறை முயன்று பேற்றினாற் கதிதரும் பரையெனுங் கருணை நாயகி

சதியெனும் பெயரொடு தக்க னில்லையின் மதியென வளர்ந்தனள் வையம் போற்றவே. (க௯)

சிறுவிதி வளர்தரு செல்வப் புத்திரிக் குறுபரு வத்தினை யுணர்ந்து சொன்மையி னறுவிரைக் கன்னியா னயந்து மன்றலாற் பெறுமுறை மகிழ்வொடும் பேணி நல்கினான். (௨0)

கவுரியை மணந்துயர் கயிலை மால்வரைச் சிவபிரா னிருந்தனன் சிறந்த தக்கன்முப் புவனமும் பொதுமையி னீக்கி யாண்டனன் பவனையே மருகனாப் படைத்த பான்மையால். ()

இவ்வகை யாகசெய் திருக்கு நாளையில் செவ்விதி னொருமகஞ் செய்ய வுன்னினு னெவ்வெவர் தமக்குநன் றெழுதி விட்டன னவ்வியங் காத்தர்பா னவிற்ற நண்ணினான். (௨௨)

ஆதனத் திருந்தவா றமல னாயகன் மாதொடு மிருந்தமை கண்டு வையக நீதியி னாகசெய் நிலைமைத் தக்கனும் பேதமை யானுளம் பிழைத்தி தென்னினான். ()

இறையவன் சேவகற் கெழுத லில்லவட் கறைகழற் சனைவன்மா னுக்கற் காரியன் முறையல மாமற்கு மருகன் மூப்பினு மறைதரு நெறியினால் வணங்கல் வேண்டுமே. ()

கொழுந்திள மதிமுடி கொண்ட முக்கண
னொழுந்திலன் வணங்கில னின்சொற் சொல்லிலன்
உழுந்தள வாயினு முறவென் றெண்ணிலன்
விழுந்ததின் றிவனுற வென்று வெம்பினான். (உரு)

மாலுமற் றமரரு மறையு நாடொணாக்
சிலமெய் யுருவினைத் தெரித ராமையாற்
றேருவுடை யாகியே சொரூப மென்றுளஞ்
சாலவு மிகவிச்சாற் றுது மீண்டனன். (உசு)

அழித்தனன் சிவபிராற் கான்ற வன்பினைச்
சழித்தனன் மகனையுங் கட்செ விக்குலஞ்
செழித்ததோ ளாதியுஞ் செப்பி நாதனை
யிழித்தனன் பழித்தன னெவருங் கேட்பவே. ()

மாயனு மயர்தமை வருவித் தொய்யெனத்
தூயதோர் வேள்வியைத் தொடங்கி நின்றன
னாயதோர் செவ்வியி லகில மீன்றவ
ளாயனார் திருவடி நயந்து தாழ்ந்தனள். (உஅ)

எம்பிரான் வேள்வியா னெந்தை யூக்கினு
னும்பரா மனைவரு மொருங்கு போந்தன
ரிம்பர்நா னீயுமே யிருந்து ளாமினி
யம்பர்நா மும்புக வருளல் வேண்டுமே. (உகூ)

சிறுமையன் சிறுவிதி யென்று செம்மலாந்
குறுவது தகாதென வுன்னி நிற்பினு

நறுவிரைக் கடுக்கையாய் நானங் கேபுகப்
பெறுவது வேண்டுமிப் பெற்றி நல்கென்றாள் (ஙo)

மாறுபட் டவன்மகம் வளர்க்கின் றனது
நீறுபட் டொழிவது நீயு மங்குறின்
வேறுபட் டுடலமும் வெறுப்பை யென்றுதன்
கூறுபட் டவட்கிது குழக னோதினான். (ஙக)

பெண்மையி னறிவுதான் பேசற் பாலதோ
வெண்மையி னுலகெலா மீன்ற நாயகி
புண்மையை நாயக னுரைத்தும் வேள்வியின்
வண்மையைக் காண்டலே மதியி னாக்கினாள். ()

துணிந்திடத் திருந்தவ டமியள் செல்லுமுன்
றுணர்ந்தவ ருணர்வினா னுமைச்செ னந்தியைக்
கணந்தரு பரிசனங் காயர் கன்னிபாற்
புணர்ந்துடன் செல்லுமா புகலென் றேவினான். ()

அடிகளா ருடலைக் கொண்டு நந்தியு
மடிகளா மெனமுரா சியம்பும் வாய்தலிற்
கொடிகளார் படைக்கணத் தவர்க்குக் கூறினான்
றொடிகளார் காத்தவட் சூழ்ந்து செல்கென. (ஙச)

ஈண்டின கணங்கண நாத ரீண்டினார்
வேண்டின பரிசனம் வேறு தொக்கன
நீண்டவ னறிகலா னெஞ்சு போன்மென
மாண்டநற் பாங்கியர் மருங்கு சூழ்ந்தனர். (ஙரு)

பெய்வளைத் தோளினாள் பெயர்ந்து சென்றனள்
கையணி வேள்வியஞ் சாலை கண்டனள்
ஐயனை யடுத்தன ளவன்ம கிழ்ச்சியைச்
செய்யிலன் மூங்கைமைத் திறத்தை மேவினான். ()

அன்னையை யடுத்தன ளவனு மூங்கையின்
மன்னின னனையோர் வாயு மன்னதே
இன்றுணம் யாவரு மிகந்த பெற்றியைத்
தன்னையே தான்பொருந் தலைவி நோக்கினாள் (கஎ)

அவமதித் திருந்திடு மமரர் தங்களைக்
கவலையின் முனிவரர் கணத்தை யாரையு
மவமையி லாதவ னுருத்து நோக்குபு
சிவமலி சிலமொழி செப்பன் மேயினாள். (கஅ)

வேறு.

எல்லாம் வல்ல வீச்சுரனு மெவர்க்கு மேலா யிருப்பவனாய்ச், சொல்லா ருலக மனைத்தினையுந் தோற்ற நிமித்த காரணனாய், நல்லார் வணங்கு முருத்திரற்கே யல்லால் வேறு நண்ணுவதோ, வில்லா ரமல்வேள் வியினியிர் விதியாற் பகுக்கு மவிப்பாகம்.

வேறு.

எச்சமு மவரே மனுக்களு மவரே யிருக்குவிக்களுமிய மானும், வச்சமுத் தழலும் பகக்களு மவரே வயங்கிய வசிகமாச் சியமும், பொச்சமில் டரோடா சமுமவ ரெச்சப் பொருளெலா மவரதன் பயனுங், கச்சமில் கன்மப் பயனுமற் றவரே யவையருள் கருத்தனு மவரே. (உ0)

வேறு.

இகலி லப்பய னனைத்தையு மேற்பவ ரவரே
சகல வித்தைக்குஞ் சகலபூ தங்களுக்கு நயந்தே
னருமல ர்ப்பிர மற்றுநல் லீச்சுர ரவரே
யகம் நத்திடும் பிரணவப் பொருளுமன் னவரே. ()

சிட்டர் தங்களைக் காத்துநட் டரைச்சினந் திறத்து, முட்டி லாத்தரு மத்தினை நிறுத்தியு முறைசெ, யட்ட மூர்த்தியுந் தத்துவா தீதரு மவரே, சட்டொ ணுப்பரஞ் சோதியாம் பராபர ரவரே. (உஉ)

அகில காரண ராயரு மறைகளின் முடிவிற், றிகழ்சொ ரூபராய்த் திரிபுர தகனரா யிருக்கும், பகவ னவ்வீச்சுரன் பக்கமே யல்லாற், புகலில் பாகம்வே றொருவர்பாற் பொருந்துவ திலையே. (உங)

சுத்த தத்துவன் சச்சிதா னந்தனத் துவிதன்
முத்தன் முத்தியை யளிப்பவ னெனமறை முழங்கு
மத்த கும்பெரு மாற்கவி யளித்திடா தெவ்வா
றுத்த மப்பெரு வேள்வியுங் களுக்குற முடியும். ()

மத்த கப்பெரு வேழம்வாய் மடுத்திடு கவளக், கொத்தி னின்றுகும் பிதிரினைக் கொண்டெறும் பரி

க்கும், பித்த னுக்கென வேவளர் வேள்வியிற் பிறர்
க்கும், வைத்த தாமவிப் பாகம்வே றுகவைத் திலதே. (௬௫)

அமக்கு வேறுநா னுவன்றதுண் டாமெனி னு
ளித்திட், டெமக்கிங் கொப்புற வியம்புமி னென்றி
றை யவனூர், தமக்குத் திர்கலாத் தன்மையைச் சபை
யுளோர் கேட்ப, வமர்க்கும் வாள்விழிச் சதியெனு
மன்னைகூ றினளால். (௬௬)

வரித்த தொய்யின்மென் முலையினள் வாய்மை
யைக் கூறச், சிரித்த னன்பக லோன்முகந் திரிக்கி
னன் சோமன், றிரித்த னன்முக மென்மயிர் செங்
கையாற் பிருகு, அரித்த னன்விழி பகன்கரந் தாக்
கினன் கனலோன். (௬௭)

சிரந்து ளக்கினர் சிலர்சிலர் பிதிக்கின ரோட்ட
ம், கரந்து ளக்கினர் சிலர்சிலர் கதத்தொடு பார்த்
தா, ருரந்து ளக்கினர் சிலர்சில ருருவரா வசை
த்தார், வரந்து ளக்குவா ரனைவரு மவமதித் தன
ரால். (௬௮)

கருத்த னூர்தமை யாவரு மிகந்தமை காணூப்,
பெருத்த வாள்விழி சேந்தன பெயர்ந்துவார் புரு
வந், திருத்த மார்புத லேறின சேயிதழ் துடித்த,
அருத்தி ராணிமிக் கோங்கிய சினத்தினீ தாரைத்
தாள். (௬௯)

நடுநி லைபிழைத் தல்லது நாடின்மற் றவர்தாங்
கெடுவ தற்கது காரண மாதல்கேட் டிலர்கொல்
லடுக நுங்களைப் பிளப்பர்மூப் புரங்களைப் படுத்தோ
ரடரும் வையக மனைத்திற்கு மவரன்றோ * சாத்தா.

காவி யின்றொளிர் கண்டனூர்க் கினியிந்த வுடல
மேவி நிற்பதற் குரியதன் றிதனைவல் விரைந்து
பாவி தக்கனுக் கொருமக ளெனும்பழி யாற
நீவி நிற்பதே நிலையெனத் துணிபொருணி றுத்தாள்.

உரிய யோகத்தி னங்கியை யொளிர்தரு வேள்வி,
யெரியி னூடுற வியைத்ததி விம்மென விறங்கிப்,
பிரிவு செய்துதன் னுடலினைப் பெயர்ந்துபோ யி
மைய, வரைய வில்வயி னொருமக ளெனவவ தரித்
தாள். (௫௨)

மணங்கொள் கோதையாள் வளர்முன் முழுதுக
நோக்கி, யுணங்கி னூர்சில ரவவெவன் றுரைத்தனர்
சில்லோர், பிணங்கள் போலிருந் தார்சிலர் சிலர்பெ
யர்ந் திரிந்தார், ரணங்கு றுள்ளின ராயின ரனைவரு
மாங்கே. (௫௩)

உலக நாயகி யொண்டமுங் குளித்தமை யோடிப்
பலருங் கூறினர் பரம்பொரு ளாகிய கயிலைத்

* சாத்தா—தண்டிக்கிறவன்.

தலைவர் மெய்த்துறை வாங்கியோர் சடையினைத்தரைமே
லிலக மோதினா னெழுந்தனன் வீரபத்திரனே (௫௪)

உருத்திரப்பெயர்ச் செம்மலார் சினமேலை மொ
ருங்கே, யுருத்திரன்டனை வெழுந்தொலி யொரு
தலி வீர, வுருத்திரன்படைச் சாத்திரான் வெரு
ச்செயு முருவ, வுருத்திரன்னினன் றந்தையொ
ன் மலரடி பணிந்தான். (௫௫)

வணங்கி நின்றமர வீரனை வள்ளலார் விடுப்பார்
பிணங்கி யாற்றுறுந் தக்கன்வேள் வியைப்பெரி தழி
த்தக், கணங்கொ டேவரைக் கண்டனுண் டம்புரி
யிடப்பா, வணங்கு மாய்வுற வவமதித் தாரெமை
யென்றார். (௫௬)

அருளிச் செய்யுமு னருந்தழல் கொழுந்துவிட்
டாங்கு, வெருளிச் செய்யுரு வீரன்வெஞ் சினந்தலை
மிக்கோன், டிருளிற் செய்யுட லெறுழ்ச்சனைத் திட்
டமோ டேகி, மருளிச் செய்ம்மனத் தவரழற் சாலை
யை யடைந்தான். (௫௭)

எட்டுத் திக்கிலுஞ் சாரதத் தலைவரை யேவி
முட்டுச் செய்தனன் வானமுங் காவலா முடித்தா
னெட்டிப் பல்பில பாதலத் தருவகை தடுத்தான்
கட்டிக் கொண்டனன் முத்துறக் காவலி னனைத்தும்

வேறு.

வீர னென்ற பெயரை விளக்குவான்
பார வில்லினை வாங்கிப் படர்த்தனன்
கோர வெங்கணை கொம்மெனத் தாண்டினார்
சார தப்படை யுஞ்சய மேற்றதே. (௫௯)

குழுவும் வேழக் குழாமரிப் போக்குற
கியிர்பெ ருந்திற நீங்கிக் குழைந்தெனச்
சமர வன்படை தாங்கிய தேவர்க
ளமர ரென்னும் பெயருமற் றாரரோ. (௬0)

தக்கன் சென்னியு மெச்சன் றலையையு
மொக்க வீசி யொலியுற விட்டனன்
பக்க வங்கியின் பல்லையும் வீசினான்
செக்க ராதவன் பற்களைச் சிந்தினான். (௬௧)

பகனி ருங்கண் பறித்தனன் சோமனை
முகன முங்க முழலத் தேய்த்தனன்
நிகரி லாத பிருகுவை நீண்மயி
ரிகலின் மேலதரத்தை யிழுத்தனன். (௬௨)

அவம திந்த வமரவர்க் குத்தக
வெவரு மஞ்சவெஞ் சாமை யுறுமுறை
யுவமை யில்லுடை யான்மிக் குறுத்தினான்
தவலி லாத சயப்பெரு வீரனே. (௬௩)

சிரங்க ளற்றன ரற்றனர் செய்யதாக்
கரங்க ளற்றன ரற்றனர் காலுமூக்
குரங்க ளற்றன ரற்றன ரொண்கழல்
வரங்க ளற்றனர் வானவர் யாவரும். (௧௪)

நிலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் நீர்நிறை
கலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் காமர்வான்
தலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் சார்முகிற்
குலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் கூடியே. (௧௫)

பிணத்தை யேபிசைந் தார்சிலர் பீடறப்
பிணத்தி லேகரந் தார்சிலர் பில்கிய
திணைத்தி லேகரந் தார்சிலர் நீள்குடங்
கணத்தி லேகரந் தார்சில ரென்செய்வார். (௧௬)

நான்மு கத்தனை நண்ணின ரோர்சிலர்
மான்ம ருங்கு மரீயின ரோர்சிலர்
கூன்மு கச்சிலை கொண்டகை வீரனைப்
பான்மை யாற்பணிந் தாரிரு வோருமே. (௧௭)

வேறு.

இன்னவா றெருவிரன் றனைக்கொண்டே யமரர் வலி யிழந்த பின்னர்த், தென்னரா வணிமார்ப ரிம வரையிற் றவம்புரியத் தேவராத, னென்னுமோ ரையனுக்குப் படைகடப்பக் கொடுஞ்சிலையை யீந்

தரிப்பா, ரன்னார்தான் முகனைவந் தேவரெலா மரியதலை நண்ணி னூரால். (௧௮)

அரிதான தவகெடுநா ளற்றுமம ரருக்கிரங்கி யமல னூர்தாம், பெரிதான வாமனித்துத் தக்கனுக் குத் தகர்த்தலையைப் பிழைப்பக் கூட்டி, புரிதான கங்கைநதி தீரத்தில் வானெட்டி யுயர்புன் னூக, விரி நீழன் மரத்தடியில் யோகிருந்தா ருயிர்களெலாம் விடு சேர. (௧௯)

எம்பெருமான் யோகிருந்த காரணத்தை யெடுத் துரைத்தா மிமையார்க் கெல்லா, நம்பியதோர் முக மான வழுத்கடவுள் கொடுஞ்சாய நண்ணிப் பின் னா, ரும்பர்பிரான் றிருவருளால் வில்வவனத் தொ ழிக்குய்ந்த வாறு கேண்மின், பம்பியசீர் முனிவ ர்காள் ளெனச்சூத மாதவத்தோன் பகர்த லுற்றான்.

மன்மதன்வழிபடுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௫௨௬.

அக்கினிசாபந்தீர்த்தசருக்கம்.

மலைக்கு மன்னவ னாகிய மதிதவ ழிமையச், சிலை க்கு நன்மக ளாகிய தேவிதன் பனைத்துக், தொலை க்க வஞ்சக மனைத்தையு மாக்கவுந் தொண்டே, நி

லைக்கு மன்பனை யடைகுவா னெடுந்தவ முறாந் தாள். (௪)

அரவு நாண்மதிக் கண்ணியு மணிந்துபுன் னைக, விரவு நீழலில் யோகிருந் தவர்வினை யாட்டாற், பிரம சாரியாய்ப் பேரழ கெறிக்கும்வேற் றுருவின், வானி லாவிய தவம்புரி சாலையின் வந்தார். (௨)

முஞ்சி நாண்மிசை விளங்கவோர் கலையிடை முயங்கத், துஞ்சு நூலின்முப் புரியின்மான் றோலு மார்பிலங்கச், செஞ்ச வேரிமிர் பலாசசெய் தண்டுகை யேந்தும், விஞ்சு நீறுசா தனமணி விரதியைக் கண்டாள். (௩)

அன்ப ருக்கிவ ணன்பரென் றகமதிற் றெழுந்து, மின்பி றங்கிய நாண்மிசை விரைமலர் தூவித், தன்ப கந்தொடிக் கரங்களைக் கூப்பிமுன் றாழ்ந்திங், கென்ப டர்ந்தவா றென்றவட் கெம்பிரா னியம்பும்.

காரி கைக்கெலா மாகர மாய்க்கதி ரெறிக்குஞ்
சீரி யைந்தநின் றிருவுரு முழுவதும் வாடத்
தாரி யைந்தபூங் குழலினாய் தவம்புரி குவதோர்
நாரி யைந்தநா யகன்புய நண்ணுவ தொழிந்தே. ()

அரிய மாதவ மாற்றுவ தறிந்தனங் கயிலைக்
கிரியில் வாழ்தருஞ் சூலியைக் கெழுவுதல் வேட்டா

பரிய வேறுவ னழகினுக் குரகமு மெலும்பும்
பெரிய தோலுமிக் கணிந்துபிச் சையிற்றிரி பிச்சன்.

என்று தான்பல பொருளையுந் தொழிலையு மிழித்து, நின்று கூறியே திருமல னாகிய விரதி, மன்ற யர்முனை யொத்தன னிளமையால் வளர்த்தா, லொன்று மாண்பெறு லாதியா லெமையுறு கென்றான். (௭)

தீயில் வைத்தசெட் டுசோரன் செருகிய தென்ன, நாய சன்கரந் தசதியா டியதுமொழிகள், பாயச் செஞ்செவி புதைத்தனள் பதைத்தனள் சிவசிவென் றோயு மந்திரம் பன்முறை யெண்ணுந்துருத் தலைவாள்.

வேறு.

யாவ னொருவன் வினையாட்டா லெல்லா வுயிர்க்கு மைந்தொழிலு, மேவ வினிது புரிகின்றான் வேதன் முதலோ ரெவனருளாற், றாவி லதிகா ரம்புரிந்து தக்க ஞான மடைகின்றார், தேவ னவனை யென்பொருட்டிங் கிழித்துக் கிளந்தாய் போவென்று. ()

வேற்றோ ரிடத்தை மேவுவாள் விரைந்து நடந்தா ளதுகண்டு, தோற்ற முருவின் வந்தவர்தாஞ் சிவனு ருவ மிகத்தோற்றி, மாற்று முலைமே லுத்தரிய மருங்கு போந்து பிடித்திருந்தா, ராற்று வெகுளி யொடுந்திரும்பிப் பார்த்தா ளகில காரணியே.

செய்ய சடையும் வெண்ணீறுஞ் சிறந்த நுதலுக் கண்மூன்றுங், கையி லணிந்த மழுமானுங்கா கோதரப்பூண் மணிமார்பும், வெய்ய புலித்தோ லுடையரையும் வேத மணிநூ புரத்தாளு, மையுணழுக் கழகான வங்கமுழுது மெதிர்கண்டாள். ()

கண்ட பொழுதே பெருங்கோபங் கைவிட் டகலவுள்ளத்துப், பண்டு பயின்ற பெருங்கிழமை படர்ந்து வளர்ந்து கொழுந்துவிடக், கொண்டு வளர்நாண் மடமச்சம் பயிர்ப்பு நான்குங் குடிபோக, மண்டி யெழுந்த நெடுங்காதன் மருங்கு தெரியா வகைகாந்தாள். (கஉ)

முழுது முணர்ந்த பேரறிவின் முதல்வன் பாதமுடிசாய்த்துத், தொழுது விழிநுண் டுளியரும்பத் துளங்க விடைநாத் தழுதழுப்ப, விழும வுடலின் மயிர்ப்புளகம் விரவ மிடற்றை மகிழ்தூர்ப்பக், கெழுவு மினிய குளிர்மொழியாற் கிழமை தோன்ற மொழிகுவாள். (கங)

வேறு.

உறுமுறை யறியார் போல வுத்தரீ யத்தைப் பற்றி, முறுவலோ டீர்த்து நின்றாய் முக்கணா முறைமை யெல்லா, நிறுவிய நினக்கு யானு நிகழ்த்துவ துளதே யீங்கு, மிறைவினை புரிதல் வேண்டா விடுவிடு மினிர்ப்பூந் தானே. (கச)

மாதரார் வதுவை காறும் வளர்த்திடுங் குரவர் பாலர், ஈதுறு வதுவை முற்றிற் றிருத்தகு கணவர் பாலர், காதலர் தமக்குப் பின்னர்ச் சான்றுவோப் பால ரென்று, ஞதனே யெக்கா லத்து முதன்மை நன்மடவார்க் கின்றே. (கரு)

கொளற்குரி மரபி னோருங் குரவராற் பெறுவ தன்றி, வெளிற்றறி வுடையார் போல மிறைசெயல் வழக்க தன்றே, பிளிற்றிபத் துரிவை போர்த்துப் பிரமனோர் சிரத்தைக் கொய்து, களித்தெழு காலனுவி காற்றிய கடவு ளேயே. (கசு)

அருளிய வடிக ளேவ லகற்றுவ ரகிலத் தில்லை, பெருமகிற் பெறுதல் வேட்டே பெருந்தவ முழக்கின்றேன்யான், கருணைகைக் கொள்ள வேட்டே காதலித் திருந்தா னெந்தை, யிருவில யிழித்துக் கூறுமிதுசெய லெற்றுக் கென்றாள். (கஎ)

நகைமுகத் தினைய கூறி நயந்தளிர்க் கரத்தாற் கொங்கை, முகைபொதி தானை தன்னை முதல்வனார் கையி னீக்கத், தகைபெறப் பற்றி மெல்ல வீர்த்தன டலைவர் தாமும், புகுதக வென்று மெல்ல விட்டனர் சயிலை புக்கார். (கஅ)

மேதகு வசிட்ட னாதி விரதிய ரெழுவர் தம்மைக், காதலி னினைந்தா ரையர் கருத்தறிந் தாங்கு வல்

லே, மாதவ ரெழுவர் தாமும் வந்தடி பணிந்து நின்றார், நாதரங் கவரை நோக்கி நகைமுகத் திதனைச் சொன்னார். (கக)

பகைக்குடை யாத வாற்றற் பனிவரைக் கரைய னப்பான், மகட்கொடை நேரும் வண்ண மாயிரு ம்பேசி நீயிர், தகச்செயும் வதுவை நாளுந் தந்திர த் தாய்ந்து செப்பி, யகத்துறு மடவா ரோடு மந்த் திவண் வருக வென்றார். (உ0)

எம்பிரா னருளிச்செய்ய வெத்தவஞ் செய்தாமெ ன்று, நம்பிய முனிவர் தாமு நலத்தகு மடவா ரோ டு, மும்பர்நா டளந்து நிற்கு முயர்வரை யிமையந் சார்ந்து, வம்பென வடுத்த தங்கள் வரவினைச் செ ப்பி விட்டார். (உக)

செல்லுறு நாத வார்த்தை செவித்துணை நிரம்ப லோடு, நல்வர வெய்த வெந்த நற்றவஞ் செய்தா மென்று, கல்வரைக் கரையன் சுற்றக் கணத்தொடு ங் களிப்புத் துள்ள, வில்வரை யகன்று வல்லெ யெ திர்கொண்டு போயினானே. (உஉ)

பாத்திய மாதி நல்கிப் பயின்மனைக் கொண்டு புக் குத், ஆத்தகு பிருசி யிட்டுத் துளக்கற விருத்திச் சால, லேத்தரும் பூசை யாற்றி யிறைஞ்சிமா தவ

ரை நோக்கித், தேத்தடை சுமந்த கோட்டுச் சிலம் பிற் கரையன் சொல்வான். (உங)

வேறு.

கற்றை வார்சடை யந்தணிர் கண்ணுறு செயலா, லிற்றை நாளலா லிலையா லிரும்பயன் பெறுநாள், பொற்ற வான்பொரு ளனைத்தையும் பொருந்தினே னின்றே, பற்று தூய்மையும் பெற்றுளேன் படர்வி னை தவிர்த்தேன். (உச)

மங்கலத்தன வனைத்திற்கு மேதுவாய் மலிந்த, அங்க ணல்வர வுறுதவத் திரும தருளாற், றங்கு கின்றனர் சகலகா மத்துட னெவரு, மிங்கு நுங்க ளுக் கெய்தவேண் டுவதிலை யெனும். (உரு)

ஈண்டு நீயிர்வந் தருளிய காரண மியம்ப, வேண் டு மாலென விரந்தன னெற்பினுக் கரசன், மூண் ட காதலை நோக்கினர் முப்புரம் பொடித்தார், தா ண்ட வேகிய தூதராந் துறவரங் குரைப்பார். ()

வரைக்கெ லாமொரு மன்னவ மாசறு தவத்தி, னிரைக்கெ லாமொரு பிறப்பிட மாய்நிகழ் பவனின், றுரைக்கு வேறெதி ருரைப்பவர் யாவரும் வரவு, தரைக்குள் யாவர்க்கு மங்கலந் தருவதே யாகும்.()

தக்கன் மாமக ளெனப்படுஞ் சதியெனுந் தலைவி, தக்கன் வேள்வியி லுடலினைத் தணந்துவந் துனக்

றுத், தக்க மாமக ளாயவ தரித்தன டைவத்திம், றக்
கன் வெள்ளியை யழித்தபின் றவை றுமிருந்தான்.

மலைக்கெ லாமொரு மன்னனின் மகளவள் மேரு
ச், சிலைக்கை நாதருக் கேதிரு மனைவியாந் திறமை,
திலைக்க நோற்றனள் பிறவிக டொழுகிகழ் தவத்தா,
னலக்க விசனே மருகனு நற்பயன் பெற்றாய். (௨௯)

என்று மாதவர் கூறலு மிமவரைக் கிழவ, னன்
று கூறவா னுன்மறை முனிவிரென் மகளைக், கொ
ன்றைமாலையார்க் குரியளாம் படிகுறித் தமையான்,
மன்ற லோதியின் மாதவப் பயனுமுற் றியதே. ()

காளி யோடுவா தாடினார் கடனெடும் பாயல், வா
ளி னாண்டினர் தமக்கியான் மகட்கொடை நேர்ந்
தே, னுரு நாயகர் வரைந்திட வருகவென் றறைந்
தான், கோளி லாவெழு முனிவருங் கொண்டனர்
மகிழ்ச்சி. (௩௧)

ஆய செவ்விய லருந்ததி யாதியோர் மலைக்கு,
நாய கன்றனி மடித்தலத் திருந்துகா ணெய்திச், சா
ய தன்முகங் கவிழ்ந்துகைத் தொடிகளை யெண்ணு
ங், தாணை யன்பிறுற் கொண்டுதம் மடித்தலத்
திருத்தி. (௩௨)

சந்த னங்கமழ் குங்குமங் களிகடாம் பூலம், கொ
ந்த லர்த்தொடை மங்கல வாழ்த்தொடுங் கொடுத்

தார், மந்தி ரத்தரி யிட்டுமா தவர்மறை மொழிந்து,
கந்த ரத்தநீ ராஞ்சனஞ் சுழற்றுவித் தனரால். ()

சுற்ற நாப்பணிவ் வாறுபூந் தோளகயன் வலவ
ப், பற்ற லார்புரம் பொடித்தவர் பாலனொன் றுரி
மை, முற்ற வாக்கிய முனிவரர் கையுறை முகந்த
ங், குற்ற சீரிம வான்விடை கொண்டுடன் பெயர்ந்
தார். (௩௪)

வெள்ளி மால்வரை யடுத்தனர் விமலனே யுமை
யாள், கள்ளு லாமலர்க் கூந்தலிம் கடுக்கைவா னெறு
டைய, னன்று நீர்மைசெய் திடுவதே யினிநடப்
பதென், றுள்ள நீர்மையை யுரைத்தன ரொருபு
டை நின்றார். (௩௫)

கருணை நோக்கமும் வரங்களுங் காசறு முனிவர
ர், கருணி நாயகன் திருமுக மனைவரும் வருமா,
பொருவில் பூதர்கைக் கொடுத்தனர் போக்கின ரே
ற்று, மருவு மோனையின் வணங்கியா வரும்வழிக்
கொண்டார். (௩௬)

அண்ட மீமிசை யமர்கரு வீயத் திரனும், பண்
டு நாரணன் வெரிநெலும் பெடுத்த ணைவனுங்,
கொண்டன் மேனியான் குவிமுலை மாதெனப் போ
தக், கண்டு காதலித் திறைபவ னுயிர்த்தகா தல
னும். (௪௦)

கடவு ளாரஃ தறிந்தனர் கண்ணுதற் பெருமான்,
விடலி லாமுயக் கமர்தலின் மென்கொடி யவள்பால்,
விடரெ லாந்தபுங் கருத்தரித் திலதெவன் செய்வா,
முடனுந் தானவர்க் கழிந்தயா மெனவயங் கின
ரால். (சஅ)

நீறு துன்றிய மேனியார் நிகழ்த்திடுங் கலவிக்,
கூறு செய்யினல் லாளுமை யாள்கருத் தரியாள்,
வேறு மந்திர மின்றென விண்ணவர்க் கரசன், கூற
லுற்றவன் றேவர்கள் குழாத்தினை நோக்கி. (சகூ)

இமைய மால்வரைக் கோயிலி னெம்பிரான் கலவி,
புமையொ டாட்டயர் தொழிலினை யொழிப்பயா னு
றுவ, லமைவ தேயல தென்றெனை யகற்றினீ ரமரீர்,
துமைய லாலினி யாரெனத் தனித்தனி நுவல்வான்.

வேறு.

தருமனைக் கூவினன் சார்ந்து போற்றினை
னிருபிலைத் தெங்கணு மியங்கு மாற்றலை
சருவினுள் ளுயிரையும் பிரிக்குங் காட்சியை
நிருமலன் கலவியை நீக்கு கென்றனன். (ருக)

காலனு முயிர்க்கெலாஞ் சாதி யென்னையுஞ்
சாலகா லப்பெயர் கலந்து ளானவன்
கோலமா ரடியெதிர் குறுக வல்லனோ
மாலுவேன் யானென மறலி நீங்கினான். (ருஉ)

வருணனைக் கூவினன் வந்து தாழ்ந்தனை
னிருபிலைத் தருநெறி யிடத்துஞ் செல்லுறும்
பெருவலி யினைபெயர்த் தமலன் பேணிய
திருவினை யாடலைச் சிதைக்க வென்றனன். (ருங)

கூறு நடையொனக் கன்றிக் கேடிலாய்
மேறுவ நடையிலை விலங்கன் மேலுளான்
வாழியன் னவனடி மருவு மோர்முனிக்
கேறுற வடங்கினே னென்செய் வேனென்றான். ()

வளிமுக நோக்கினன் வணங்கி நிற்றலுங்
களிசெயுந் தென்றலாய்க் கலவி யாளரு
மளிசெயத் தவழ்தரு மாற்றல் வல்லையே
யொளிவிழிச் சிவனிடை யுறுக வென்றனன். (ருரு)

விலங்கிய கதியெனக் கலது விண்டொடும்
விலங்கலி னேறுதன் மேவு மோவவ
னலங்கலென் றணிந்திடு மரவொன் றுண்ணுமே
கலங்குமென் னறிவெனக் காற்று நீங்கிற்றே. (ருசா)

வடதிசைத் தலைவனை யழைத்து மானவ
வுடலினு முயிரினுக் குவப்புச் செய்பவன்
கடனறி தோழனக் கடமை பூண்டினை
விடலுகர் தலைவனை மேவு கென்றனன். (ருஎ)

நல்லைமன் முன்னரா னங்கை மெய்யுறப்
புல்லுதல் கண்டொரு பூங்க ணற்றதே

வெல்லுறு விழியையு மிழப்பச் சூழ்ந்தனை
யொல்லுவ தன்றெனக் குபேர னோதினான். (௫௯)

பருதியை யழைத்தனன் பயிலுங் கண்ணென
மருவினை யாற்கொரு வடிவு மாயினை
கருமகற் கரியைவீழ் கரும முற்றுமப்
பொருவிலி கலவியைப் போக்கு கென்றனன்.

கபோதக னாயமே கடிப்பப் பல்லெலாஞ்
சபாலவங் காரமின் முகத் தாக்கினா
னபாயமுற் றதையறி யென்று வாய்திறந்
தபாயமோ டொழிந்தன னொற்றை யாழியான். ()

திங்களை விளித்தனன் சிரத்தி னாயகன்
மங்கையைப் புணர்ந்திடு மகிழ்ச்சி வேலையுந்
தங்குதம் குரியையத் தையல்பா லுறு
மங்கனான் கலவியை யகற்றென் றேவினான். (௬௧)

காய்ந்தவேள் வியிலவன் காலி னான்முகந்
தேய்ந்துளே வினைதொறுஞ் சிந்தை மாழ்குமே
வாய்ந்தவோர் கலைமுடி வாங்கி வீழ்க்குமேல்
வீந்ததே பெயருமென் றிந்து விண்டதே. (௬௨)

எண்மராம் வசுக்களு ளீற்றி னின்றவ
னெண்முசா வித்திர னென்னு மாண்டகை

வண்மையோ டாங்கெதிர் மருவி னான்றனைப்
பெண்மையா விறைவனைப் பிரியென் றேவினான். ()

அற்றன வதரமோ டாங்கு வார்மயிர்
மற்றவை முளைத்தில மான நீத்தமை
சற்றுநீ புணர்ந்திலை யென்று தன்மையோ
டுற்றசா வித்திர னுரைத்து நீங்கினான். (௬௪)

விண்ணுளார் தமையெலாம் வேறிவ் வாறுகூ
யண்ணலார் கலவியை யகற்றென் றேவின
னென்னுறு தெனவவ ரொழிவு சொற்றபின்
வண்ணவான் றழலினை வருவித் தோதுவான். ()

வேறு.

செவ்விய தேவர்க் கெல்லாந் திருமுக மாகி யெ
ன்று, மவ்விய கவ்வி யங்க ளமரர்கள் பிதிர்க் கெ
ல்லாந், தவ்வென வுதவு மாண்மைத் தோன்றற்
குச் செல்லலா னமை, யெவ்விட முளது மன்ற
வெளிதன்றே யாங்குஞ் சேறல். (௬௬)

வடவையா யுதரத் தியாய் மண்ணிடைப் பாகஞ்
செய்யுஞ், சுடர்விடு மெரியாய்த் தோலா வேதியர்
நிச்ச மோம்புங், கடவுளந் தழலாய் வேள்விக் காம
ரு கனலா யார்க்கு, மடைவுற வுதவி செய்த னிய
லா லகிலத் தியாரே. (௬௭)

கூறனல் வருந்தா நின்ற துன்பகர மொழியும் வ
ண்ண, மூரார வனியாள் மைந்த னொருவனைத் தரு
தல் வேண்டுங், காரளாங் குழலோ டோர்வாக் கலவி
செய்கின்ற நீராற், சீரளாங் கருவின் றேயோ சென்ற
ன தினங்க ளெல்லாம். (௬௮)

தேக்கிய நறுந்தேன் கோட்டுச் சிலம்பிடைச் செ
ல்லு மாற்றன், மேக்குறு கதியை வல்ல விளங்கழ
னினக்கே யல்லார், மாக்கட லமுத முண்ண வாது
செ யமரர்க் குண்டோ, பாக்கிய மனையா யாங்குப்
படர்மதி படர்த லோடும். (௬௯)

உம்பராற் குதவி செய்ய வுற்றனை யென்று தேர்ந்
தே, யெம்பிரான் கலவி நீங்கு மிம்மென வவனைச்
சார்ந்து, தம்பிரான் சொருபா நந்த தத்துவ மரு
ளென் றேத்து, நம்பிரா னதனை யுண்டே நாள்பல
கழிக்கு மன்றே. (௭௦)

காலநீட் டிப்ப வாங்கே சவுரியாற் கருப்ப நீடிச்,
சாலநா முய்யும் வண்ணந் தனியிளங் குமரன் றோ
ன்றும், ஞாலமே லிடரின் றாகு நன்மையு முண்டா
மிந்தச், சீலமா ருதவி செய்யச் சென்மதி யென்றான்
வேந்தன். (௭௧)

செந்தமிழ்ப் பெருமான் கேட்டுத் தேவர்கோன் மு
கத்தை நோக்கி, யுய்ந்தன ருளரோ முக்க ணொருவ

னுக் குறுக தாற்றி, யைந்தல ரோவி லிந்த வவனுக்
குத் துணைமை யானே, சிந்தனை வேறொன் றில்லை
யென்றுயின் றெளிந்து சொல்வான். (௭௨)

பொருளெலா மழித்தே யானும் புந்திவாக் குட
ம்பு மொன்றுங், கருவியாய் வருந்தி யானுங் காயத்
தை யழித்தே யானு, மொருவருக் குதவி செய்த
லுயிர்க்கித மதனா னீவிர், தெருமர லொழிக வீது
செய்குவல் செத்து மென்றான். (௭௩)

ஆவயி னிருந்த தேவ ரகனொடு முகந்துசெம் மா
ப்பப், போவலென் றெழுந்து வல்லே போதவா
ன் புறவே யாகிக், காவலு மிடரு நீந்திக் கண்ணு
தல் கலவி யாற்றுந், தாவிமெல் லணையின் பாங்கர்ச்
சுடரென விறங்கி னானே. (௭௪)

அங்கையு மதனுஞ் செந்திக் களித்தவ ரங்கித்
தேவே, யிங்குவந் த[illegible]ந்தா மென் றிம்மெனக் க
[illegible] நோக்கி [illegible]று
லவி நீத்தார், மங்கைம[illegible]
நாண்முன் னிட்டுப், பொங்கிய வெருளி னுள்ளப்
பொருக்கென விதனைச் செய்தான். (௭௫)

கலையெடுத் துடுத்துச் செல்வக் கலவியாற் சிறிது
சேந்த, கொலைமுக வேற்கண் காலக் கொவ்வையங்
கனிபோற் சேப்ப, வலைசிலை யங்கிக் கன்னா வண

ங்கொருடு பிறவார் போலச், சிலையுறழ் நெஞ்சங்கொ
ண்டு புறவெனச் சேர்ந்தா யீங்கு. (௭௬)

இப்புற வுருவே யாகி யெந்தனிற் சகோத ரத்தைத்,
துப்புறப் புணர்ந்து நாளுந் தாதுண்டு வருந்து
கென்றாள், வெப்புறு மழலோன் கேட்டு வெய்துயி
ர்த் துடல்கம் பிப்பத், தப்புவந் தடுத்த தென்று
தளர்ந்தான் சரணஞ் சார்ந்தான். (௭௭)

அடியனே னடிகள் செய்ய வடியைவந் தடுத்தே
னெலங், கடவுள ருய்ய வன்று கடலினஞ் சயின்
றா யோல, முடிவதாய் முடிப்ப தாகி முடிபா றாகி ய
ந்தத், தொடர்பய னளிப்ப தாகித் துலங்கிய பொரு
ளே யோலம். (௭௮)

வீரனும் தேவர் தம்மோ டென்னையும் விட்டும்
வீறு, மாரனு ருடல நீற்று மானமு முறுத செய்
தோர், கோலமா ரிடும்பைச் [illegible] சேற்றுட் குரங்கிய
வெ[illegible] மற்றுந் [illegible] ரீங்குச் சேர்ந்திலே
ன் தேவர் [illegible]. (௭௯)

வெள்ளிலா ரண்டத்தோ ருகி விண்ணவர் குழுமி
யென்னைத், தொள்ளையே யிடைந்த நெஞ்சச் சூழ்ச்சி
ச் சவட்டு மாண்மைப், பிள்ளையா ரொருவ் ரோங்க
ற் பெண்ணணங் ககட்டிற் றோன்ற, வின்னிடாக் கல
விக் கூறு வினையென வேவி னாரே. (௮௰)

தத்துவ வுபதே சங்க டம்பிரா னருளிச் செய்யு
ங், கொத்துறு மலங்க ளைந்துங் கூட்டொடு மிரியல்
போகப், பத்தியி னவையுங் கேட்கும் பாக்கிய மின
க்கு வாய்க்கு, முத்தியு முறுவ தாமென் றிதனையு
மொழிந்திட் டாரே. (௮௧)

ஆதலா லமரர்க் காக வலுணர்தந் தூதர்க் கஞ்சி
ப், பேதுறு புறவ ரீங்குப் பெருமநா னடுத்தே ன
ன்றுன், மாதுமை சாப மூடே வந்தது வினைச்சார்ந்
தேற்குத், தீதுற லுள்ளதோ விந்தச் செயிரினைத் தவி
ர்த்தல் வேண்டும். (௮௨)

வேண்டிய வடியார்க் காக விருப்பொடு வெறுப்பு
ச் செய்து, பூண்டனை யன்றி நின்னை புணர்பவோ
வலைவதா மெந்தா, யீண்டிய வமரர் வேட்ட பயனை
யு மீச வென்றுத், [illegible]ண்டவம் புரியும் பாதந் தழீஇ
இக்கிடந் தரற்றி னே[illegible] (௮௩)

சரணமென் றடுத்து [illegible]ற வுறுவினைக் காக்கவே
ண்டி, யரனொரு மூன்று மட்ட வடிகளா ருமை
யை நோக்கித், திரணமுண் டுழலுந் தீயின் சினத்தி
னுக் கிலக்க மோசொன், மூரணினைத் தவிர்க வென்
று முகமலர்த் தழற்குச் சொல்வார். (௮௪)

இமையவ ரிடுக்கண் டீர்ப்ப வெய்திய வழலோ
யீங்கு, நமதுவீ ரியத்தை வாங்கி நன்புறப் பருகு

கண்டாய், கமையுற வீதனைத் தாங்கி யிருந்திடுங் கா
றங் காய்ந்த, வுமையவள் சாபஞ் சாரா தெரிந்த
பின் னுறவ தாகும். (௮௫)

விட்டருஞ் சாபந் தன்னை வில்வகா னகத்தை நண்
ணிச், செட்டொளி மயமே யான திருமூல நாத னே
மைக், கூட்டுருங் குடைப்பூங் கொங்கைக் கோற்றொடி
யிவடன் னோடு, நாட்டிய முறையாற் பூசை நடத்
திவிட் டிடுதி கண்டாய். (௮௬)

தத்துவத் தியல்பு மாங்குச் சாற்றுத லெமன் றூர்
கேட்ட, கொத்தழல் புறவி னீங்கிக் குடங்கையேற்
றெதிரே நின்ற, வுத்தமன் முறை யாக வுற்றினன்
வீரியத்தை, வைத்துவாய் மடுத்துத் தாழ்ந்து விடை
கொண்டு வழிகொண் டன்றே. (௮௭)

வேறு.

கருத்த ரித்தலிற் கண்குழிந் தகடுற வீங்கி
வருத்த முற்றனன் கனலவன் வரவினை நோக்கி
யிருத்தன் முற்றிய வானவர் குழாத்தினை யெய்திப்
பெருத்த தன்வயி றங்கையாற் றட்டினன் பெசும்()

ஈது கான்மினும் மிடரெலா மிரிதர முக்க
ணாத னாருள் வீரிய நுகர்ந்துநை கின்றேன்
மாது சாபமுங் கபோதக மாய்மதி மயங்கித்
தூது தேரவுந் தாங்கினேன் றுயர்க்கரை காணேன்.

சருப்ப மற்றினித் தாங்குமக் கடனெனக் கரிது
கருப்பம் விட்டிடிற் கபோதக வுருவங்கை கலக்கு
மொருப்ப மெம்புற வுருவமு மொழியும்பூ வாளூர்ப்
பொருப்பி ருஞ்சிலை யானடிப் பூசையி னென்றான்.

கலை யோடமுற் கடவுள்கூ றியமொழி கேளா
வுவகை யோடுமிக் கவலமு முறத்தழீஇ யமரா
கவலு முவகைத் தழலவன் றளர்வினைத் தவிர்ப்பப்
புவன மேற்படி வாகிய கங்கைபாற் போந்தார். ()

[illegible] லர்க்தபன் மலர்களுந் குழைந்தபூஞ் சி
னையு, மித்தி லத்தொடு வயிரமு மிறங்கினர் பொன்
னுங், கத்து வெண்டிரை யலைத்தெறி கங்கைதன்
சரண, மெத்து மன்பினுல் வணங்கினர் விளம்பன
மெயினரால். (௯௨)

வேறு.

அன்றாய் சுற்றைச் சடைப்பெருமாற் கனியே யு
லக மனைத்தினுக்கு, நன்று யகமே விமலமும் புன
லா னவைகண் முழுதகற்றி, மன்று ருயிர்க்கு மிக
த்தூய்மை மலிவித் திடுமந் தாகினியே, முன்னி
ரைய னுளங்களிப்ப முயங்கு மொரகப் பெயரண
ங்கே. (௯௩)

கனலி வளரும் பெருஞ்சூலாய்க் கவலை யுழக்கின்
றனவன்றான், மனமிக் குவகை பெறவதனை வாங்

கித் தரித்துத் தரல்வேண்டு, மனக ளளித்த கதவு
லக மனைத்து மிடர்தீர்த் தளிப்பதுகாண், புனித
வுமையு முவகையுறும் பூவாய் தரிப்பினியென்றார்.

இரந்த விமையார்க் குளம்விரும்பி யேற்ப வளித்
தாள் கங்கையாள்; சுரந்த வுவகை யொடுங்கன
லோன் றுலங்குங் கருவைப் பெயர்த்திட்டான், வ
ரந்தங் கிபவக் கருவினைச்சின் மறியஞ் சுமந்தாற்
றளாகி, கிரந்த கரையிற் சரவணத்தி லீத்தா ளிக
ரில் கங்கையாள்.

தவழு மலையாற் சரவணங்க டாக்கத் தவிர்ந்த க
ருவொன்றே, யவிரு முருவ மாறுகி யனந்த கோடி
யிளங்கதிர்க, டிவள்வ தெனவெவ் வேறிமைப்பத்
திசைமா முகத்தோ னதுநோக்கி, யுவகை யொடுங்
கார்த் திகைமாதர் தம்மை வளர்ப்ப வூக்கினான். ()

அறுவ ரெடுத்து முலைப்பான்மிக் களித்து வளர்
க்கு மந்நாளிற், சிறுமெல் லடிமா துமையோடு சே
வி னிவர்ந்து சிசயில, 'முறுதற் கிறைவ னேகுமா
னவ்வா றடுப்ப வொளிர்கின்ற, மறுவி லுருவ மாற
னையுங் கண்டா ளிமைய மடக்கிளியே. (கூஎ)

பொன்னம் பிதிர்மேற் சிதர்ந்ததெனப் பொலிந்
த திதலை முலைசுரப்பத், தன்னை யழியா வகைமகிழ்

ச்சி தானே யுளத்திற் றலைக்கொள்ள, வன்ன நடை
மெல் லடிச்சிலம்பு மரிறா புரத்துப் பார்ப்பதியாங்,
கென்னை யுடையா யிதுவென்னே யியம்பா யென
நாயகற்குரைத்தாள். (கூஅ)

விளங்குங் குழவி யாவையினை விழியிற் றாண்ட
லொடுமகிழ்ச்சி, யுளங்கொண் டதுபான் முலைசுரந்
த வென்ற வுமையாட் குள்ளபடி, களங்கை யகலா
கடல்விடத்துக் கடவுட் பெருமான் கருணையால்,
வளங்கொப் புளிக்குங் குறுமூரல் வதனத் தரும்ப
வுரைசெய்வான். (கூகூ)

சேர்ந்தார்க் கொல்லி முன்னர்மைச் சேர்ந்து
விடுத்த வீரியத்தை, யார்ந்தா னன்றே யதுதாங்கு
மாற்ற லிலனாய்க் கங்கைதனைச், சார்ந்தாங் குயக்
தா னவடாளுந் தரிக்க மாட்டா தகன்கரையின்,
வார்ந்தார் நாணை லிடைவிடுத்தான் வயங்கிற் றுய
மகவாகி. (க00)

இந்தக் குழவி யாறனையு மிருதாண் முகமா றீரா
று, சந்தப் புயங்க ளாறுமொருசேய் தானும் வண்
ணக் தழீஇயெடுத்துக், கந்தக் களப முலைசுரக்குங்
கமழ்பா லூட்டா யெனவருள், வந்தப் படியே புரி
ந்திட்டா ளகில முயிர்த்த காரணியே. (க0க)

உடன்கொண் டடுத்துச் சிசயில மொளிருங் கயி
லை சார்ந்ததற்பி, னிடங்கண் டிமையா ரபிடேக மி
யற்றச் சேனைபதியாகி, விடங்கொப் புளிக்கும் ப
டையவுணர் வேருங் களைந்திட் டவாரற்றம், கடங்
கித் கிடந்த தேவர்சிறை மீட்டா னறு முகப்பெரு
மான். (௧௦௨)

வேறு.

கங்கையிற் கருவினைக் கலப்பித் திட்டது
மங்கிநா னும்புற வாகித் தன்மதி
மங்கிய தும்பரார் வல்லை கொண்டுபோய்ப்
பங்குனி நதியிடைப் படுவித் தாரரோ. (௧௦௩.)

பண்டைய வுணர்வுவந் துதிப்பப் பாய்சிறை
கொண்டபுள் ளுருவமாய்க் குலவும் பாவகன்
மண்டிய வில்வமா வனத்து மன்னிய
வண்டர்நா யகனடி யடுத்துத் தாழ்ந்தனன். (௧௦௪)

சேணிடை விளங்குறுஞ் சிகரஞ் சூழ்ந்துசல்
லாணுட னுறக்கமு மொழிந்து சிந்தையிற்
றாணுவின் பதமலர் தனைவித் தன்பினாற்
பேணுத லியானமே பிறங்கச் செய்தனன். (௧௦௫)

குங்கும தனசவுந் தரிதன் கோலமு
மங்கைபங் காளனார் வடிவுங் கண்டுகொண்

டங்கியென் றுருபெய ரமரா னின்னணம்
பங்கயில் பூசனை பயிற்றிச் சென்றனன். (௧௦௬)

உமையவள் சாபமொன் னெரிக்கு நீக்குவா
ரமைதரு பயனெலா மங்கிக் காகென
விமலனை நினைந்துசங் கற்பம் விண்டுபல்
லமரரும் பற்குனி யாற்றிற் றோய்ந்தனர். (௧௦௭)

வாலகில் லியர்முத லோர்வ ணங்குறுஞ்
சீலமல் கியதிரு மூல நாதனை
யானுமன் பாலடுத் தார ணத்தினாற்
சாலவும் பூசனை தழைய வாற்றினார். (௧௦௮)

வேறு.

பூசனைக் கிரங்கி முக்கட் புண்ணிய னெதிரே தோ
ன்றிக், காசணி யுமையாள் சாபங் கனலவற் ககற்
றி ஞானத், தேசவிர் முனிவர் போற்றத் தென்றி
சை முகத்த ராகி, வீசொளி மணியாஞ் செய்க வித்
தியா பீடம் வைகி. (௧௦௯)

தத்துவ வுபதே சங்க டகவுற வருளிச் செய்து,
வித்தகச் சிவலிங் கத்தின் மேதக மறைந்தார் தாழ்
ந்து, பத்தியின் ஞானங் கேட்ட பாவகன் சிவலிங்
கத்தி, லத்தனைப் பூசை யாற்றி யமரரோ டகன்று
வாழ்ந்தான். (௧௧௦)

காவியங் கண்ணி சாபங் கலந்திடு மன்று தொட்
டுச், சேவலும் பேடு மாகத் திசழ்ந்தொரு வயிற்றி
ற் றோன்றிப், பாவிய பாலுண் டின்பந தங்களுந்ட்
பயின்று துய்த்துச், சாவது மொருங்காந் தன்மை
சார்ந்தது புறவின் சாதி. (௧௧௧)

இதமுறுங் கங்கை தன்பா லெரிகரு விடுத்த தொ
ன்று, சிதரின வீரி யந்தான் றிகழ்தரு மிரசஞ் செ
ம்பொன், முதிரொளி வெள்ளி செம்பு முதலிய
லோக மாகிப், பதிதரு மலகிற் சென்று பயப்பட
நின்ற தன்றே. (௧௧௨)

வருசமு சார வேலா வலையத்தின் கரையே யா
ன, வருளினிற் சேர்த்த லாலே யறைவர்பா ரதப்
பேர் முன்ன, ருரையிர சத்துக் கந்த வொள்ளிய
விரசந் தன்னைப், புரைதபு மிலிங்க மாக்கிப் பூசனை
புரிக தக்கோர். (௧௧௩)

தயங்கிய மணிலிங் கங்கள் சயம்புலிங் கங்க ளெ
ல்லா, நயங்கொளு மிமைய மாதி நண்ணுதென் க
டலின் காறும், வயங்கொளுந் தலங்க டோறும் வ
யங்கிய பூசைப் பேறு, முயங்கவி ரசலிங்க பூச
னை யொன்றுக் கம்ம. (௧௧௪)

எருமைவல் லூர்திப் பாக னிறுத்திடு மந்தகானி
ற், றருமமே யுருவ மான தனியிர சத்தை யாவன்,

பருகினும் பாவ மெல்லாம் பறைதரச் சிவமே யாவ
ன், பெருமைமற் றதனுக் குள்ள தியாவரே பேசு
நீரார். (௧௧௫)

வேறு.

செய்ய தழலோன் வழிபட்ட சிறப்பி தாகு மொ
ருமுனிவன், பொய்யில் வணக்கந் தனக்கிரங்கிப் பு
ணைநீர் கயையும் பற்குனியு, மூய்ய வில்வ வனத்த
மல ரூங்கு வருவித் தருள்கதையு, மைய லகலக்
கேண்மினென வகுக்குஞ் சூத மாதவனே. (௧௧௬)

அக்கினிசாபந்தீர்த்தசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௯௪௨.

கயைபற்குனிச்சருக்கம்.

பத்தி தருந்திரு மங்கல மாம்பதி மேல்பாங்கர்க்,
கொத்து மலர்ந்துயர் மாம்பொழில் சூழ்ந்த குலச்
சூழற், சுத்த விரத்தின வீச்சுர ரைத்தொழு தேத்
தன்பு, மெத்திர யிக்குவ னென்றொரு மெய்த்தவ
ன் மேதக்கான். (௧)

பண்டை யிழைத்திடு தீவினை யாற்பல மாம்போ
தே, கொண்டியல் கால்களி லாமுட வன்குழை யா
நெஞ்ச, ஞெண்டரை மீது வழங்க வயப்பரி யொன்

னூர்த்த, மண்டில மாக வயங்கிய வையமரீஇயுள்
ளான். (௨)

சுந்தரன் மான்கலை யைத்தொலை விப்ப நெடுஞ்
சாய, முந்தருள் கண்டுவி னைச்சிர மத்தினை யுரித்
தே, குந்தின னன்றுபு கேம புரத்தை யொழித்
தேகி, யந்தில் வடாது திசைக்கணொ ராரணி யத்
தமர்ந்தான். (௩)

போதிம ராவழை சண்பக மாதுளை புன்னாகம்,
பாதிரி கூவிள மாம்பிர ஞாழல் பலாசேரமை, கூந்
ள நாக மடம்பு குருந்த குராநொச்சி, யாதி நெ
ருங்கிய கான நுழைந்தவ னங்கோர்சார். (௪)

பார்த்த விழித்துணை வேமிடு கின்ற பதம்வேமி
ச், கோர்த்திடு நெஞ்சமும் வேமுரை நாவு முலப்
பாமென், றார்த்தெவ ரும்புகு தாத வருஞ்சுர நேர்
கண்டாங், கீர்த்தெழு வாம்பரி வையமொ டிம்மெ
ன வெகுண்டான். (௫)

வேறு.

நரக நாலெழு கோடியு நண்ணியோ ருருவாய்,
விரவி னாலென வேறுபல் கொடுவினை மேவிப், பர
வி மூடிய புகையொடு பாழ்நெடுங் கிணறொன், றர
மெ லாந்தப விருந்தத னுழையடுத் திட்டான். (௬)

காக்க வெந்தமைக் காக்கவென் றிளிவரு மொழி
கள், பாழ்க்கி ணற்றினின் றெழுந்தன பதைத்துள
ம் வெருவி, நோக்கி யாரிவர் பிதிரரோ யென நனித்
தறிந்து, தூக்க லல்லவ னஞ்சலி ரெனச்சொலி
வினவும். (௭)

நீயிர் வான்கதி யமர்தரும் பிதிரரே நீயிர், காய
ருங்கிணற் றலமருங் காரண மியாதென், றுயி னல்
லரு ளோடெதிர் வினவின னதினு, னேயும் வண்
ணமப் பிதிர்க ளிறைகொடுக் கின்றார். (௮)

நல்ல மாதவ நின்குலப் பிதிரரே நாங்க, ணல்ல
தாய்நனி வளர்வதே நின்குல மதனி, லெல்லு லா
ங்கதி ரவனென விளிதுவந் ததித்துப், புல்லு நீ
யெமை வான்கதி புகுத்துதல் வேண்டும். (௯)

உலகில் யாவரு மோதன மாதிக ளளித்து, மல
கி றீர்த்தங்க ளாடியும் வேள்விக ளார்த்து, மிலகு
மாலயப் பணிவிடை புரிந்துமிவ் வாறு, குலனி
லாவிய பிதிர்தங் குறையறுக் கின்றார். (௧0)

எம்மை நீகுறித் திரும்புன லாடிய துளதோ, செ
ம்மை யாகிய தானங்கள் செய்தது முளதோ, வம்
மை பாற்பிரி யார்பணி யாற்றிய துளதோ, விம்மு
நீரிறைத் திட்டது முளதுகொல் விளம்பாய். (௧௧)

பருதி யிக்களைப் படவராத் தொடர்தரு காலும்,
வருமு வாவினு மயனத்து மதிப்பிறப் பினுஞ்சீர்,
தருமந் தேறைய காலத்துந் தானமா திகள்செய்,
திருவு பெற்றலர் மெளிதுறுஞ் சூழ்ச்சியுள் ளது
கேள். (௧௨)

சயையென் றொன்றுள ததனை நீ கதுமென வடு
த்தங், கியையும் வண்ணநற் பிண்டமா திகளினி தி
யற்றிற், றுயவு றுங்கினற் றழிவுறுந் தொல்வினை
கழிய, வியனெ டுங்கதி படைகுது மெய்ம்மையி
தென்றார். (௧௩)

இன்ன வாறுரை யாடுழி யிருந்தவப் பேற்றோ, ல
ன்ன மாதவன் விழியெதிர்ந் தார்த்தன ரனேகர், ம
ன்னு சீர்ப்பிதிர்த் தேவர்கள் வதியுவு மவருட், டுன்
று மேன்மைய ராய்ச்சிலர் துலங்கவுங் கண்டான்.

பிதிரர் தம்முளே மேன்மைய ராய்ச்சிலர் பிற
க்கு, விதிமற் றியாதெனத் தேருவான் விழுத்தவ
ன் யோக, முதிர்வி னோக்கினன் முன்னவர் குலத்த
வர் வில்வப், பதியி னுச்சிய பயத்தினு லுயர்தவப்
பரிசு. (௧௫)

ஓகை மல்கிய வுளத்தின னுயுறு வான்றோ, னக
ன் வைகிய வில்வகா னகமெனும் பதியி, னுகு மே

ன்மைய தேயிது வெனவதி சயித்துச், சோகராய்த்
தளர் பிதிரரை நோக்கினன் சொல்வான். (௧௬)

தரும தானங்க ளாதிக ளாற்றநற் றனங்கண், ம
ருவி னேனலன் வரமலி தீர்த்தங்க ளாட, லொருவு
தாளினேற் குறுது றுங் களையுயர் கதியி, ணிருவு மேல்
ன்றவ வலியினு லெனத்தெளித் தெழுந்தான். ( )

வேறு.

எழுந்த முனிவன் கேமபுரத் தெல்லை யொருசார்
சுந்தரனை, விழுந்த போகக் கண்டுமுனி வெகுண்ட
விழும வாச்சிரமத், தழுந்து மிருக தீர்த்தத்தி லாடி
யாங்கு வீற்றிருந்த, கொழுந்து மதியார் தம்பூசை
குறித்துத் தூய்மை முன்னெய்தி. (௧௮)

பூவாளூரை விரைந்தடுத்துப் புனிதர் மலர்த்தா
ளுறவணங்கி, காவார் மனுக்கள் கணித்தொருபா
லண்ணித் தியானித் திருந்திட்டான், சேவார் கொ
டியார் சேவடியின் சிலம்பு வாங்கி யெறிந்திட்டார்,
தாவாத் திருமங் கலமேல்பாற் றழுங்கி விழுந்த தது
மாதோ. (௧௯)

சிலம்பு விழுந்த விடமின்றுஞ் செழுநீர்க் கங்கை
யெழுந்தொழுகிற், றலம்பு மணிநீர்ப் பெருங்கங்
கை யதனோ டெழுந்து கயைதானு, நலந்தந் தருளு

ம் பூவாளூர் நண்ணா வில்வ வனநாத, ரலந்த பிதிரர் பொருட்டடுத்த வழவன் றனைக்கூட யருளுவார்.

அடுத்து நமது மலர்த்தாளை யகத்து ளிருத்தி வழிபட்டாய், மடுத்த வழிபாட் டினுக்கிரங்கி வடபா லிருந்த சுரநதியு, மெடுத்த கயையு மித்தலத்தி னெய்தப் பணித்தா மவைவந்து, தொடுத்த விந்தத் தலத்திதோ ஆன்றுற் றனநீ காண்டியால். (௨௧)

பாவ முழுதுஞ் சிதிதாகப் பண்ணுந் திறத்தாற் பற்குனியென், றோவில் பெயரு மித்தலஞ்சே ரொலிநீர்க் கங்கை தனக்கெய்துந், தேவர் விழையுங் கயையிந்தச் சிறந்த தலத்தோ டுடன்விரவி, மேவு மினிநீ பிதிர்கடன் விழைந்து புரிதி யெனவுரைத் தான். (௨௨)

இறைவ ரருளு மொழிகேட்ட விரயுக் குவன்மிக் குளமகிழ்ந்து,நிறைபற் குனியி னீராடி நீடும் பிதிரர் கடன்கழித்தான், சிறைசெய் தினைந்திற் கிடந்தழிந்தோர். தெய்வ விமான மேற்கொண்டு, மறைவல் லறிஞன் விழிகாண வானின் விளங்கத் தோன்றினர். (௨௩)

கண்டு மகிழ்ந்தங் கடிவணங்கிக் கரங்கள் கூப்பி யெதிர்நின்று, னண்டர் வியக்கும் பெருந்தவத்தோ னவனை நோக்கிப் பிதிர்த்தேவர், மண்டு விருப்பி னு

ரைசெய்வார் மதலா யரிய பெருந்தவத்தாற், கொண்டெமது வினைநீக்கிக் கோதி லாத கதிசேர்த்தாய்.

வாழி வாழி நெடுங்கால மண்மே னின்குலம்வாழ்க, யாழி யெடுத்த கரதலத்தா னதியா னுலகிற் சேர்மெனக், கேழில் விமான முகைத்திட்டார் கிளர்பெருவகை யொடுமுனிவ, னேழை பாகர் திருவடியின் மீட்டும் பூசை யியற்றினான். (௨௫)

சின்னாள் வில்வ வனத்திருந்து தேவர் பெருமானருள்பெற்றுத், தன்னாச் சிரமத் தினிதேகித் தழைத்த மகிழ்ச்சி யுடன்வாழ்ந்தான், கொன்னு தாவிற் பற்குனிநீர் குடைந்தி யவைப்பா யசபிண்ட, மன்னு தரவி னிடுவோரும் வானின் வேட்ட கதியடைவார். (௨௬)

வழங்கும் புனற்பற் குனிநதியின் வரவும் வில்வ வனங்கீர்த்தி, தழங்கு கயையின் மேம்பட்ட தகவும் விளங்க வெடுத்துரைத்தாம், பழங்க ணறுக்கு மஞ்சுளனென் றொருவன் மகளைப் பயந்தபடி, யொழுங்கு மனத்தீர் கேண்மினென வுரைக்கப் புகுந்தானுயர்சூதன். (௨௭)

கயாபற்குனிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௬௬௯.

மஞ்சுளன் மகப்பெறு சருக்கம்.

அஞ்சமும் பன்றியு மாயிரு வோரு மளந்தெட்
டா, நஞ்சணி கண்டர்கல் யாண புரத்தி னயந்துள்
ளான், மஞ்சுள னென்ற வியற்பெய ரான்பின் வந்
னைத்தா, னெஞ்சலி லாத விரும்பொரு ளாக்க மினை
ந்துள்ளான். (க)

மாதொரு பாகர் மலர்க்கழ லன்றி வணங்காத,
மேதகு பத்தியன் மெய்யுணர் சிந்தையன் வெண்ணீ
றுஞ், சாதன மும்பொரு ளென்று தழீஇத்தள ரா
வேத, நீதியி னொழுக்கத்தின் வழாவகை நின்
றுள்ளான். (உ)

இத்தகு மஞ்சுள னின்புறு நன்மனை வாழ்க்கை
யாள், புத்தமிழ் தன்னவள் காந்தி இப்பெயர் பூ
ண்டுள்ளாள், மெத்திய கற்பி னருந்ததி நாண விள
ங்குற்றாள், கைத்தலி லாதவன் பாலிவர் வாழ்தரு
காலத்து. (௩)

வேறு.

மக்கட்பே றின்மையினான் வரும்பரிவை மஞ்சு
ளன்றான், முக்கட்டா தையைப்பணிந்து முடித்து
மெனப் பூவாளூர், நக்கர்க்காம் பணிவிடைக ளயந்
தாற்றி யஞ்செழுத்தும், பொக்கத்தீ வினையோடப்
புகன்றிருந்து கணிக்கின்றான். (௪)

செவ்வண்ணத் திருமேனித் திருமூல நாதர்பா
லிவ்வண்ண மஞ்சுளன்மிக் கிரும்பணிகள் செய்திரு
ப்பத், தெவ்வன்னப் புரம்பொடியச் சிரித்தவரைக்
க[illegible]லையிடைக், கைவண்ண மலர்கூப்பிக் கழல்வண
ந்தி யுமைமாது. (௫)

முருகுயிர்நந் தனவனத்து மொய்யழகு காண்ப
தற்கு, மருவுமுளம் வேட்டென வணங்குமிடு இ
டைதுவளத், திருவின்மணி யோவியம்வாய் திறந்
தென வாய்மலர்த்திப், பெருகுகட லமிழ்தனைய பெ
ருஞ்சுவைச்சொல் லாலிரந்தாள். (௬)

வெள்ளிவரை வீற்றிருக்கும் விமலனா ரகந்தினைச
ந்து, கள்ளுயிர்க்கு மலர்க்கூந்தற் கவுரியொடு வி
டைமேற்கொண், டள்ளிலைவேற் கணநாத ருரு
வர வழியியங்கி, யுள்ளமகிழ்ச் சியினடுத்தா ரோங்
கியநந் தனவனத்தை. (௭)

வேறு.

பொன்மலர்ந்து பொன் காய்க்கு மரங்களு
மின்மலர்ந்து விளங்கிழை யாடைக
டென்மலர்ந்த சினைதொறுங் காய்த்திடு
நன்மரங்களு மன்றுமோர் பாலெலாம். (அ)

மணிகள் காய்க்கு மரங்களும் பல்வகை
யணிகள் காய்க்கு மரங்களு மாறொறுந்

தணிவில் வான்சுவை தாங்குநா னுண்டியும்
பணிவின் வீசு மாமுமோர் பாலெலாம். (௯)

தேவ ரைத்தருந் தெய்வ மரங்களுந்
தேவி யர்த்தருந் தெய்வ மரங்களு
மோவி லாதிரு வோரையு முய்த்திடுந்
தாவி லாத மரமுமோர் சாரெலாம். (௧௦)

தமனி யச்செழு வண்டினந் தாதுணத்
தமனி யப்புறத் தேமலர் தாமலர்ந்
திமிழ்ம ணத்திசை யெட்டும் விராய்மது
வுமிழ்ம ரங்களு மோங்குமோர் சாரெலாம். (௧௧)

பஞ்ச ணையம ளிக்குலம் பள்ளியின்
மஞ்ச ரின்புற வைக்கு மரங்களுந்
தஞ்சி னுருயிர் தோற்று மரங்களு
மெஞ்ச லின்றி யிணர்க்குமோர் சாரெலாம். (௧௨)

அதிச யம்பல வாக்கு மரங்களுங்
கதிகள் பற்பல காட்டு மரங்களும்
புதிய போகம் புணர்த்து மரங்களு
நிதிம ரங்களு நீடுமோர் சாரெலாம். (௧௩)

காமர் வல்லி கலந்த மரங்களுந்
தாம ணிச்சிறை துன்றிய புட்குல
மேம மல்க விருக்கு மரங்களுந்
தேம லர்த்திரள் சிந்துமோர் சாரெலாம். (௧௪)

ஆட கப்படி யான்ற தடாகமு
மாட கத்தி னவிர்மண லெக்கரு
மாட கத்தினன் றாக்கிய குன்றமும்
பீடு மல்கிப் பிறங்குமோர் சாரெலாம். (௧௫)

வேறு.

அளவில் வளமின் னணைந்துவன் றியாம்றுங் கரு
மந் தனக்கிசைய, வளமிக் கெவர்க்குமெஞ் ஞான்று
ம் வழங்கா நிற்கு நந்தனத்தை, விளர்வல் விடைப்பூ
ர்ந் தினிதடுத்த விமலர் காட்ட வவ்வனத்தி, னுள
வெல் வளனு நோக்கினு ளுலக முயிர்த்த மலைமட
ந்தை. (௧௬)

பெருமை வளர்நந் தனவனத்தின் பெருமை நோ
க்கி மகிழ்ந்ததற்பின், முருகு விரியு மலர்க்கூந்தன்
முதல்வி யொருசோ தனைப்பொருட்டு, மருமென் ம
லர்ப்பூம் பசுஞ்சினை யோர் மாத்தை நோக்கி மற்றெ
மக்குப், பொருவில் வனப்பி னொருமகளைப் பொற்ப
வழங்கு வாயென்றாள். (௧௭)

பொன்னஞ் சிலம்பின் மடமாது புகன்ற மணி
வாய் மொழியெழுமுன், மன்னுந் தளிர்க்கற் பகல
தைதன் மருங்கு வேறொன் றுயிர்த்ததுபோற் றுன்
னுஞ் சினைமென் மரமதுதான் காமா மகளிர் நய

முறுப்ப, மின்னுங் கலங்க ளுருக்கதிர்ப்ப விளங்கோ
ர் மகளைக் கொடுத்ததே. (கஅ)

வேறு.

கார்பூத்த நறுங்குழலு மதிநுதலுங் கயல்விழியுங்
கனிச்செவ் வாயுஞ், சீர்பூத்த பணைத்தோளுங் கூரி
ர்க்கரமுங் குவிமுலையுஞ் சிறந்த கங்கை, நீர்பூத்த
சுழியனைய வுந்தியும்பே ரல்குலுநீள் கதலி வென்ற,
வேர்பூத்த குறங்குமலர்ச் சீறடியு மழகெறிபப வெ
திரே நின்றாள். (க௯)

சம்பகத்தன் மரமுயிர்த்த கன்னியெதிர் நிற்ற
லொடுங் கதிர்த்த செம்பொன், வெற்புயிர்த்த மக
னுக்கித் தனக்கொருமா மகளெனவே விரும்பிச்
சென்று, பொற்பவிரு கரத்தெடுத்துப் பாலரும்ப
முலைத்தலத்துப் புல்கி வாயி, னற்பினொடு முத்தா
டி யுச்சியுமோந் தகமகிழ்ச்சி யார்ந்து பின்னர். ()

வேறு.

சுந்தர மிருந்தவத் தோகைக் கோர்பெயர்
சந்திர வதியெனத் தரித்து நின்றனை
னந்தரத் தமராருக் கிரங்கி யாலமுண்
சுந்தரத் திறைவருங் கடைக்க ணித்தனர். (உக)

உமையொடு கற்பக முயிர்த்த தையலை
யிமிலெரு மேற்றின்மே லேற்றிக் கொண்டுபோய்த்

தமதருட் கோயிலைச் சார்ந்து வைகினு
ரிமையவ ரனைவரு மிறைஞ்சி யேத்தவே. (உஉ)

சந்திர வதியெனுந் தையல ன்றுதொட்
டந்தமி லிருமுது குரவர்க் கன்பினும்
கொந்தவிழ் மலர்பல கொய்து நல்குபு
வந்தனை புரிந்துடன் வதிய லுற்றனள். (உ௩)

ஒருதின முன்புபோ லுவகை மல்குற
விருமுது குரவர்க்கு மிணர்த்த பூமலர்
தருவது பொருட்டிருந் தாதுத் தேமலர்
மருவுமுய் யானநீள் வனத்தைச் சார்ந்தனள். ()

வேறு.

தம்பிரான் பணிவிடையிற் றவறாத கணநாதன்,
வம்பில்வா னவரேத்து மணிசூட னெனும்பெய
ர, னிம்பர்வாழ் மஞ்சுளன்ற னிருந்தவமுற் றிய
திறத்தா, லம்பர்நீ ளுய்யானத் தவனுமடுத் தான
ன்றே. (உ௬)

பண்டைவிதி தலைக்கூட்டப் படர்ந்தடுத்த மணி
சூடன், கண்டனன்சந் திரவதியைக் கற்பகப்பூங்
கொம்பனைய, தொண்டைகனுஞ் செங்கனிவாய்த்
துமுறுவற் பொற்றொடியு, மண்டியெழுங் காதல்
மிக மணிசூடன் றனைக்கண்டாள். (உ௭)

மாரவே ளதுநோக்கி மலர்வாளி தொடுத்திட்டா
ன், வாரமா ரிருவோரு மலர்வாளிக் கிலக்கமாய்ச்,
சோர்நான் மடமாதி தொலைவெய்த வறிவாதி, தீர
மாட் டாரிது சிந்தையினை நிறுத்தினார். (௨௭)

அழிந்தவுளம் புறந்தோற்று தாற்றலினாற் கரந்
துபோய்ப், பொழிந்தமதுப் பூங்கொன்றைப் புனி
தர்திரு வடிபணிந்தார், குழிந்தவிழிக் கணத்திறை
டு கூத்தயரு மாத்தனார், மொழிந்தனர்மற் றவர்கரு
த்தின் முற்றியமை யலையோர்ந்தே. (௨௮)

நீயிர்மத வேள்கணைக்கு நிறையழிந்தி ரிக்கயிலை,
மாயிருமுத் தியையடுத்தோர் வதிகின்ற வரைப்பா
கு, மேயினவின் கதிகளினம் மெய்யருள்சே ராத
தனாற், போயினிது பிறந்திடுக புரைதவிர்க்கும் பூ
மியின்கண். (௨௯)

ஆங்கள்கருத் தினையாங்கு நூல்வழியே கல்யாண,
மங்கலத்தான் முடிக்கின்ற மணிகூடன் பழமலை
யிற், றங்கியநம் மருட்பத்தன் சந்திரகுத் தனுக்கு
ரிய, வங்கலும்மே னியினினையன் பாளசட்டிற்
றோன்றுகவே. (௩0)

விளங்கிழைச்சந் திரவதிநீ மெய்வளர்பூ வாளூரி
ற், றுளங்கலிலா மனத்தெம்மைத் தொழுதேத்து

மஞ்சுளன்றன், களங்கமிலாக் கற்புடைய சாந்திம
தி தன்வயிற்றில், வளங்குலவத் தோன்றுகவல் வி
ரைந்திடுமி னெனவிடுத்தார். (௩௧)

ஆமொன்று சடைப்பெருமா னாணைவிலக் கரிதெ
ன்றே, வேறொன்று மிரவாமை விருத்தகிரி யிடை
யவர்பாற், பெற்றொன்று மணிகூடன் பிறந்தனன்
சந் திரகுத்தன், றேறொன்று பெயராசந் திரகூட
னெனத்தரித்தான். (௩௨)

பகையுறவு தெரிவிக்கும் பழமறையா திகள்பயி
ன்று, வகைபெறுநல் லொழுக்கத்தின் வளர்ந்தன
ன்சந் திரகூடன், முகைநகைச்சந் திரவதியு மொ
ய்யெழிற்பூ வாளூரிற், றகைபெறுமஞ் சுளன்மனைவி
சாந்திமதி தரவளர்ந்தாள். (௩௩)

குமுதமல ரெனக்காந்தி கொழித்தொளிரு முரு
நோக்கிக், குமுதநயஞ் செங்கனிவாய்க் கோற்றொ
டிக்கு மஞ்சுளன்றான், குமுதையெனப் பெயரிட்
டான் குழப்பருவத் தியல்பொழியக், குமுதையுநல்
லொழுக்கத்தின் கொழுந்துபோல் வளர்கின்றாள்.

மாதவத்தான் மஞ்சுளன்பெண் மகப்பயந்த வா
றுரைத்தாங், கோதகன்ற முனிவர்காள் குணமி
குசந் திரகூடன், றிதியினால் வழிபட்ட நெறியுரைத்

துங் கேண்மினென, வாதரவாற் சூதமுனி யருந்த
வர்க்கு மொழியுமால். (கரு)

மஞ்சுளன்மகப்பெறுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-எ0ச.

சந்திரசூடன்வழிபடுசருக்கம்.

அமுத மென்மொழி யணிநடை மயிலினஞ் சா
யற், குமுதை யென்பவள் குழப்பரு வத்திய லொ
ழிந்து, தமர்க ளிப்புறப் பேதைமை சார்ந்தது தண
ந்திட், டுமிழ்ம ணச்செழு முகைபொரு உம் பெ
ரும்பையுற் றனளால். (க)

மணஞ்செய் காலந்தன் மகட்குவந் தடுத்தமை
நோக்கிக், குணங்க ளாதியா லொத்தநற் குமரனை
யிவட்குப், பிணங்கு றுவகை யாங்ஙனம் பெறுகுது
மென்ன, வணங்கி னுள மருந்தவ மாற்றுமஞ்
சுளன்றான். (உ)

பரிவினோடவ ணிருக்குநா ளொருதினம் பரந்த,
விரவி னீள்விணைப் பள்ளியி லிருந்துயி லுறுங்கால்,
விரவு சீர்க்கன வத்திடை மேவியங் குரைப்பார்,
தெரிய வோரடி யாரெனத் திருமூல நாதர். (ங)

மஞ்சு ளாவெயில் வாய்ந்தநின் மகட்குநே ரான,
விஞ்சு பேரெழிற் குமரனை விரையவே தருதும்,நெ

ஞ்சுண் மாழ்கலை நீயென வுரைத்துட னீங்கிச், செ
ஞ்ச வேவளர் வில்வமூ லத்தினைச் சேர்ந்தார். (ச)

துயிலு ணர்ந்தபின் கனவினை நனவெனத் துணி
ந்தே, யயில்கொள் சூலத்த ரருளிதோ வெனவதி
சயித்துக், குயிலின் மென்மொழிக் கோற்றொடி ம
னைவிக்குக் கூறிச், செயிரி லாதவ ணிருந்தனன் பணி
விடை செய்து. (ரு)

வில்வ மூலத்தி லிருந்தருள் விமலனார் விளம்பு,
நல்ல வாய்மொழி கேட்டிவர் நயந்தன ரிருப்பச்,
செல்வ நீடிய சந்திர சூடனுஞ் செயிர்தீர், கல்விகே
ள்வியின் முதிர்ந்தனன் காளையாய் வளர்ந்தான். ( )

விருத்த மால்வரை மேவிய வேதநா யகனே,
பெருத்த வான்பொரு ளளவவற் பேணுமார் வத்
தோ, டருத்த மீட்டுதன் குலத்திலோ டியைந்தவா
ர் வமுங்கொண், டொருத்த னேயிரு பொருளுக்கு
மிடமென வுயர்ந்தான். (எ)

மாதி ரந்தொறுஞ் சென்றுவன் பொருள்பல வீ
ட்டிப், போது வாரொரு தினம்பொழிற் கதிர்மணி
ப் பவளஞ், சீத நித்திலம் வாம்பரித் திரள்சினக்
கரிக, ளாதி விற்பதற் கடுத்தனன் கேமமா புரமே.

பொருள்கள் விற்றவ னெஞ்சிய பொருள்விலை
செயவுங், கருணை நாயகன் காமரு சேவடி தொழவு;
மருவு பல்பரி சனத்தொடும் வழிநடைக் கொண்டு,
பெருகு மோகையி னடுத்தனன் பிறங்குபூ வாளூர்.

ஒழுகு பற்குனி யாற்றினை யுற்றிரும் புனலின்,
முழுகி நீர்க்கட னாதிகண் முறையுளி யியற்றிப், ப
ழுதி லாத்திருக் கோயிலைப் பண்பொடு மடுத்துத்,
தொழுது தாழ்ந்துசூழ்ந் தேத்தினன் சோதிநா
யகனை. (கO)

கண்டு ளார்வினை யறுக்குங்கல் யாணவான் சிக
ரத், தண்டர் நாதனைத் திருமூல நாதனை யால, மு
ண்ட நீலமா மிடற்றனை யுணர்விறந் தயிரிற், கொ
ண்டு நின்றகண் ணீருகக் குழைந்துளங் கரைந்
தான். (கக)

நெடிது நின்றவ னரிதுதிர்ந் தெதிர் சூழ்ந்து,
படியி லேந்தினு மெட்டினும் பன்முறை வணங்கிக்,
கடிகொள் கொன்றையான் றிருவெழுத் தைந்தை
யுங் கணித்துப், பிடிகொண் டானெனப் பற்றிய வு
ளத்தொடும் பெயர்ந்தான். (கஉ)

பெரிய கோபுர வாய்தலின் னிடப்புறத் தேகி
ச், சுரிசங் கோவிடும் பற்குனித் தொடுகரைப் பாங்
கர், விரியு மாமலர்ச் சோலையின் மென்மெல மேவி,

யுரிய தாம்பொதி சோறுசூழ்ந் தாரொடு முண்
டான். (கங)

வெள்ளை நுண்மண லெக்கரிற் கம்பலம் விரித்து
த், தெள்ளு பேரெழிற் பட்டுடை செறித்தவ ரணை
யி, னள்ளி யிரம்புறுத் தேறன்மென் காலெடுத் தி
றைப்ப, வெள்ள லேதுமி லாதவ னயர்வுயிர்த் திரு
ந்தான். (கச)

பொன்னி னன்ன நுண் டாதுறாம் புன்னையங் கா
னி, னன்னர் மென்னிழ லுய்கர்தந் திலகன்வந் தி
ருப்ப, வன்ன மென்னடைக் குழுதையும் பன்னை
யராட் டயர்வான், முன்னி முன்னினன் முன்பு
போன் மொய்ம்மலர்ப் பொதும்பர். (கரு)

வேறு.

பாங்கியர் மருங்கு சூழப் பன்மணி யூசலாடித்,
தேங்கிசைப் பாட லோடுஞ் செறிந்தவம் மனைகளா
டி, வீங்குநீர் நதிபுக் காடி விரியினர் மலர்கள் கொ
ய்வா, ளோங்கிய பொதும்ப ரூடே யுலாத்தரு
தொழிலின் மிக்காள். (கசு)

இயல்பினோன் மலர்கள் கொய்திட் டியங்குவா ளொ
ட்டிச் செம்மல், பயிலிய நாகச் சூழல் படர்ந்தனை
ன் படர்த லோடும், வெயிலுமிழ் மணிப்பூண் மார்

பன் மின்னிடை மாதைக் கண்டா ரயிலுறழ் தட ங்கண் மாது மாடவன் றன்னைக் கண்டாள். (௧௭)

காண்டலும் பண்டைப் பாலுங் கதுமெனப் பால தாகத் தூண்டினன் மாரன் வாளி துணுக்கென வுளத்தை யீர்ப்பப், பூண்டகு மார்பிற் றோன்றல் புலவர்தம் மகளோ வன்றி, மாண்டகு தரையிற் றோற்று மாதவர் மகளோ வென்றான். (௧௮)

வாடின குழலின் மாலை வண்டுக்கூட் டுண்ணு நின்ற, வோடின செவியின் முட்டி யுழிதரு வனவாட் கண்கள், கூடின வாடை மாசு கோலமெய் நிழற்றிற் றோள்வே, ராடின வணங்கோ வல்ல ளணங்கு செய் நங்கை யென்றான். (௧௯)

புகுமுகம் புரிதல் கண்டான் பொறிநுதல் வியர்த்தல் கண்டா, னகுநய மறைத்தல் கண்டா னன்மனச் சிதைவு கண்டான், றொகுகுழல் விரியக் கண்டான் றொடொன்று கழலக் கண்டான், றகுவன பிறவுங் கண்டான் சாமைந்து மலைப்பக் கண்டான்.

நெட்டுயிர்ப் பெறி நாய்க னிலத்திடைச் சோர்ந்து வீழ்ந்தான், மட்டுமிழ் தாரி னூரும் வணிகர்தந் திலக மானான், கட்டழ கலைக்கப் பட்ட காதலனெஞ் சனங்கன் வாளி, பட்டலைந் தழிய விம்மிப் பாரிடை யவச மானான். (௨௧)

காரண மொன்றுந் தேறார் கதுமெனச் சிவிகை யேற்றித், தாரணி மார்பி னானைச் சார்ந்திடு மூழியர் சாலி, யோரணி விருத்த வோங்கற் கேகினர் குழுழை தன்னைச், சீரணி பாங்கி மாருஞ் செங்கையிற் றாங்கிச் சென்றார். (௨௨)

இல்லினை யடுத்த நங்கை யின்சுவை யமுதம் வேண்டாள், வில்லுமிழ் கலன்கள் வேண்டாள் மென்மல ரணிதல் வேண்டா, ளல்லிமென் மலர்கள் பெய்த வமளியிற் றுயிலும் வேண்டாள், பல்லவ மெரிதோய்ந் தென்னப் பகட்டெழில் சாம்பி நின்றாள்()

தந்தைகண் டிதுவென் கெட்டேன் றையலுக் கடுத்த தென்றே, மந்திரம் வல்லார் தம்மை மருத்துவர் தம்மைக் கூவிச், சுந்தரிக் கிடுக்கண் டீரச் சூழுமி னென்றா னன்னோர், சிந்தையும் வருந்தி நோக்கித் தீர்த்தில ருடைந்து போனார். (௨௪)

செய்யவாய் மகளைத் தந்தார் திருமூல் நாதரந்த, வையரே தீர்ப்ப தல்லா லரிது தீர்ப்பா ரென்றே. மையறு தவத்திற் சான்ற மஞ்சுள னிருப்ப வின்றுள், வெய்யவன் பிணியை நோக்கி வேறிது துணிந்து செய்வான். (௨௫)

வேலனிங் குறுக வள்ளி மெலுக கட்டு விச்சி, யெலுற வருக வென்றே யிவர்தமைக் கூவு வித்துச், சா

லமுத் திமத்தி ஞோர்க்குந் தரும்பொருள் பலவு மீ
டைக், கோலளில் லகத்தை யெல்லாங் கோடணை பு
ரிய இ ...ருள். (உசா)

இந்தி ... ந் திவர்தஞ் செய்கை யின்னண மாகக்
காவி, யந்திட ... தக்க ... சென்று ... ருசெறி பல ... நீக்
கிச், சந்திர சூடன் மன்னைச் சந்திர குத்தன் ... ன்
னிட், டெக்கைதின் புதல்வ னுற்ற தபிசெய வியம்
ம்ப லுற்றார். (உஎ)

கேமமா புரத்தைச் சென்று கிளர்பொருள் விலை
செய் தெஞ்சுஞ், சேமமா பொருளும் விற்பத் திரு
த்தகு பூவா ளூரை, யாமெலா முடங்கு செல்ல வெ
ய்திறு னிறைவர்த் தாழ்ந்தா, ஞமனீர் நதியின் பாங்
கர் கந்தனச் சோலை புக்கான். (உஅ)

தீஞ்சுவை யடிசி லாரச் சிறந்திருந் தயின்று ஞக
ப், பூஞ்சிணை நிழலிற் றேவன் போன்மென விருந்தா
னுங்கே, யாஞ்சிறி தேனு மேத மெய்துகா ரணங்க
டேற்றேங், காஞ்சன மனைய மேனி கருகவீழ்ந் தவ
ச மானுன். (உகூ)

உற்றதென் னுரையென் றேமுக் குரைத்திலன்
சோகம் பாவித், தற்றமி லின்ப வெள்ளத் தழுந்து
மா தவரோ போலப், பற்றுவே றென்றன் மாட்டும்

பணித்திலன் செய்கை யிது, தெற்றென வறிக வெ
ன்று செங்கரங் கூப்பிச் சொன்னூர். (ஙo)

தாரணிந் திலங்கு மார்பிற் சந்திர குத்த ... றோர்
வான், போரணிந் திலங்குஞ் சூலப் புண் ... யன் பா
தப் ... பாதின், சீரணிந் திலங்கு ... ன்மைச் சிந்தை
ய ... யி னச்சோ, வேரணிந் திலங்கு மேனி யிருந்
தை பி னிருப்ப தென்றோ. (ஙக)

... த்தனிற் பெயர்த்தும் வேறும் பேசுவன் பேச்
செ ... ழில்லான், பொத்திய நோயொன் றென்னிற்
பூங்கொடியி னுடி சொல்லு, மத்தவே தாளம் பூதமண்
ணைவல் விடர்செய் தெய்வக், கொத்திவை யகற்று
ம் வித்தைக் கொள்கைய னிவற்றிற் கஞ்சான். ( )

... கட்டுயிர்ப் பெறிதலானு நினைந்தது மறைத்த
லானும், பெட்டையுங் கலையு மேய்ந்து பெயர்வன
நோக்கிப் பெய்முன், முட்டிய தென்ன மாழ்கி முக
ம்புலர்ந் திருத்த லானு, மட்டொளி யொருத்தி மெ
ய்யி னவையவந் தீட்ட லானும். (ஙங)

எழுதுசித் திரப்பொற் பாவைக் கெனமலர் தொ
டுத்த லானும், விழுமிய கலனுந் தூசு மிருசுவைப்
பொருளுங் காணிற், மழுவணை யிடப்பா ளேக்கித்
தன்னையு நோக்க லானுங், கழுமிய விந்நோய் மாத
ர் கடைக்கண்செய் நோயென் றோர்ந்தான். (ஙச)

ஆருயிர்க் குயிரா யுள்ள வமலனே யுள்ள வாறு, கருவ தன்றி யெனோர் தெரிவதொன் றன்றே யாவ, நாணி கைபி ஞற்குக் காரிகை யொருத்தி தன்னை, யேராணி வதுவை யாற்றி னியைப்பதே கருமமென் றான். (௰௫)

தொன்றுதொட் டிருந்த நம்மார் சூழ்ந்தவ ணவை யாற்ற, லொன்றுநங் குலத்துப் பெண்மை யொருத்தியை நாடி யல்லே, சென்றனர் வருக வென்று சிலர்தம்மை முறையி னேவி, நன்றுறு மனைக ளெல்லா நவையற முயலா நின்றான். (௰௬)

வானமர் வில்வ மூல வரதனை வழிபா டாற்றுங், கானமர் மலர்சூழ் குஞ்சிக் காவலன் செய்கை சொல்லிக், கூனல்வெண் டிங்கள் வேய்ந்த கோன்மகட் பேசுந் தாத, னுண்மை கூறப் புக்கா னருந்தவக் குரு மேலோன். (௰௭)

சந்திரனுடன் வழிபடுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-எ௯க.

மகட்பேசுசருக்கம்.

மாலு மயனு மிருபாலும் வழுத்த வருத்திரன்போற், சாலு மலன்கைச் சூலம்போற் றழைத்த விலையி னறுவில்வ, மூல மிருந்தார் கனவகந்து முன்னி முடிந்த முடிவுதனைச், சில மிருந்த மந்துளன்றன் றேவிக் குரைக்கு மந்நாளே. (௧)

பாங்க ரிருந்து கேட்டிருந்த பரிசா வதனை யுறவிளாந்துங், கோங்கின் முகையைப் புறங்காணுங் கொங்கைக் குமுதை யழியுயிரைத், தாங்கி யிருந்தாள் வந்திருங்கட் சாக்கள் பாயப் பட்டவளு, நீங்கு முணர்வு மிறுதெய்த விமலர் பாதம் வழுத்துவாள். ( )

வீருத்த கிரியில் வீற்றிருக்கும் விமலர் சமலப் பிணிதீர்க்கு, நிருத்த முதல்வா பெருங்கருணை நிதியே யிளவெண் மதிசூடி, கருத்து ளழிந்து செயலழிந்து கவலைக் கடலி னறத்தாழ்ந்த, வருத்தந் தவிர்த்தடையா யெனவிரந்து வணங்கி யிணங்கப் பழிச்சினேன். (௩)

அடியார்க் களிக்கு மகவிளிக்கு மழுத நிரங்கிக் கல்லாடை, பொடியார் பூதி சாதனமும் பொற்ப விருத்த ரெனத்தோன்றி, தொடிவார் வளைக்குல மணியே யுன்னைப் பிணித்த பெரும்பிணியைக், கடிவாங் கவலைப் பெருங்கடலிற் கவிழ்ந்து கலங்கேற் றளரேலே. (௪)

முன்னு மடிமை நீயின்று மூன்று மடிமை பூதிகள்யோம், பின்னு மடிமை யெந்நாளும் பொரா

வடிமை யாட்கொள்ளுந், தன்மை யுடையோம் யா
மதனும் சவலைப் படுமோர் கருத்துடையாய், முன்
னும் விழைவை யின்னினியே முடித்துத் தருவா
மெனக்கிளந்தார். (ரு)

பிறந்த காமப் பெரும்போகம் பேறு வர்க்கு
மக்காமந், துறந்த வேட தெரிசனத்தாற் சோரா
தனுகு மென்பார்போற், சிறந்த வேட வுருக்கொ
ண்ட தேவர் நாதர் கழல்வணங்கி, யிறந்து படுமா
ருயிர்தாங்கி யிருந்தான் வணிக ரேறனையான். (சு)

விருத்த கிரியில் வரங்கொடுத்த விமலர் பூவாளூ
ரிறைவர், வருத்தந் தணிப்ப வொருசித்த வடிவு தா
ங்கித் தமக்கேற்பப், பெருத்த வயிற்றுக் குறட்பூத
ம் பெயராச் சிட னெனப்போத, வருத்தி மிகு
மோர் புன்னாகத் தலர்மென் னிழலில் வீற்றிருந்
தார். (எ)

வழியிக் கியங்கும் பெரிளைப்பு மாறா நறுநீர் வே
ட்கையுட, னழிவன் பசியு முடையார்போ லாற்ற
க் காட்டிச் செழும்பைந்தேன், பொழிதண் பொ
தும்பிற் புன்னாகப் பூமென் னிழலி னிருந்தாரைக்,
கொழிவெண் டரங்க நதிதோயக் குளித்துப் புகும
ஞ் சுரன்கண்டான். (அ)

கையிற் பிரம்பும் வளர்தடியுங் கவினப் பிடித்து
மிகுபசியா, லுய்ய வறியா னெனச்சிட னொருபா
லிருப்பச் சந்திவிழுஞ், செய்ய சடையர் முன்கா
ந்து செறிகச் சினர்தன் பிறைவாய்க்கோல், லையி
லொருகை மூலத்திற் பதித்தங் கிருந்தார் தமைப்
பணிந்தான். (கூ)

வேறு.

சிறந்தொளிருங் கல்லரத்தச் சேறாட்டும் வத்தி
ரமுந் தியிற் சேந்து, நிறந்தழையுஞ் சடைமுடியும்
வெண்ணீறுங் கண்மணியு நங்காப் பாதந், தறந்த
ழையும் பாதுகையுஞ் சித்தர்திரு வேடமெல்லா
மார நோக்கிப், பிறந்தபெரும் பத்தியினன் மருங்க
டுத்து வாய்புதைத்துப் பேச லுற்றான். (க0)

பொய்ப்படுமா ணவவிருட்குச் செங்கிரணப் பரு
தியெனப் போந்த தேவே, யெப்பிறொடு மலர்ப்
பொதும்பி னிருந்தருளல் வேண்டுவதே னிதோ
வென்னின், மெய்ப்படுசே வடியாங்கே யுறுவித்து
த் திருவமுது மிசைய லாகு, மிப்பொழுதே யெழு
ந்தருளல் வேண்டுமென மருவலுந்தாழ்ந் திரந்து
நின்றான். (கக)

இருந்தவிடந் தனைவிட்டிங் கெழுந்திருக்க வலியி
ல்லை யில்ல நாடிக், திருந்தமுது செய்திடுமா றெவ்

வாறு திருவமுது செய்விப் பாயேல், பொருந்தமு
து கொணர்ந்தளித்தி யெனச்சித்த ரெனப்போந்த
புராணர் கூற, வருந்தவனு மதுபுரி[illegible]லெனவுரை
த்து விரைந்தோடி யகத்தைச் சார்ந்தான். (கஉ)

வேறு.

இன்றுநாம் பெரும்பய னெய்தி னமலர்க்
கொன்றையா ரடியவர் குறுகி னாரவர்க்
கொன்றிய திருவமு துதவக் கைக்கொடு
நன்றுவா வென்றுநா யகிக்குக் கூறினான். (கங)

இல்லவன் முகமலர்ந் திலங்கு காஞ்சன
வில்லுமிழ் கலன்களின் மிதப்ப வேற்றுபு
வல்விரைந் துடன்செல மஞ்சு ளப்பெயர்
நல்லவன் சித்தர்மு னண்ணி னானரோ. (கச)

இத்தனை யளவுமெய்ப் போடு வைகினீ
ரத்தரே பிழைபொறுத் தமுது செய்கெனப்
பத்தியி னயமொழி பகர்ந்து தன்மனை
யுத்தமி தன்னையுங் கூட்டுடன் றேவினான். (கரு)

வாய்த்தது நமக்கென மாது கையமர்
பாத்திர மனைத்துமோர் பாங்கர் வைத்தன
ளேத்தரு சித்தரைத் தொழுது தாழ்ந்தன
ளேத்தின ளான்மயத் திடத்தை நீவினாள். (கசு)

நீற்றினாற் [illegible]றுக ளிலவு வித்தன
போற்றுவ ரிழையின்விரி சுருளை யிட்டனள்
வீற்றுவீற் [illegible]மன் கறியுஞ் சொன்றியு
மேற்றி[illegible]ள் [illegible]டிமூழும் வாக்கினாள். ( )

வறையறுந் துவையலு மற்று நெட்டிலை
நிறைவன நோக்கிய விமலர் நீரினான்
முறையுளி புரிவன முற்று வித்தனர்
கறையறு மடிசில்கை தொடுதன் மேயினார். (கஅ)

குளிர்மணி விசிறிகைக் கொண்டு கொண்கனார்
வளியெழீஇப் பணிசெய வனப்பின் மாதரா
ளளிவளர் பணிமொழி யறைந்து சித்தர்க்குக்
களிவர வூட்டினாள் கரிசை யோட்டினாள். (ககூ)

தேவர்க ளமுதுணத் தீய வாலமு
மாவதென் றருந்திய மழக லாப்பசி
போவது புரிந்துபுண் ணியர்க்குப் புண்ணியர்
பாவைதண் புனல்விடப் பாணி பூசினார். (உ0)

பரிகல மெடுத்தொரு பாங்கர் வைத்தன
ளரியொடு நான்முக னறிக லார்தமை
விரிமலர்த் தவிசிடை மேவ வுய்த்தன
ளரியரும் போதரான் றனக்கு மூட்டினாள். (உக)

சுவையுள தாயினுஞ் சுவையின் றாயினு
நவையற வடிசிலை நயந்திங் கார்தலிற்

றவமுடை யேமெனத் தைய ருழ்ந்த[illegible]ர்
ளுவகைசெய் திருந்தன ரொருவர் [illegible]லார்.(௨௨)

எய்ப்பொரு காலத்து மெய்து ருதவி
ரெய்ப்புயி ரனைத்திற்கு [illegible]தோ
ரெய்ப்புடை யவரென விருந்தங் கன்பர்மு
னெய்ப்பொழிந் தயர்வுயிர்த் தினிது வைகினார். ()

திருவுள மகிழ்பெறுஞ் செவ்வி நோக்கிவல்
லிருளறு திருவடி யிறைஞ்சி மஞ்சுளன்
பெருமநும் பதியெது பெயர்ந்து வந்திடுங்
கருமமென் னருளெனக் கனிவின் வேண்டினன்.()

விழுத்தகு மஞ்சுளன் வினவி நிற்றலும்
வழுத்தபச் சித்தராய் வந்து வைகிய
வெழுத்தினு ளகரமே யென்ன வெங்கணு
முழுத்துணர் சிவபிரான் மொழிதன் மேயினார். ()

வேறு.

திருத்தகுபல் பதிகளினுஞ் சென்றுபயின் றிருந்தருளு, மருத்திமிகுஞ் சித்துடையே மாயினுமிப் பதியேபோல், விருத்தகிரி யெமக்கினிமை மிகவிளைக்கும் பதியாகும், வருத்தமில்சந் திரகுத்த னப்பதியில் வதிகின்றான். (௨௬)

ஆக்கத்தின் மிகப்பெரிய னதுநீயுங் கேட்டிருத்தி, போக்கற்ற வவன்செவியிற் புரையற்றமந் திர

மோதித், தக்குற்ற சுகக்கடலிற் செறிவிக்குங் குருநாமே, ரக்குற்ற புகழாற்குத் தோன்றினன்சந்திரகுடன். (௨௭)

கல்வியினாற் பனிக்கோமான் கலக்கமுறுங் காளையவன், செல்வமிக வீட்டுதலாற் றெருமருமால் வடைதிசைக்கோ,னல்வனப்பான் மதனழியு நற்கொடையாற் றிருப்பனிக்குஞ், சொல்வரையாற் றுளக்கமுறுந் துகளிலரிச் சந்திரனே. (௨௮)

அனையவன்பல் பொருளீட்ட வணிகளிரிப் பூவாளூர், முனையொருநா ளடுத்தவனிம் மொய்ம்மலர்ச்சோலையிலிருந்தான், றனைநிகர்நின் மகள்குமுதை தன்னியல்பா னடுத்தவளை, விலைவலியாற் காதலித்தான் விளங்கிழையுங் காதலித்தாள். (௨௯)

காமவே ளிருவோர்க்குங் கடிமலர்வா ளிகடூர்த்தா, ஞெமதா மத்தொழுக்கா லும்பர்நாட் டினையளக்குஞ், சேமமார் விருத்தகிரி சேர்ந்தனன்சந்திரகுடன், ஏமமார் குழற்குமுதை சார்ந்தனனின் மனையன்றே. (௩0)

அன்றுமுத லின்றளவு மயலறியாக் காமத்தாற், கன்றியுளந் தளர்ந்தழிந்து கவலைநெடுங் கடற்குளித்தார், நன்றவர்தம் மனக்கருத்தை நாமறிந்தா மா

தவிஞன், மன்றல்புரி விப்பதற்கே வழிநடந்தான்
மருங்கடுத்தாம். (௩௧)

சுற்றமொடு பொருளாதி யவன்றனக்கு மகட்
கொடுப்பிற், பொற்றதம னியப்பணியிற் புணர்த்து
மணி போல்விளங்கு, மற்றடுத்த ஆழாறு மஞ்சுள
சந்திரகூடம், குற்றவெழிற் குழுதையைநீ யுதவுவ
தே கடனென்றார். (௩௨)

வள்ளலார் மணிவார்த்தை கேட்டுவந்து மஞ்சு
ளன்று, னுள்ளவா றுரைசெய்தி ருமதுதிரு வுளக்
குறிப்பைத், தன்றுமா றெனக்கில்லை தையல்பிணி
யினைத்துதீர்ந், தெள்ளறீர்ந் தேயன்றே வெழின்
மணஞ்செய் குவதென்றான். (௩௩)

மற்றதற்கு நீவெருவேல் வம்மெனக்கொண் டுட
னேகிப், பொற்றமனை யகம்புகுந்து பூங்கொடியி
னுடன்முழுதும், பற்றலர்கள் புரம்பொடித்தார் ப
ங்கயக்கை யால்வருடி, யுற்றபிணி யொழிவித்தா ரு
லகமெல்லா மதிசயிப்ப. (௩௪)

பிணிமுழுதுங் கையகலப் பெண்ணரசி யுடல்கு
ளிர்ந்து, தணிவில்பெரும் பிணிதுரந்து தவவேடத்
திங்கிருந்தார், அணிமதிவேய்ந் தருள்கொழிக்குஞ்
சோதியல திலையென்று, வணிமலர்ச்சே வடித்து
ணையி னலர்மாலை போற்பணிந்தாள். (௩௫)

வணங்கியமா தினைநோக்கி வருஞ்சித்தர் முறுவ
லித்து, மலங்கிளர்பூங் குழலாயுன் மனக்கருத்தை
யறிகின்று, முணங்கலையென் மகணியே யுன்கருத்
தை முடிப்பாமென், றிணங்கமொழிந் தனரேகியெ
ழின்மலர்ப்புன் னையினிருந்தார். (௩௬)

வேறு.

இருந்த சித்த வெழிலுருச் செம்மலார்
திருந்து தம்மலர்ச் சேவடி யேத்திடும்
வருந்து றுத்தவ மஞ்சுளம் கோர்நலம்
பொருந்து மாறு புகலுதன் மேயினார். (௩௭)

விருத்த வோங்கலு மேதகு பல்பொருள்
பொருத்து மித்தகு புன்னையஞ் சூழலுந்
திருத்த முத்தா நதியுந் திருவெலா
மருத்தும் பற்குனி யாறுமொன் றுமரோ. (௩௮)

பற்கு வென்றல் சிறுமை பகர்வது
பிற்க னியெனும் பேரடை விப்பது
பற்கு பாவந் தனக்கடை வித்தலிற்
பற்கு னியெனப் பட்டதிப் பூநதி. (௩௯)

என்ன பாவ மியற்றினும் பற்குனி
தன்னி லாடிற் றவிர்க்குமிம் மாநகர்
மன்னு நாதன் மலரடி தாழ்கலார்க்
கின்ன லேவளர் விக்குமெந் நாளுமே. (௪0)

கோயி னுக்குக் குறித்த பொருள்களை
வாயி னல்வழங் கேலென்று கூறினுந்
தீய தேபய னய்வருஞ் செல்லுமித்
தோய மாடினு மப்பயன் சோருமோ. (௫௧)

மார னைப்பொடித் தார்க்கு வழங்கிட
நேரு மொண்பொரு ளீட்டில ராயிடிற்
றூர முந்தகு சுற்றமுஞ் செல்வமுந்
தீர வையந் தெருத்தொறு மேற்பரே. (௫௨)

கழுதொ டாடிய கண்ணுத லொண்பொருள்
விழுமி தென்று மிசைந்தன ராயிடி
னெழுபி றப்பு மினத்தொடு கும்பியின்
முழுகு வார்சமன் றூதர்கண் மொத்தவே. (௫௩)

அன்பி னலரன் சேவடி போற்றியே
பைம்பொ னீர்வளர் பற்குனி தோய்ந்தவர்க்
கின்பெ லாமுறு மெண்ணமெ லாமுறுந்
துன்பெ லாமறுந் தோமறு நாளுமே. (௫௪)

கங்கை யாடினுங் காசி வதியினும்
பொங்கு காவிரிப் பூம்புன லாடினு
மெங்கு மாடினு மெங்கு மிருப்பினு
மங்கு மோவரன் மாட்டிழை வஞ்சமே. (௫௫)

வேந்த னல்விழை யப்படி னல்லதங்
காய்ந்தி டாதய லோர்க்கிழை குற்றமுங்

தேய்ந்தி டாதவற் கேபிழை செய்திடிற்
காய்ந்தி டாதுகண் ணோட்ட மளிக்குமோ. (௫௬)

அண்ண லால்விழை யப்படி னல்லது
பண்ணு மாருயிர்ப் பாவமும் பாறுறு
கண்ணு மூன்றுடை யான்கழற் கேபிழை
நண்ணி னுய்தலெங் காட்டினு மில்லையே. (௫௭)

ஆத லாலற மாதிகள் வேண்டியுந்
தீதெ லாஞ்சிதை வீடது வேண்டியு
நீதி யாலிந் நெடுநகர் வைகினும்
போது சேர்பற் குனிப்புன லாடினும். (௫௮)

சிறந்து வைகுந் திருமூல நாதர்பால்
மறந்து மோர்பிழை யும்மரு வாவகை
நிறைந்த பத்தியி னெறிச் செல்லுவார்
பிறந்த வப்பயன் பெறும் பெற்றியார். (௫௯)

வேறு.

மஞ்சுளா வத்தகைய மணிகண்டர் திருவடிக்கு,
நெஞ்சமா றியிற்பிழையா நெறியுடையை யாயிங்
கே, யெஞ்சுறு திருத்தெளிநீர்ப் பற்குனியா டியதிற
த்தால், விஞ்சவே வரும்பயன்கள் மேல்விளங்கக்
காண்டியால். (௬௰)

பாணித்த லினியமையும் பற்குனியி னீராடி, யா
ணிப்பொன் மனையகத்தை யடுத்தடிசி லயிலென்று

ர், சேணுற்ற பெரும்புகழான் றிருமுகத்தா மரை மலர்ந்து, பூணுற்ற விதியாற்றும் பொங்குபுன லதி படிந்தான். (௫௧)

சோராத கதியருளுஞ் சோமாக்கந் தரைப்பாங் கர்த், தீராது சேவித்துச் சனகர்முத லோர்செறிய க், கூரார்ந்த படைப்பூதக் குழுநெருங்க மனத்தெ ண்ணி, யாராத காதலினா லகமருடம் படிந்திட் டான். (௫௨)

உள்ளமுறத் தியானித்த வி[illegible]பொருளின் சொரு பமாய்க், கள்ளொழுகு மலர்ப்புன்னைக் கடிநிழலில் வீற்றிருந்த, வள்ளலவர் தமைக்காட்ட வளர்புன ன்மேற் றலைநிமிர்த்தா, னெள்ளலற வருஞ்சித்த ரொருவரையே யெதிர்கண்டான். (௫௩)

மீட்டுமிரும் புனன்முழுகி மிக்கதியா னத்[illegible] தான், மீட்டுமலர்ப் புன்னைநிழல் வீற்றிருந்தார் மு ன்போலக், காட்டுதலு மிங்கிருந்தார் கண்ணுதலா ரெனவவர்தந், தாட்டலங்கைத் தலம்பற்றித் தக்க வலங் கொளச்சார்வான். (௫௪)

வல்விரைந்து புனனீங்கி வார்கரையைக் கரிசே டிக், கல்வரைந்த திணிதோளான் கடிமலர்ப்பு ன்னையினிருந்தார், சொல்வரைந்த மலர்ப்பாதத் து

ணைக்கையிற்பற் றி[illegible]த்தாழ்ந்தான், கொல்வரைந்த திரிசூலக் கூத்தர்ம றைந்தருளினார். (௫௫)

புன்னாகத் தடியமையார் போற்றிசைப்ப வீற்றி ருந்த, கொன்னாகத் துரிபோர்த்தார் குழுமுதிவில் வத்தடியிற், றொன்னாகத் தவர்போற்றத் தன்னினார் மஞ்சுளன்றா, னன்னாகத் தவிர்மணிகை நழுவினார் போ லாயினான். (௫௬)

அலமருமெண் டிசையோடு மையரே வருகவெ ன, விலமிசைப்பன் முறைவணங்கு நெட்டுயிர்க்கும் பொழின்முழுதுஞ், சுலவுறும்வா னமுதடுப்பத் தா நீரென் றேமதித்த, புலனுடையே னாயினேனென க்கரத்தான் முகப்புடைக்கும். (௫௭)

அடியற்ற மரம்போல வவனிவிழு மிகப்புரளுங், கடிதுற்ற மலர்ப்புன்னைக் காமர்மரத் திணைச்சூழும், வ[illegible]வுற்ற வருட்சித்தர் வார்மலர்ச்சே வடிச்சுவட் டின், பொடியொற்றித் துடன்முழுதும் பொழிவி ழிமா ரியினனைப்பான். (௫௮)

இவ்வாறு மஞ்சுளனங் கிணைந்தழியுஞ் செயல்கே ட்டுச், செவ்வாய்மைப் பெருஞ்சுற்றத் திரளினரெ ல் லாமேகி, யொவ்வாத புகழாய்க்கிங் குற்றதெவ னுரையென்றா, ரவ்வாயின் மொழிபெறா ரவனையு டன் கொடுபோந்தார். (௫௯)

பொன்மனையி னகத்திருத்திப் புரோகிதனை வரவழைத்து, நன்மதியைக கூர்ந்தறிய நான்மறையோய் மஞ்சுளன்றன், றன்மதியின் வேறுபித்தனர்ந்தெரு மருகின்று, னென்மதியி யெல்லவுரைத் தாரெல்லாருங் கைதொழுதே. (௯0)

அறிவுறுக்கும் புரோகிதன்மெய் யன்பன்முகமலர்நோக்கி, நெறியுளியச் சியினியற்று வித்தியகன் மமுங்காணேனு, செறிபிணிய நின்மகட்குத் தீர்ந்ததென வேகேட்டா, மறிவதெவ னெவற்றிற்கும் வாய்மையே யுரையென்றான். (௯௧)

உரையென்ற புரோகிதன்று னூற்றிருந்து விழிப்புனல்கள், கரைவென்ற நதிபோலக் கடிமார்பத் திடைபொழுக, வரைவென்ற வெண்டோளார் வந்தபடி யுரைத்தபடி, தனையொன்றி யிருந்தபடி மறைந்தபடி சாற்றினான். (௯௨)

கேட்டுளத்தி லதிசயித்துக் கிளைஞரெலா மச்சமுடன், கோட்டமிலா மஞ்சுளனைக் கும்பிட்டுப் பணிந்தெழுந்தார், நீட்டரிய புகழானைத் தென்னனீரென் றமிழ்த்துணிநும், வேட்டபய னின்றாமோ வெனத்தெளிந்தான் விப்பிரர்கோன். (௯௩)

செய்யசடை யாற்கன்பு செயவழுது பணிமாற, வெய்யவுருப் பிணியையர் மென்னகையிற்றை வந்

தொழிப்ப, மையறு மஞ்சுளன்காந்தி மதிமுறைமையை மூவருமுன், பொய்யிறவ மென்புரிந்தாரெனவெவரும் புகழ்ந்தனரால். (௯௪)

கல்யாண சித்தத்திற் கலந்திருந்தார் மகட்பேசுங், கல்யாண வளர்காதை கட்டுரைத்துச் சூதமுனி, பல்யாணர்க் கதைகேட்கும் பரிசினர்முன் மஞ்சுளன்பி, னல்யாணர்ச் சிவபூசை நயந்தபடி வியந்துரைப்பான். (௯௫)

மகட்பேசு சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-அ௨௯.

சிவபூசைச்சருக்கம்.

தேசிகன் றெருட்டலுந் தெளிந்து மஞ்சுளன்
கூசிநின் றவனெதிர் கூறன் மேயினு
னீசனென் றவத்தினுக் கிரங்கு மேயெனிற்
பசுவ தென்னைவே றருவம் பேணுமோ. (௧)

தன்னிய லுருவினைத் தருந்தி யானத்தின்
மன்னிடக் காட்டிய வரதன் கைகளாற்
பொன்னடித் தாமரை பொதியப் புக்குழி
யன்னிய மாக்கியங் ககன்று போதுமோ. (௨)

தவத்துறை முற்றிடாத் தமிய [...]ந்திருந்
தவத்துறை முற்றுவ தன்றி யா[...]கடற்
பவத்துறை பாழ்படப் பரம ஞானத்தாற்
சிவத்துறை முற்றலுஞ் சிவனு [...]கோலமாம். (ங)

கன்னலின் கனிதெரி களிறு போல[...]
முன்னுற வருடா முன்னும் வேடமே
நன்னலப் பொருளென நாடி டாதுவே
றின்னுமுண் டெனவிகந் தேனு முய்வலோ. (ச)

அடியவ ருள்ளமே யாலயங்களும்
வடிதரா மேனியு மற்றுங் காண்கெனத்
துடியணி கரத்தவர் தோன்றுந் தொண்டர்தம்
படிவமுற் றிடுதவப் பரிசுந் தேர்கிலேன். (ரு)

மன்றல்செய் கூவிள மரத்து நீழலி
லொன்றிய நாதரே யொருமைச் சித்தரா
யின்றெழுந் தருளியு மென்ன முண்டெனி
னன்றுநன் றிருத்தலி னசித்த னன்றென்றான். (சு)

குறைநிறை யுளத்தொடு குழைந்து கூறிய
நிறைதவ மஞ்சுள னிலைமை நோக்குபு
மறையவர் திலகனாய் வந்த தேசிகன்
கறையறு முறுதிகட் டுரைத்தன் மேயினான். (எ)

வேறு.

மஞ்சுளவிவ் வுடல்வாழ்க்கை மாற்றுவதே பயனபோல மதித்துச் சொன்னாய், நஞ்சுமிழுட் டுனை

யெயிற்று நாகமுரிட்ல்காலு நழுவச் செய்தும், விஞ்சவுரி மேன்மேலு முறுவதாகண் டிலைபோலும் வினைநே ராக, வெஞ்சலிலாச் சிவஞானத் தேகனிலொன்றுமளவு மெய்துங் காயம். (அ)

இந்தவுட லழிந்ததற்பி னிதற்குமே லாமுடலமெய்து மேயோ, பந்தமுறும் பிணியுறுமை பாவமிகு மிழிவுடலம் பற்று மேயோ, முந்தவினை யாதாக முடித்திடுமோ யாரறிவார் முதல்வர்ப் போற்ற, வர்வுடலே நமக்குப் பயப்படுவ திதியெய்து மாபொன் றுண்டால். (கூ)

அம்மாபி யாதெனிற்கே ளகண்டசச்சி தானந்தவகள மான, செம்மலெழி றிருந்தருளுஞ் சிவலிங்கத் தருச்சனையே செய்த லாகும், விம்முறுநோய்பறிபாவ முதலான வாட்டமெலாம் விரைவி னீக்கு, மெம்மையில்வேண் டியவிட்ட மெனைத்தினையும் வாங்கதியோ டியா நிற்கும். (க0)

வாய்மையறி வாசார முபசாரம் வந்தித்தல் வணங்கல் சீலந், தூய்மையரு ளன்படக்க மொழுக்கமுக் காறுமை துறவு நன்றி, யாய்மனத்திற் பொறுமைதவந் தானமுத லறங்களெலா மாற்றுவோருந், தேய்மதிய முடிக்கணிந்த சிவபெருமான் பூசனையே செய்தல் வேண்டும். (கக)

அந்தரத்தி னிமையார்க ளரம்பையர்பூ ணணிமு
லைக ளாகந் தோயச், சிந்தைமகிழ்ந் திடும்வாழ்வுந்
தினகரன்வல் லிருளொழிக்குந் திறமுஞ் சீதச், சந்
திரன்பைங் கூழ்வளர்க்குந் தருமமுமிந் திரன்மல
ரோன் சங்க மேந்தி, பந்தமுறு மதிகாரம் பலவுமி
றை பூசனைசெய் பயனே யன்றோ. (௧௨)

தீர்த்தமா டுதல்சாந்தி விரதமுதற் றானங்கள்
செய்த லன்றி, யார்த்துமா தவம்புரித லாச்சிரமத்
தெய்தலிவை யாற்றி னோரும், வேர்த்திடா வுடல
மா ருலகிடைச்சென் றிமைப்பளவின் மீள்வர் நா
லி, னோர்த்தநீள் சரியைமுத லுஞற்றினர்சா லோ
காதி யுற்று மீளார். (௧௩)

ஆதலாற் குறைதீர வருள்பெறுதல் வேண்டுமெ
னி லன்பா வில்வச், சீதநீ ழலிலிருக்குந் திருமூல
நாதரொரு சித்த ராகிக், காதலா லமர்ந்துழியே
சிவலிங்க பூசனைகைக் கொள்க வென்றான், போதி
வா யெனவடுத்தோ ருடன்கொண்டு போந்தனர்
புன்னை வாயில். (௧௪)

வேறு.

நித்திய நான நான்கு நிகழ்த்திமென் மலர்கள்
கொய்து, கொத்தலர் புன்னை நீழற் குழகனு ருருத்
தாபித்துச், சுத்திசெய் யிடத்தி னெல்லாப் பொரு

ள்களுந் தொகுத்து வைத்துப், பத்திசெய் மஞ்சு
ளன்றான் பண்பொடும் பூசை செய்வான். (௧௫)

பூதசுத் திகளோ ரைந்தும் பொற்புறச் சுத்தி செ
ய்து, ஆதன மூர்த்தி மூர்த்தி மானையு மமர வெண்
ணிப், போதவிழ் மலர்கள் சாத்திப் பூம்புகை யொ
ளிமுன் காட்டிச், சீதள வெண்ணெ யாதி திருவுருக்
குளிர வாட்டி. (௧௬)

விழைதரு மணிப்பொன் மேனி விரவிய விர மா
ற்றித், தழையொளிப் பட்டுச் சாத்தித் தமனியந் த
கர்த்த சுண்ணங், குழைவிரைக் கலவைச் செச்சை
கொட்டிமே லட்டிச் செந்தேன், மழையெனத் து
ளிக்கு மா[illegible]ங்கனி பலவுஞ் சாத்தி. (௧௭)

அ[illegible]சுவை படுக நான்[illegible]மாடகக் கலத்தி னூட்
டி, நறுவிரைப் புல[illegible]ோடு நகையொளி பலவு
ஞ் சுற்றி, மறுவில்கண் ணாடி காட்டி மதிக்குடை
கவித்து மற்று, முறைமுறை பூசை முற்ற வுஞற்றி
[illegible]ன் மனையைச் சார்ந்தான். (௧௮)

சுற்றமுந் தானு மொன்றாய்த் துவன்றியில் லக
த்துள் வைகிப், பற்றற வந்த சித்தர் பரிகலச் சேட
முன்னுண், டற்றமில் சுவையி னுண்டி பயின்றள
வளாவி யன்பன், மற்றைய நாளும் பூசை வயக்கு
வான் மதித்து நின்றான். (௧௯)

மாதவத் தலைமை சான்றீர் மஞ்சுளன் பூசை யா
ற்று, நீதியை யெடுத்துச் சொற்ற நேரிழைக் குழ
தை மன்ற, லாதர வோடுஞ் சோறு மறிகவென் று
றிஞர் கேட்பச், சூதநன் முனிவன் கூறத் தொடங்
கினான் மடங்க லோட. (உ0)

சிவபூசைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-அஉசு.

கல்யாணச்சருக்கம்.

அன்னை யாயுல கனைத்திற்கு மப்பனா யிருந்தே,
யென்னை யாண்டுகொண் டருளிய விறைவனா ருரு
வம், புன்னை நீழலிற் பூசித்துப் பெ... யின்ற,
தன்னை நேர்வரு மஞ்சுளன் ...மரொடு ...மெழுந்
தான். (க)

சுத்த கூவிள நீழலிற் சுரரெலாம் போற்று, மத்
த னார்தமை யடுத்தன னிறைஞ்சின னறைவான்,
பத்தி யேறுயி லேனையும் பணித்திட விரங்கிச், சித்
த ராயெழுந் தருளினன் சிவபெரு மானே. (உ)

ஆய்ந்த சந்திர குத்தனா ருருந்தவத் துயிர்த்த,
வாய்ந்த சந்திர ரூட்ற்கு மஞ்சுள னடியேன், சாய்
ந்த மெல்லிடைக் குழுதையைத் தழன்முனர்க்

கொடுப்ப, நேர்ந்து ளேனென வுரைத்தன னின்
றெலாங் கேட்ப. (ங)

முடங்க நீட்டினன் முன்னுகவெனப்புரோகித
னார், தடக்கை நீட்டினன் விடுத்தனன் சார்ந்தன
ன் மனையின், மடக்கு ருவெழின் மன்றன்மண் ட
பமொன்று வகுத்தா, னடங்க வான்பொரு ளனைத்
தையு மீட்டுவா னானான். (ச)

மன்றல் செய்வினைக் காம்பொருண் மஞ்சுள னீ
ட்டி, நன்று வையின னாகநற் சந்திர குத்தற், கொ
ன்றி ருங்கன வத்திடை யுமிழ்மலர்த் தேறம், கொ
ன்றை யந்தொ...க் குழகனார் குறுகின ருரைப்
பார். (ரு)

கேழில் சந்திர ரூடம்நக் கெழுமுபூ வாளூர்,
வாழு மஞ்சுளன் மகட்கொடை நேர்ந்திடும் வண்
ணம், பாழி வையகத் தவரெலாங் காணவே படர்
ந்து, சூழி ருங்கொழிற் றாதுரைத் தடுத்தனந் து
ளைந்தே. (சு)

மங்க லச்செழு முடங்கலும் வைகுறு காலை, யிங்
க ணேசிலர் கொண்டுவந் தீகுவர் காணென், றங்க
ணங்கனா ரருளினர் கரந்தனு மாங்கே, தங்கு சந்
திர குத்தனுந் தடங்கண்விண் டெழுந்தான். (எ)

கண்ட தோர்கன வத்தினை நனவெனக் கருதி, ய
ண்டர் நாயகன் கருணையை யன்பினாற் போற்றி, ம
ண்டு தீம்புனல் காலையி னாடிமா சனைத்தும், விண்
டு போதரு நாட்கடன் விதியுளி யியற்றி. (௮)

உரிய ராகிய கிளைஞரை யழைத்துமை யொருபா
ற், பிரிவி லாதவர் பேணுவே டத்தொடு மடுத்து,
விரிய வோதிய பெரும்பொரு ளிதுவென வியந்து,
தெரிய வோதின னிருந்தனன் செல்விமற் றதனில்.

வேறு.

மங்கல முடங்கல் கொண்டு மருங்கெலா முழை
யர் சூழப், பொங்கிய வியாழச் சூழ்ச்சிப் புரோகித
னடுத்து வைகித், தங்கிய நாயகன[illegible]ய்ய தடங்க
ர நீட்ட வாங்கி, யங்கவன் சுருளி னீக்[illegible]ம்பொ
ருளினிது தேர்ந்தான். (௧௦)

உழையிருந் தவர்க்குங் கூறி யொளிர்மணிக் கல
னுந் தூசும், விழைதக முடங்க லுய்த்த வேதியன்
முதலா னோர்க்கு, மழையெனச் சொரிந்து நாளை[illegible]
ருதுமுன் செல்க வென்று, தழைதரு விருப்பிற்
போக்கிச் சந்திர குத்தன் பின்னர். (௧௧)

வரைவுசெய் தொழின்மைக் கேற்ற வண்பொரு
ள் பலவுந் தாங்கி, விரைசெலற் கலினப் பாய்மா
வேழமுந் தேரும் பண்ணி, யரையர்க ளாதி யான

வனைவரு முடங்கு சாரத், தரைபுகழ் மகனைக் கொ
ண்டு தகுதியின் வெளிக்கொண் டானால். (௧௨)

பல்வகை நெறியி னீங்கிப் பண்ணவர் தொழுது
போற்றும், வில்வநற் கானஞ் சூழ்ந்து மேதகும் பூ
வா ளூரி, னெல்லையை யடுத்தான் முன்ன ரெய்திய
தூதர் சொல்ல, வல்விரைந் தெதிரே சென்றான் ம
ஞ்சுளன் வரிசை யோடும். (௧௩)

உரிமையி னளவ ளாவி [illegible]ற்றவர் தம்மை யெல்
லாம், பரிசனத் தோடுங் கொண்டு பதிவயிற் புகுந்
து பொன்னால், விரிவொளி மணியாற் செய்த விசி
த்திர மனைக ளைந்தி[illegible]ரிவுறு மகிழ்ச்சி தோன்றப்
பொற்புட[illegible]ிருந்து [illegible]ய்தான். (௧௪)

இருந்திரு சுற்றத் [illegible]ாடுந் திருமூல நாதர் முன்
போ, யருந்துதி யெடுத்துப் போற்றி யருச்சனை யா
ற்று வித்து, முருந்துறழ் முறுவ லாட்டு முழவுற
ழ் தோளி னுக்கும், பொருந்துற முகூர்த்தம் வைத்
துப் போந்தனன் மனையின் மீண்டு. (௧௫)

சந்திர சூடற் காகச் சந்திர சூடர் தாமே, வந்தொ
ரு சித்த ராகி மகட்கொடை நேர்வித் தாரென், றந்
தநன் மன்றல் காண வகிலத்தி னுள்ளோ ரியாருஞ்,
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி பொங்கச் சேர்ந்தனர் பூவா
ளூரின். (௧௬)

சித்தராய் வந்து நங்க டிருமூல நாதர் தாமே, கை
த்தல மலரான் மெய்யிற் கதுவிய வருத்தந் தீர்த்த,
வித்தமி குமுதை மன்ற லுறுந்தின மடுத்த தென்
று, தத்தமக் கெய்தி னற்போற் சகலரும் வினையின்
மூண்டார். (கஎ)

வீதிக டிருத்து வாரும் வீதியின் புழுதி மாயச்,
சீதளப் பனிநீர் வாங்கிச் சிவிறியிற் றூவு வாருந், தா
தவிழ் மலருஞ் செய்ய நிமணியப் பொடியுஞ் சிந்திப்,
பூதல மன்றி தென்னப் புத்தெழி லுயர்த்து வாரும்.

காவணம் வீதி தோறுங் கவினுற விழைக்கின் றா
ரு, மேவரு துகிலாற் பட்[illegible]னங்கள் புரிகி
ன் றாரு, மோவியந் தீட்டு வாரு மெ[illegible]ணிப் பா
வை யோடு, பூவமர் நிறைநீர்க் கும்பம் பொற்புற
விருத்து வாரும். (க௯)

அங்கரத் தகடு தூர்த்த வயிர்மணி மாட மேடை,
சுந்தரம் விளங்கித் தோன்றச் சுதைமிகத் தீற்று வா
ருங், கொந்தொளி மணியிற் செய்த கோவைக டூக்
கு வாருஞ், சந்தமென் மலரிற் செய்த தார்பல நாற்
று வாரும். (உ0)

வாயில்க டோறு மிட்ட வான்மணிப் பந்த ரே
றுங், காயிலை நெடிய வாழை கமுகொடு யாக்கின் றா
ருங், கோயில்க டோறுஞ் செம்பொற் கோபுரந் தோ

றுஞ் சூழ்ந்த, ஞாயில்க டோறுஞ் சால நன்கொடி
யெடுக்கின் றாரும். (உக)

ஓதனத் தொகுசிற் றுண்டி யுயிருக் குதவு வா
ருஞ், சீதளப் புதுப்பூம் பந்தர்த் தீம்புனல் வாக்கு
வாரும், போதவிழ் தொடையுஞ் சந்தும் பொலங்
கலத் திரளும் பொன்னுங், கோதறு மணியு மற்றுங்
கொண்டபின் வழங்கு வாரும். (உஉ)

அடியவர் பூசை யாற்றி யமுதுநன் கருத்து வாரு
ம், படியறு குரவன் பாதம் பத்தியின் வணங்கு வா
ருங், கடியவிழ் கொன்றை மாலைக் கண்ணுதல் பூசை
யாற்றி, நடலைக ளறுக்கின் றாரு மாயினர் நகரின்
மாந்தர். (உங)

வருபுன லாடிச் சேர்ந்தும் வார்பொழி லுகர்ந்து
ஞ் செம்பொற், றிருவியல் சிவிகை யூர்ந்துந் தேரொ
டு பரிமா வூர்ந்தும், பருமவல் விலங்கை யூர்ந்தும்
பக்கர்ச துரங்கஞ் சூழ, பொருதும்வன் மதாகள் சே
வல் போரிடைப் பொருத்தி வென்றும். (உச)

மாடகத் திவவு நல்யாழ் வார்நரப் பிசைகள் கே
ட்டுஞ், சூடகத் தளிர்க்கை மாதர் சுவையுறழ் பாட
ல் கேட்டு, மாடகப் பாட கக்கா லணங்கனா ரங்கி
லாடு, நாடகத் தினிமை பார்த்து நண்ணினர் மகி
ழ்ச்சி பூத்தார். (உரு)

வேறு.

இன்னணந் திருநக ரெழிலு மின்பமு
மன்னிட மணஞ்செயும் வைக லும்வரத்
தன்னிகர் சந்திர சூடன் றன்மகிழ்ந்
துன்னினன் சிவபிரா னொளிர்பொற் சேவடி (௨௬)

ஆடினன் புதுப்புன லணிய ணிந்தனன்
பாடினர் மங்கலம் பாவை யன்னவர்
கூடியின் னியம்பின கோல மின்னிய
மோடையின் னியநுத லுவாவி னேறினன். (௨௭)

மதிக்குடை நிழல்செய மருங்கு சாமரை
விதுக்குறை நுதலினர் வீச விண்ணவர்
பதிக்கொரு நாயகன் படர்ந்திட் டாலென
முதுக்குறை யுடையவன் வீதி முன்னினன். (௨௮)

இந்திர னாகவிற் றிருக்கும் வான்சபை
வந்தி[illegible]னையகல் யான மண்டப
முந்துற வடுத்தனன் முரச மார்த்திடத்
தந்தியி னிறங்கிமண் டபத்துட் சார்ந்தனன். (௨௯)

இருந்தனன் றவிசிடை யெவரு மீண்டினர்
திருந்தெழிற் பேரணிச் செல்வக் கன்னியை
வருந்தலின் மஞ்சுளன் வாச நீரொடு
பொருந்துற வளித்தனன் புலவர் போற்றவே (௩௦)

சந்திர சூடனற் றையல் கைப்பிடித்
தந்தணர் விதிப்படி வளர்த்த வங்கிமுன்
மந்திரம் புகன்றமாங் கலிய மாதரா
கந்தரத் தணிவருங் காண யாத்தனன். (௩௧)

வேறு.

பஞ்ச துந்துமி முழக்கெழப் பண்ணவர் குழக்
கொஞ்சு பைங்கிளிக் குங்கும தனசவுந் தரியோ
டஞ்செழுத் துரு வாகிய வண்ணலார் விசும்பி
னெஞ்சு றமகிழ் வாலினி தெழுந்தரு ளினரால். ()

கருணை நாயகன் முந்துறக் கயிலையில் வளர்த்த, பொருவி லாவெழிற் குமுதையைப் புணர்த்துறு மன்றற், றிருவெலாமுற நோக்கினர் திருவுள மகிழ்ந்தா, ரருணாயகன் வரவினை யனைவருங் கண்டார்(;

மறையின் வல்லவர் மஞ்சுளன் றனமா வழங்கு, நிறைபொன் றுற்றுகி லாதியான் மலர்[illegible]ரந்தகத்தைப், பிறையி லங்கிய முடியினார் பிறங்கெழி லுருவிற், குறையு ளாக்கினு ருவங்தெழுந் தாடினர் பணிந்தார். (௩௪)

வேந்த ராதியோ ரனைவரும் விண்ணிடைத் தோன்றுங், காந்தி வான்மதி யிலைத்தவர் கழலினை வணங்கிப், பூந்தண் கோதையின் வகுவைகா ணியபுகு

ந் தேமுக், கேந்த லார்திருக் காட்[...]கந் தனரெனத்
துதித்தார். (௩௫)

கஞ்ச னாரணன் காணுருக் கருணைநா யகனு, ம
ஞ்சி லோதியுங் காட்சிதந் தருளிய வாற்றாற், றஞ்
சு மாமலந் துடைத்தன மெனப்பல துதித்து, நெ
ஞ்சி னுவகையி னின்றனர் மஞ்சுளன் முதலோர்.

எந்த வாவிக்கு மிருமுது குரவரா யிருக்கு, மந்
த நாதனை யம்மையைக் கயிலையிற் பண்டே, தந்தை
தாயென வடுத்திடுங் குழுதைதன் னுயிராய், வந்த
நாயகன் றன்னொடு வணங்கினன் மகிழ்ந்தாள். ()

ஆதி நாயகர் திருமூல நாயக ரடுக்கன், மாது நா
யகர் மன்றலிற் போந்தவர்க் கெல்லாம், போதவார
ருள் புரிந்தனர் மறைந்துபூ வாளூர்க், கோதி லாத
சுட விளரிழ்ல் குலாவிவீற் றிருந்தார். (௩அ)

சிறந்[...]லிற் செய்வினை முற்றுறப் புரிந்தி
ட், டறந்த வாதசீர்ச் சந்திர சூடனா ரணங்கோ,
டுறைந்து ளார்தமை வணங்கின னுவந்துமஞ் சுள
ன்று, ளிறந்த வாக்கலி பாகடை கிரப்பின னெவ
ர்க்கும். (௩௯)

பிணிய விழ்ந்தபூந் தொங்கலும் பெருமணச் சா
ந்து, மணியு மாடையு மளவில கொண்டுமஞ் சுள

னர், த[...]கிர குத்தனுஞ் சார்ந்தவ ரெவ
ர்க்கும், பணிவி னோடுற வீசினர் பரிவுதீர்ந்தனரால்.

முரசு பேரிகை தண்ணுமை மொந்தையே காள
ம், விரசு தாரையின் சின்னமும் வேறுவே றியம்
பத், துறைசெய் மாதவ மனையவன் சந்திர சூடன்,
புரசை மால்களி றிவர்ந்தனன் பூவைதன் னோடும்.

நெடிய வீதியிற் பரத்தையர் நிரந்தரித் தாடத்,
தொடிவி ராவிய கரத்தின ராக்குநீர் சுழற்றப், படி
வி ராவிய வனைவரும் பாங்குறச் சூழக், கொடிவி
ராவிய திருநகர் குலாய்வலம் வருவான். (௪௨)

கருத்து முற்றுறச் சித்தராய்க் கடிமணம் பேசி,
வருத்த முற்[...]ற வருளிவார் வில்வமென் னிழலி,
னிருத்தன் முற்றிய விறைவரா லயத்தைமுன் னெ
ய்தி, [...]ருத்தி முற்றவா டைகளிழை யணிந்தடி பணி
ந்[...]ன். (௪௩)

அமரர் நாயக னாலய மகன்றுதல[...]போய்த்,
திமில மாமறை நீதியான் முத்தின[...] செல்லக், கு
மரி நீங்கிய குழுதையே மென்ம[...]ராகப், பமர மா
ய்நல னுகர்ந்தனன் பருவர[...]றிந்தான். (௪௪)

கோற்றொடிக் கையாற் கு[...]தையுங் கொண்கனை
த் தழுவி, யாத்தன் மார்பகத் தருப்பிள முலைக்குவ
டழுத்தி, யூற்று தேமலர்த் தொங்கலு மணியும்வி

ட் டொழியத், தோற்று காம[illegible]டைத் து
ளைந்தமுந் தினளால். (சரு)

தேங்கு மானந்தக் கடலிடைத் தினந்[illegible]னந் திளை
த்து, நீங்கி னுயிர் நீங்குவ தாகிய நிலைமை, யோ
ங்கி னாவ ருழுவலன் பென்னென வுரைக்கேன்,
பாங்கி னற்சில பகலவ ணிருந்தனர் களித்தார். ()

ஆய்ந்த சந்திர குத்தனங் களவளா வெழில்கள்,
வாய்ந்த தன்னகர்க் கேகுவா னுரைப்பமந் தளனு
ந், சாய்ந்த மெல்லிடைக் குமுதைக்குந் தரும்பொ
ருள் பலவு, மீந்தி யாவர்க்கும் வரிசைசெய் தேகு
மா விடுத்தான். (சஎ)

தந்தை தாய்தமர் தம்மொடுந் தன்[illegible]திக் கேகி, யந்
தில் வீற்றிருந் தருளிய நாதனை யனாங்கோ, டெந்த
நாளுநன் றேத்தியின் புற்றுவாழ்ந் திருந்தான், சிந்
தை [illegible]கையிம் மினைத்திடுஞ் சந்திர சூடன் (சஅ)

வதுவை[illegible]ிய திறத்தினை வகுத்தன மறைவி
மறுவி ராவிய[illegible]லர்நிறை கூவிள மருங்கு
பொதுவ தாயரு[illegible]டினந்தினம் பூப்பவர் சீர்த்தி
கதுவு மான்மியந்[illegible]வர் புறமதங் கல்லார். (சகூ)

வில்வ மூலத்தில்[illegible]ம்மிருந் தருளிய விமலர், சொ
ல்வி[illegible]ராவிய மான்மியந் துகளறத் தெரிப்போர், கல்
வி கேள்விகண் மிகுந்துநா வலருங்கை கூப்பச், செ

ல்வ மே[illegible]ப்பாவையு மியாவர்க்குந் தெரிப்
பார். (ருo)

வானம் வேண்டினும் வைகுந்தம் வேண்டினுஞ்
சிவனூர், தானம் வேண்டினுந் தத்துவங் கடந்தருள்
கூடு, ஞானம் வேண்டினு நல்குநற் கூவிள நிழலி,
னூன நீங்கவீற் றிருந்தவர் புராணமோர்ந் தவர்
க்கே. (ருக)

பழுது தீர்திரு மூலநா தரைப்பகர் புராண, மு
ழுது மோர்தல்கூ டாதெனின் மொழிந்தவோர் சரு
க்கம், விழும மோடுகே ருகவது மேவரி தேனு,
மெழுது மோர்கவி யாயினுந் தெரிகவின் புறு
வோர். (ருஉ)

பொருள்க ளாய்வதற் கறிவில ராயினும் பொரு
ளக, ளொருவு றுதசொன் மாத்திர முரைக்கமற் ற
துவு, மருவு றுதெளில் வரைந்தபுத் தகந்தவி சிரு
த்தி, பெருகு மோகையி னருச்சனை புரிகபி டுறு
வோர். (ருங)

படிக்க வல்லரால் லார்களும் படிப்பவர் மாட்டுத்,
தொடுக்கு மன்பினுற் கேட்கருழ்ந் தவர்தமக் கிரும்
பொன், கொடுக்க வியவல் லார்கொடுப் பிக்ககூ வி
ளத்தி, னடுக்கு நாயக ரருளினை வேண்டுமார் வ
லரே. (ருச)

நன்னர் மாறுரா நிழலி னண்ணிஞர் புராணந்
தன்னை யோதுந ரோதுவிக் குநர்தமக் கெல்லாம்

பொன்னை வீசுநர் பொன்னுலக [illegible]புரிவா
ரன்னம் வீசுந ரன்னமூர் பவனுலகமர்வார். (ருரு)

பரிகள் வீசுநர் பருமவான் களிறுவீசுநர்க, ளிர
தம் வீசுந ரினமணிச் சிவிகைவீசுநர்க, ளுரிய வா
ழ்க்கைநா ளுலந்துழி யுதவுமூர் இசண்மேற், பரவ
வானவ ரிவர்ந்துபோய்ப் பாகதி சேர்வார். (ருசு)

வரிந்து வைப்பவர் வரிக்கொரு வருக்களிப் பவ
ரும், வரிந்த வன்னமொவ் வொன்றுக்கு வளர்சிவ
புரத்தில், விரிந்த வொவ்வொரு கற்பங்கண் மேவுவ
ரென்றூற், றெரிந்த விக்கதைப் பெருமையா ருள்ள
வா தெரிப்பார். (ருஎ)

என்று சூதமா தவமுனி யிருடியர் கேட்ப, வன்
று கூறிய திருமூல நாதனு ரருளை, யின்று கூறினர்
கேட்குநர் யாரும்வான் கதியி, னொன்றி யானந்த
வெள்ளத்துண் மூழ்கியோன் றூவார். (ருஅ)

வாழ்க வில்வமூ லத்தினி தமர்ந்தருள் வள்ளல்,
வாழ்க குங்கும சவுந்தரி வாழ்கபூ வாளூர், வாழ்க
வந்நகர் மான்மியங் காவிரி நாடு, வாழ்க வைதீக
மூன்றினு மறைநெறி வாழ்க. (ருகூ)

கல்யாணச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-அஅ௫.

பூவாளூர்ப்புராண முற்றிற்று.

வள்ளலெனவேயொரு மருப்பினிகல் வென்ற
வெள்ளைமத வாரணமென் மெய்வினை முடிக்கும். ()

முருகக்கடவுள்.

உயர்ந்தவரு மல்லவரு மோங்கியதன் னேக்காற்
பயந்தழுவி னெப்பரெனல் பாரையறி வித்தாங்
கியைந்தமக வான்மகளொ டேனல்வளர் மாதும்
புயந்தழுவ நின்றபுனி தற்கடிமை செய்வாம். (சு)

வேறு. திருநந்திதேவர்.

தத்தமக் கிறைவ ராய்ந்து தகச்செயு முறையுந்
தென்பா, லுத்தமன் முறையு மும்ப ராதியோர்க்
குறூது நீங்கக், கைத்தலப் பிரம்பி னேச்சிக் கண்
ணுதல் சேவை யார்க்கும், பத்தியி னருளு நந்தி
பனிமலர்ப் பாதம் போற்றி. (எ)

வேறு. தண்டீசநாயனுர்.

அந்திமதி முடிக்கணிந்த வழகர்திரு வடிபிழைத்
தார் யாரே யாக, வெந்திறலி னவருயிரை வீட்டுவ
தே மேலான விமலா னந்தந், தந்தருளு முத்தியெ
னத் தாரணியோ ரறிந்துய்யத் தந்தை தாள்கள்,சிந்
தவெறிந் தவர்மலர்த்தாள் சிந்தனைசெய் தவர்மல
முஞ் சிந்து மன்றே. (அ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர்.

மட்டுவிரி நறுந்துளப மாலானு மயனுந் மறை
யி னூலும், சுட்டியறி யாதபெருஞ் சுகப்பொருளை

யொருவிரலாற் சுட்டிக் காட்டி, மொட்டிளமென் முலையுமையாள் கொடுப்பவருந் தியவமிழ்த முழுதுமாங்கே, கொட்டியது போற்கவிதை சொரிந்தவ்வு ணியர்மணிதன் குலத்தாள் போற்றி. (௯)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

சருங்கடலிற் றமைப்புழுந்தப் பெருஞ்சிலையி னுறப்பிணித்துக் கண்டோ டாமை, யொருங்குறுத்த வமணர்குழாந் துயர்க்கடலி னொருங்கழுந்த வழிழ்பைந் தேற, வொருங்கிதழ்ப்பொற் கொன்றையும் வெண் டும்பையும்பா சறுகுமுடி நிலவ வைத்தார், தருங்கருணைக் கடன்முழுகிக் கருங்கடலின் மிதந்தவரைச் சரணஞ் சார்வாம். (௧௦)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

நீடியதண் கயிலாயத் தாடியிற்ற ணிமலவுரு நிழற்ற வாங்கே, கூடிவரும் பெருங்கிழமை குறித்து மறு பிறப்பிடத்துங் குழகன் முன்னின், றாடியபெண் டகைதுனிதீர்த் துழிதருதோ ழமையருள் வுவப்பாற் பெற்றுப், பாடியெனை யாண்டமுனைப் பாடி வள நாடனையே பாடி வாழ்வாம். (௧௧)

திருவாதவூரடிகள்.

வடநிழலி னொருநால்வர்க் கருளுநிலை யிதுவென்று வயக்கி யாங்கு, விடமிடற்றி லணிந்தபிரான் குரு

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	பாடல்.	அடி.	பிழை.	திருத்தல்.
௨	௩	௫	பூத்து.	பூத்த.
௯	௧௨	௧	வீறுட.	[illegible]
௧௨	௨௩	௧	துவத்தின்.	துலத்தின்.
௧௮	௪௮	௧	ஞராா.	ஞரா.
௰	௧௯	௧	ரயித்து.	ரயிக்கு.
௨௧	௩	௩	தோராச், ஙியா.	தோ, ரியா.
௨௨	௫	௩	தவஞ்செய்.	தலஞ்செய்.
௨௫	௧௭	௨	புனல்வாய்.	புனல்பாய்.
௩௭	௬௫	—	தனிவிரதம்.	தனிவிரதம்.
௩௮	௨	௨	முனிஅ.	முளிஅ.
௫௨	௧௭	௨	மவமென.	மலமென.
௫௫	௩	௧	வளைங்.	வண்ணங்.
௫௮	௧௭	௪	ஞம்பல்.	ஞம்வல்.
௬௬	௫௦	௧	தம்க்கவி.	தமக்கவி.
௬௯	௯௫	௪	ணிநகு.	ணினகு.
௭௦	௭௦	௧	குர்ழதல்.	குந்தழல்.
௭௫	௮௮	௩	மாத்றவர்.	மாற்றலர்.
௭௬	௯௫	௧	விண்டிவன்.	விண்டிலன்.
௭௭	௧௦௧	௪	ரவர்.	ரலர்.
௭௯	௧௧௨	௧	ஒருக்கும்.	ஒறுக்கும்.
௮௧	௧௧௭	௫	யென்றார்.	யென்றான்.
௮௨	௧௨௪	௨	காரனெ.	காரரெ.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	பாட்டு.	அடி	பிழை.	திருத்தம்.
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

☞ [illegible]